

I. ΜΑΛΛΑΘΟΥΡΑ
B. LITT. OXFORD UNIVERSITY
PROFESSOR OF ENGLISH
in the Third Commercial School for Boys
and Arsakeion Commercial School for Girls, Athens.

1925
ΜΑΛ
ΝΕΟ

ΝΕΩΤΑΤΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΜΕΤΑ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΥ

ΚΑΙ
ΣΥΝΤΟΜΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΠΕΡΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ
ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ
ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

"To neglect the careful consideration of grammatical rules, in the hope that more rapid progress will be made with the practical work, will be found only to exemplify the well-worn maxim "the more haste the less speed".

W. Shawcross.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Ι. Ν. ΣΙΔΕΡΗ
1925

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ.

Π ρ ο ς

τὰς Διευθύνσεις τῶν Δημοσίων καὶ Ἰδιωτικῶν Ἐμπο-
ρικῶν Σχολῶν Ἀνεγνωρισμένων καὶ μὴ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. 59655 ἡμετέραν ἐγκύκλιον προσ-
διορίζουσαν τὸν τρόπον τῆς εἰσαγωγῆς διδακτικῶν βιβλίων ἐν ταῖς
Ἐμπορικαῖς Σχολαῖς γνωρίζομεν ἡμῖν, ὅτι ὑπὸ τοῦ κ. Ἰ. Μαλα-
θούρα καθηγητοῦ τῆς Ἀγγλικῆς ἐν τῇ Γ. Δημοσίᾳ Ἐμπορικῇ Σχολῇ
Ἀρρένων Ἀθηνῶν ἐκδίδεται κατ' αὐτὰς Γραμματικὴ Ἀγγλικῆς γλώσ-
σης μετὰ Συντάκτικου πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῶν Ἐμπορικῶν Σχο-
λῶν καὶ τῶν Γυμνασίων καὶ ὅτι τὸ βιβλίον τοῦτο, κατάλληλον διδακτι-
κὸν βιβλίον καὶ **μοναδικόν**, ἐφ' ὅσον ἤθελε χρῆθῃ καὶ ὑφ' ὑμῶν καὶ τῶν
ἀρμοδίων ὑφ' ὑμᾶς καθηγητῶν ὡς τοιοῦτο, δύνασθε νὰ εἰσαγάγητε
εἰς τὰς Σχολὰς ὑμῶν.

Ὁ ὑπουργὸς

Γ. ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ

487 Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν ἰδιόχειρον ἐλογγραφίην μὴν θεωρεῖται
κλοπιμαῖον καὶ καταδιώκεται κατὰ τὸν νόμον.

Μαγδαλινα

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ὅπου ὑπετιμήθη ἡ σπουδὴ τῆς Γραμματικῆς καὶ τοῦ Συντακτικοῦ, ἐκεῖ βρῖθουσιν οἱ μύητες τῆς ἀνορθογραφίας καὶ τῆς ἀσυνταξίας, βόσκει δὲ παχυνθεῖσα ἡ ἡμιμάθεια.

Ἐκ τῆς ιδέας ταύτης ὀρμηθεὶς καὶ ἔχων βοηθὸν σὺν ἄλλοις καὶ τὴν πείραν, ἀνέλαβον νὰ ἀναπληρώσω αἰσθητὴν ἔλλειψιν παρ' ἡμῖν διὰ τοῦ παρόντος ἔργου μου.

Θέλω δὲ νὰ πιστεύω, ὅτι τὸ παρὸν δοκίμιον *ὑπερέχει* τῶν λοιπῶν ξενογλώσσων ἢ ὁμογλώσσων ὡς περιοριστικώτερον, σαφέστερον καὶ μεθοδικώτερον, ὅτι *ἀποτελεῖ* ὠφελιμώτατον συμπληρωματικὸν βοήθημα διὰ τοὺς Ἑλληνόπαιδας τῶν Ἐμπορικῶν σχολῶν καὶ Γυμνασίων καὶ ὅτι *παρέχει* συνάμα εἰς τοὺς φίλους συναδέλφους καὶ τοὺς περὶ τὴν Ἀγγλικὴν ἀσχολουμένους τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκφέρωσι τὰς κρίσεις αὐτῶν δημοσίᾳ, ἵνα οὕτω διὰ κοινῆς συζητήσεως διαγραφῶσι τὰ ὅρια καὶ ἡ ἔκτασις τῆς Γραμματικῆς καὶ τοῦ Συντακτικοῦ τῆς Ἀγγλικῆς, ἔξευρεθῇ δὲ καὶ ὁ ἀποτελεσματικώτερος τρόπος τῆς διδασκαλίας αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι.

Κατὰ τὰ πορίσματα δὲ τῆς ἀναμενομένης ταύτης ἐπιστημονικῆς συζητήσεως, οὐ μόνον θὰ ἀναθεωρηθῇ τὸ παρὸν, ἀλλὰ καὶ θὰ καταστῇ δυνατὸν ἀντικειμενικώτερον ἴσως νὰ κριθῶσι τὰ γραφέντα ἢ γραφησόμενα Ἀγγλικά ἀναγνωστικά ἐπὶ τῇ βάσει παραδεδειγμένον τινὸς Γραμματικοῦ καὶ Συντακτικοῦ κριτηρίου. Ἐπειδὴ δὲ τὸ παρὸν σκοπὸν ἔχει οὐχὶ νὰ διδάξῃ τὴν γλῶσσαν, ἀλλὰ νὰ *ὑποβοηθήσῃ* καὶ νὰ *συγκρατήσῃ* αὐτὴν

διδασκομένην, διὰ τοῦτο οἱ μαθηταὶ πρέπει νὰ ἀσκῶνται κατὰ τὴν διδασκαλίαν εἰς τὴν εὐρεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν κανόνων, ἵνα οὕτω καὶ ἐκτὸς τῆς σχολῆς γνωρίζωσι ποῦ πρέπει νὰ εὕρωσι τὴν λύσιν οἰασδῆποτε σχετικῆς ἀπορίας τῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10ῃ Σεπτεμβρίου 1925.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Ἡ σημερινή Ἀγγλία ὠνομάζετο κατ' ἀρχάς Βρεττανία (Britain) καὶ κατοικήτο ὑπὸ αὐτοχθόνων Κελτικῶν φυλῶν καλουμένων Βρεττανῶν (Britons) καὶ ὁμιλούντων διαφόρου Κελτικῆς διαλέκτου.

1) Καταληφθεῖσης ὁμῶς τῆς νήσου ὑπὸ τῶν Ρωμαίων καὶ προσαρτηθείσης (43 μ. Χ.) εἰς τὸ Ρωμαϊκὸν κράτος, αἱ διάλεκτοι αὗται ὑπέστησαν τὴν ἐπίδρασιν τῆς Λατινικῆς γλώσσης, εἰσαχθείσης τότε εἰς τὴν νήσον ὑπὸ τῶν Ρωμαίων διὰ τῆς πολιτικῆς διουκίσεως καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς λατρείας. Οὕτως ἤρχισε πολλὰχρὸς τῆς νήσου νὰ διαμορφωθῆι καὶ νὰ ὁμιλῆται ὑπὸ τῶν αὐτοχθόνων εἰδὸς τι λατινιζούσης διαλέκτου, τὸ ὅποιον πιθανῶς θὰ ἐπεκράτει καθ' ἅπασαν τὴν νήσον, ἐὰν μὴ οἱ Ρωμαῖοι ἐξεκένουν αὐτὴν κατὰ τὸ 409 μ. Χ.

2) Ἐκκενωθείσης δὲ τῆς νήσου ὑπὸ τῶν Ρωμαίων, τρεῖς Γευτονικαὶ φυλαὶ ἐπέδραμον πολλάκις καὶ τέλος κατέλαβον τὴν νήσον. Τοσοῦτον δὲ ἐπέδρασαν γλωσσικῶς ἐπὶ τῶν αὐτοχθόνων (Britons), ὥστε ἀπήλειψαν σχεδὸν καὶ τὰ τελευταῖα ἔχρη τῆς ὑπ' αὐτῶν ὁμιλουμένης ἀνὰ τὴν νήσον διαλέκτου καὶ ἐπέβαλον τὰς ἑαυτῶν. Ἡ ἐπιδραμοῦσα δὲ πρώτη καὶ ἐπιβαλοῦσα τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐν τῇ νήσῳ εἶναι ἡ φυλὴ τῶν Ἀγγλῶν (the tribe of Angles) καὶ διὰ τοῦτο ἡ μὲν νήσος ὠνομάσθη Ἀγγλία, ἡ δὲ ἐν αὐτῇ διαμορφωθείσα γλῶσσα Ἀγγλική.

Αἱ καταλαβοῦσαι δὲ τὴν νήσον Γευτονικαὶ αὗται φυλαὶ ὁμιλοῦν Γευτονικῆς διαλέκτους τῆς ἀρχαίας Γερμανικῆς γλώσσης καὶ ἦσαν:

(a) The tribe of Angles, ἐκ τῆς Σκανδιναβικῆς χειρσονήσου ὀρμηθεῖσα καὶ εἰς τὴν Βόρειον Ἀγγλίαν (York-shire καὶ Lincolnshire) ἐγκατασταθεῖσα, ὁμιλοῦσα δὲ τὴν Σκανδιναβικὴν διάλεκτον.

(b) The Saxon tribe, ἐκ τῶν παρὰ τὸν Ρήνον χωρῶν ὀρμηθεῖσα καὶ εἰς τὴν Νότιον Ἀγγλίαν (Wessex) εἰσβαλοῦσα, ὁμιλοῦσα δὲ τὴν Σαξωνικὴν διάλεκτον. Καί

(c) The Frisian tribe, ἐκ τῶν Δανικῶν χωρῶν εἰσβαλοῦσα εἰς τὴν Μέσην Ἀγγλίαν (between the Humber and the Thames, ἤτοι περιλαμβάνουσαν Λονδίνον, Ὁξφόρδην καὶ Κέμπριτζ) ὁμιλοῦσα δὲ διάλεκτον προσεγγίζουσαν μᾶλλον πρὸς τὴν Σαξωνικὴν ἢ πρὸς τὴν Σκανδιναβικὴν τῶν Ἀγγλῶν.

Αἱ τρεῖς αὗται διάλεκτοι ἀποτελοῦσιν οἷοναί τὸν γλωσσικὸν τρίπον τῆς ἀρχαίας Ἀγγλικῆς γλώσσης.

Α'. Ἡ Ἀρχαία Ἀγγλικὴ γλῶσσα (450—1200).

Αὕτη ἀπὸ ἀπόψεως λεξιλογίου ἐξεταζομένη εἶναι καθαρῶς Τευτονικὴ, ὀλίγας ἐγκλείουσα λατινικὰς λέξεις καὶ ἐλαχίστας κελτικὰς, ἰδίᾳ γεωγραφικὰ ὀνόματα. Ἀπὸ γραμματικῆς δὲ ἀπόψεως θεωρουμένη εἶναι *συνθετικὴ*, ἤτοι ἐκφράζει τὴν μεταξὺ τῶν λέξεων ὑφισταμένην σχέσιν δι' ἰδιαιτέρων καταλήξεων καὶ γραμματικῶν τύπων, ὡς καὶ ἡ Ἑλληνικὴ.

3) Καταληφθεῖσης ὅμως τῆς νήσου ὑπὸ τῶν Νορμανδῶν, (1066) ὁ Τευτονικὸς χαρακτήρ τῆς Ἀρχαίας Ἀγγλικῆς γλώσσης ἠλλοιώθη σημαντικῶς, ἐπηρεασθεὶς ὑπὸ τῆς γλώσσης τῶν ἐπιδρoμένων. Τίνες ὅμως οἱ Νορμανδοὶ καὶ τίς ἡ διάλεκτος αὐτῶν;

Οἱ Νορμανδοὶ (Normans ἢ Northmen) ἦσαν Δανικῆς καταγωγῆς, ὁμιλοῦν δὲ διάλεκτον μᾶλλον προσεγγίζουσαν πρὸς τὴν διάλεκτον τῶν Ἀγγλῶν. Φύσει ὅμως πολεμικὸς λαὸς εἰσέβαλον εἰς τὴν βορειοδυτικὴν Γαλλίαν καὶ κατέλαβον τὴν παρὰ τὸν Σημουάναν πλουσίαν χώραν ὀνομάσαντες αὐτὴν Νορμανδίαν (Normandy). Οἱ Γάλλοι τότε ἐν Νορμανδίᾳ ὁμιλοῦν λατινικὴν τινα διάλεκτον ὀνομαζομένην *langue d'Oil* ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν *langue d'Oc*, ὁμιλουμένην τότε εἰς τὴν νότιον Γαλλίαν. Οἱ Νορμανδοὶ δὲ κατακτηταί

ἐλθόντες εἰς ἐπιμιξίαν μετὰ τῶν αὐτοχθόνων Γάλλων καὶ νυμφευθέντες Γαλλίδας ἔδωσαν εἰς τοὺς ἀπογόνους τῶν γαλλικὴν ἀνατροφὴν καὶ μόρφωσιν. Ὡστε οἱ ἐπιδραμιόντες εἰς τὴν Ἀγγλίαν Νορμανδοὶ ἦσαν κυρίως Νορμανδο-Γάλλοι, ἢ δὲ διάλεκτος τὴν ὁποίαν εἰσήγαγον εἰς Ἀγγλίαν ἦτο Νορμανδο-Γαλλικὴ, καὶ πρὸς τὴν διάλεκτον ταύτην ἦλθεν εἰς σχέσιν καὶ ἐπαφὴν ἡ *τριδιάλεκτος ἀρχαία Ἀγγλικὴ γλῶσσα*. Τοσοῦτον δὲ ἐπιηραδέσθη κατὰ τὰς πρώτως κυρίως ἑκατονταετηρίδας (1066 — 1362) καὶ τοσοῦτον ἠλλοιώθη ὁ τευτονικὸς αὐτῆς χαρακτήρ γλωσσικῶς, ὥστε δικαίως χαρακτηρίζεται ὡς ἡ Μέση Ἀγγλικὴ γλῶσσα.

II'. — Η Μέση Ἀγγλικὴ γλῶσσα (1200—1509).

Αὕτη ἀπὸ ἀπόψεως λεξιλογίου ἐξεταζομένη δὲν εἶναι πλέον καθαρῶς Τευτονικὴ, διότι εἰσεχώρησαν χιλιάδες Νορμανδο-Γαλλικῶν λέξεων, ἀναφερομένων ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον εἰς ζήτηματα σχεσιν ἔχοντα πρὸς τὸν πόλεμον, τὴν διαίτησιν, τὴν αὐλήν, τὴν ἐκκλησίαν, τὸ ἐμπόριον, τὴν ἀριστοκρατίαν καὶ τὸν ἐν γένει βίον τῶν κυβερνώντων: (palace, chair, dress, costume, cousin, duke, count, esquire, court, minister, empire, treaty, sovereign e.t.c.)

Ἀπὸ ἀπόψεως δὲ γραμματικῆς καὶ συντακτικῆς θεωρουμένη:

1) Ἠλλάξε τὴν σύνθεσιν τῆς προτάσεως, διότι ἐνῶ πρότερον τὸ ῥῆμα ἐτίθετο τελευταίον, ὡς συμβαίνει καὶ εἰς τὴν νεωτέραν Γερμανικὴν, ἤδη τίθεται εἰς τὸ μέσον τῆς προτάσεως, ἥτις καλλίσταται οὕτως εὐνόητος καὶ εὐχάριστος εἰς τὴν ἀκοήν.

2) Προσέχει κυρίως εἰς τὸν τόνον τῆς πρώτης συλλαβῆς καὶ ἀδιαφορεῖ διὰ τὴν συλλαβὴν τῆς καταλήξεως· οὕτω δέ, τονιζομένης ἰσχυρῶς τῆς συλλαβῆς τῆς ῥίζης, κατ' ἀνάγκην ἡ συλλαβὴ τῆς καταλήξεως μέλις ἠκούετο τρεπομένη εἰς ε ἀσθενῶς προφερόμενον:

nam-a		nam-e	
mon-a	Ἀρχαία Ἀγγλική	mon-e	Μέση Ἀγγλική.
sun-u		sun-e	
stan-as		ston-es	
leorn-ian		lern-en.	

Εἰς δὲ τὰ ῥήματα αὕτη ἤρχισε νὰ ἀποκόπτηται, προσετέθη δὲ ἢ πρόθεσις το, πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ἀπαρεμφάτου:

sing-en ἔμεινε. sing. Ἀπαρέμφ. to sing=ἄδειν.
bind-en » bind » to bind=δένειν.

Ἡ τῆς γενικῆς ἦτο -es προφερομένη ὡς ἰδιαιτέρα συλλαβή. Ἀποσιωπηθέντος δὲ τοῦ e καὶ ἀντικατασταθέντος διὰ τῆς ἀποστρόφου (-) ἔπαυσεν αὕτη νὰ ἀποτελῇ ἰδιαιτέραν συλλαβήν: moon. γενικ. moon-es καὶ τέλος moon's.

Ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ λήγουσα πρότερον εἰς-ind (-and,-ende.) λαμβάνει ἤδη μόνον τὴν ἀσθενῶς προφερομένην κατάληξιν-ing, συμπίπτουσα οὕτω κατὰ τύπον μὲ τὸ ῥηματικὸν ὄνομα.: to show.

Show-ing. ὁ δεικνύων.

The show-ing. ἡ δεῖξις.

3) Γίνεται ἀναλυτικωτέρα, διότι ἀπὸ τοῦ 14ου αἰῶνος παρυσιάζεται καὶ ὁ διὰ τοῦ more, the most σχηματισμὸς τῶν παραθετικῶν, ἐπεκταθεὶς βραδύτερον.

4) Λαμβάνει νέα προθέματα καὶ κατάληξεις πρὸς σχηματισμὸν τῶν συνθέτων καὶ παραγώγων καὶ δὴ τινὲς ἐξ αὐτῶν ἔθεσαν εἰς ἀχρηστίαν τὰς τευτονικάς:

Ἡ κατάληξις πρὸς σχηματισμὸν τοῦ θηλυκοῦ -ess (τὸ νεολατινικὸν -issa) ἀντικατέστησε τὴν τευτονικὴν -ster, διατηρηθεῖσαν εἰς τὸ spin-ster, καὶ ἐν μέρει εἰς τὸ song-ster. (song-str-ess). Εἰς δὲ τὴν προφορὰν τῶν συμφώνων εἰσήγαγε τὸν φθόγγον qu, τὸν φθόγγον τοῦ c πρὸ τῶν φωνηέντων -e καὶ -i, καὶ τὴν προφορὰν τοῦ g ὡς j πρὸ τῶν αὐτῶν φωνηέντων.

C'. Ἡ Νεωτέρα Ἀγγλικὴ γλῶσσα.

Ἀπὸ τοῦ θανάτου ὅμως Ἐρρίκου τοῦ VII. (1509) ἄρχεται νέα περίοδος ἀναγεννήσεως καὶ διαμορφώσεως τῆς γλώσσης. Ἡ δὲ Νεωτέρα Ἀγγλικὴ διακρίνεται τῆς τε Ἀρχαίας καὶ Μέσης,

1) ὡς πρὸς τὴν Γραμματικὴν, εἶνε ἀναλυτικωτέρα.

Αἱ κατάληξεις -en τοῦ πληθυντικοῦ τῶν ῥημάτων ἀπεβλήθησαν: sing-en=we, you, they sing.

Ἡ κατάληξις -es τοῦ πληθυντικοῦ δὲν ἀποτελεῖ πλέον συλλαβήν, ἐκτὸς ἐὰν τὸ προηγούμενον σύμφωνον ἀπαιτεῖ τοῦτο. (church-es, grass-ess).

Τὸ τελικὸν e, τὸ ὁποῖον πρότερον προσέφερετο ἔστω καὶ ἀσθενῶς, ἢ νεωτέρα Ἀγγλικὴ ἢ τὸ ἀπέθαλε τελείως π.χ. sun-e ἔμεινε sun, ἢ τὸ διετήρησεν, ἀλλ' ὡς ἀπλοῦν φωνητικὸν σημεῖον: name, stone, etc.

2) Ὡς πρὸς τὸ λεξιλόγιον δέ, τοῦτο ἐπλουτίσθη:

Ἡ Ἀναγέννησις, ἢ καλλιέργεια τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων, ἢ ἀνακάλυψις τῆς Ἀμερικῆς, ἢ μετὰ τῶν Ἰνδιῶν ἐπικοινωνία καὶ ἐν γένει ἢ Ἀγγλικὴ θάλασσοκρατορία προσέφεραν εἰς τὸ Ἀγγλικὸν λεξιλόγιον πλήθος λέξεων καὶ δὴ ἐλληνικῶν. Οὕτω δὲ πλουτισθεῖσα ἢ περιχρᾶ Ἀγγλικὴ γλῶσσα καὶ καλλιεργηθεῖσα ὑπὸ μεγάλων πνευμάτων ἀνεπτύχθη εἰς πλουσίαν φιλολογίαν καὶ παρουσίασεν ἐν τῇ ῥοῇ τοῦ χρόνου τὰς μεγάλας ἐποχὰς τοῦ William Shakespeare, τοῦ John Milton, καὶ τῶν ῥομαντικῶν Byron, Shelley, Keats, εἰς τὰ ἔξοχα συγγράμματα τῶν ὁποίων καὶ ἀπεκρυσταλλώθη ὡς ἢ νεωτέρα Ἀγγλικὴ γλῶσσα τοῦ μεγάλου Ἀγγλικοῦ ἔθνους.

Καὶ ὑπάρχει μὲν ποικιλία τις περὶ τὴν σύνταξιν, τὰ σχήματα, καὶ τοὺς ἰδιωτισμούς, ἴδιαι ἐν τῇ ποιήσει, ἀλλ' οἱ γραμματικοὶ τύποι καὶ αἱ κατάληξεις, αἱ χρῆσιμοποιοῦμεναι ὑπὸ τοῦ Shakespeare καὶ τῶν συγχρόνων του, οὐδέπως διαφέρουσι τῶν ἐν χρήσει καὶ σήμερον. Τῆς Ἀγγλικῆς δὲ ταύτης γλώσσης τὴν Γραμματικὴν καὶ τὸ Σύντακτικὸν διαπραγματεύομαι χάριν τῶν σπουδαζόντων αὐτὴν Ἑλλήνων.

Σημείωσις. Ἐπαφίεται εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν κ.κ. συναδέλφων τίνα θὰ διδάξωσιν εἰς ἐκάστην τάξιν τῶν Ἐμπορικῶν σχολῶν ἢ Γυμνασίων.

I. ΦΘΟΓΓΟΛΟΓΙΚΟΝ

A'. ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ (Alphabet).

Ἀριθμὸς καὶ γραφὴ τῶν γραμμάτων.

Τὰ γράμματα τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης εἶναι 26 (twenty six), ἑκαστον δὲ ἐξ αὐτῶν γράφεται κατὰ δύο τρόπους: α) ὡς κεφαλαῖον (capital) β) ὡς μικρὸν (small).

Capital letters. Pronunciation. Small letters.

A

ei

a

B

bi:

b

C

si:

c

D

di:

d

E

i:

e

F

ef

f

G

dzi:

g

H

eits

h

I

ai

i

J

dzei

j

K

kei

k

L	el	l
M	em	m
N	en	n
O	ou	o
P	pi:	p
Q	kju:	q
R	a (r)	r
S	es	s
T	ti:	t
U	ju:	u
V	vi:	v
W	dablju:	w
X	eks	x
Y	wai	y
Z	zed in England zi: in America	z

ΧΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

Ἐκ κεφαλαίων γράμματα ἀρχίζουσι:

1) Τὰ κύρια ὀνόματα καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν παραγόμενα ἐπίθετα: John, England, Greece, Athens, Europe

English, Greek, Athenian, European.

2) Τὰ ὡς κύρια ὀνόματα χρησιμοποιούμενα οὐσιαστικά: where is Father? have you seen Mother?

Ὁμοίως καὶ ὀνόματα τίτλων ὀρισμένων προσώπων:

The King of great Britain and Ireland. The Sultan of Turkey. The Khedive of Egypt. The Queen of Italy.

3) Τὰ ὀνόματα τῶν ἡμερῶν, ἑορτῶν, μηνῶν, ἐποχῶν καὶ τινῶν ἐβδομάδων: Monday, Tuesday, Wednesday, Thursday, Friday, Saturday, Sunday. — Christmas, Easter. — January, February, March, April, May, June, July, August, September, October, November, December. — Spring, Summer, Autumn, Winter. — Whit-week.

4) Ἡ ἀντωνυμία τοῦ πρώτου προσώπου καὶ τὸ ἐπιφώνημα O!: I have. "O! what can I give you?,"

5) Οἱ τίτλοι βιβλίων ἢ αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν κεφαλαίων: English Grammar.

6) Ἡ πρώτη λέξις:

a) Ἐκάστου στίχου ἐν τῇ ποιήσει.

b) ἀποφθέγματα γραφομένου μετὰ διπλὴν σιγμῆν: always remember this: Know thyself.

c) νέας παραγράφου, μετὰ ἐρωτηματικόν, μετὰ θαυμαστικόν, μετὰ τελείαν σιγμῆν.

7) Εἰς τὰς ἐπιστολάς:

a) Εἰς μὲν τὴν προσφώνησιν ἐκάστη λέξις τῆς προσφωνήσεως: Dear Sir, Dear Sirs, My Dear Sir,

b) Εἰς δὲ τὴν φιλοφρονητικὴν φράσιν, ἢ πρώτη καὶ ἢ τελευταία: Your obedient Servant, ἢ μόνον ἢ πρώτη Yours truly.

8) Τὰ ἀρχικά μόνον, δηλοῦντα ὀλοκλήρους λέξεις.

B. A.	Baccalaureus Artium	Bachelor of Arts.
M. A.	Magister Artium.	Master of Arts.
LL. D.	Legum Doctor.	Δ. Ν.
A. M.	Anno Mundi	ἀπὸ κτίσεως κόσμου.
A. C.	Ante Christum.	πρὸ Χριστοῦ
A. D.	Anno Domini	μετὰ Χριστόν.
A. M.	Ante Meridiem.	before midday.
P. M.	Post Meridiem.	after midday.
M. P.	Member of Parliament	βουλευτής.
N. S.	New Style	νέον ἔτος.
O. S.	Old Style	ἀρχαῖον ἔτος.
N. B.	Nota Bene	note well.
M. S. (pl.M.SS.)	Manuscript	writing by hand.
P. S.	Postscriptum.	ὑπερόγραφον.
R. S. U. P.	Repondez s'il vous plait.	
E. E.	Errors Excepted.	
E. & O. E.	Errors and Omissions excepted.	

9) Τὸ ἀρχαῖον συντεταγμένῃς λέξεως.

Abp.	Archbishop.	ἀρχιεπίσκοπος
Acct.	Account	λογισμός
Bp.	Bishop.	ἐπίσκοπος
Capt.	Captain	λοχαγός
Co	Company	ἐταιρεία
Col.	Colonel	συνταγματάρχης
Gent.	Gentleman.	κύριος
Ld.	Lord	λόρδος
Knt.	Knight	ἱππότης
Servt.	Servant	θεράπων
Visc.	Viscount	ὑποκόμης
Esq.	Esquire	κύριος
Hon.	Honorable	σεβαστός
Obd.	Obedient	εὐπειθής
Revd.	Reverend	αἰδέσιμος
Cent.	Centum.	ἑκατό.

Διαίρεσις τῶν γραμμάτων.

Φωνήεντα, (vowels.) = 5 + y, w.

1) a, e, i, o, u, πάντοτε.

2) y, w, ἐνίοτε, ἤτοι ὅταν δὲν εἶνε ἀρχικὰ λέξεως.

Syntax, flow, law, few.

Σύμφωνα, ⁽¹⁾ (consonants) = 19 + y, w.

1) b, c, d, f, g, h, j, k, l, m, n, p, q, r, s, t, v, x, z πάντοτε.

2) y, w, ἐνίοτε, ἤτοι ὅταν εἶνε ἀρχικὰ συλλαβῆς.

yo-ke, yet, wet, will, wax.

Δίφθογγοι. (Diphthongs).

1) Κύρια: (proper): ou, oi, ie, eu, etc.

2) Καταχρηστικὰ (improper): oa, ea, ei, etc.

καὶ Τρίφθογγοι (triphthongs): ieu etc.

Σύλλαβαί (Syllables):

Πᾶν φωνῆεν καὶ πᾶσα δίφθογγος ἀποτελεῖ καθ' ἑαυτὴν ἓνα ἤχον ἢ φθόγγον, ἢ συλλαβὴν (ἐξαιρεῖται τὸ w). Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν φθόγγων εἶναι ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν συλλαβῶν.

Λέξεις (Words).

Ἐπομένως, ἐὰν ἐν μιᾷ λέξει ὑπάρχη εἰς μόνον φθόγγος, ἢ λέξις εἶναι μονοσύλλαβος (monosyllable): mode, same.

Ἐὰν δὲ ὑπάρχωσι δύο διακεκριμένοι φθόγγοι, τότε ἡ λέξις εἶναι δισύλλαβος (disyllable): mo - del.

Ἐὰν δὲ ὑπάρχωσι τρεῖς ἢ περισσότεροι, τότε ἡ λέξις εἶναι τρισύλλαβος (trissyllable) ἢ πολυσύλλαβος (polysyllable): mo - di - fy. mo - di - fi - ca - tion.

Φράσις (Phrase).

Φράσις εἶναι οἷοσδήποτε σύνδεσμος λέξεων, ὅστις δὲν ἀποτελεῖ πλήρες καὶ τέλειον διανόημα ἢ κρίσιν, διότι δὲν ἔχει ῥήμα:

(1) Ἡ διάκρισις τῶν συμφώνων, καθ' ἑαυτὰ λαμβανομένων, εἰς

a) voiced g, j, zh, z, d, th (ὡς θ), b, v, w,

b) voiceless k, ch, sh, s, t, th (ὡς θ), p, f, wh,

εἶνε χρήσιμος μόνον διὰ τῆς μεταβολῆς τῶν προθεμάτων. (βλ. III. Τυπικόν).

From Athens to London.

A very strong man.

Πρότασις (Sentence).

Πρότασις είναι οίσοσδήποτε σύνδεσμος λέξεων, ὅστις ἀποτελεῖ πλήρεις καὶ τέλειον διανόημα ἢ κρίσιν, διότι ἔχει ῥῆμα:

This house is large.

That book belongs to me.

Exercise.

1) Ὁ μαθητὴς νὰ προσφέρῃ τὰ ῥοήματα τῶν λέξεων πέντε στίχων τοῦ ἀγγλικοῦ κειμένου του.

2) Νὰ εὔρη ἐκ καταλλήλου σελίδος τοῦ κειμένου του λέξεις ἢ συλλαβὰς, εἰς τὰς ὁποίας τὸ *y* ἢ τὸ *w* χρησιμοποιοῦνται ὡς φωνήεντα ἢ ὡς σύμφωνα.

3) Νὰ δικαιολογήσῃ τὰ κεφαλαῖα ῥοήματα τὰ ὁποῖα ἀπαντῶσιν ἐν τινι σελίδι τοῦ κειμένου του.

Β'. ΠΡΟΦΟΡΑ (Pronunciation).

Γενικῶς, ἡ Ἀγγλικὴ προφορὰ καθ' ἑαυτὴν ποικίλλει καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς ἀγγλοφώνοις χώραις. Ὡστε σὺν εὐκόλῳ δυνάμεθα ν' ἀπομιμνήσκωμεν αὐτήν, δυσκολώτατα δὲ νὰ τὴν ἀποδώσωμεν καὶ γραπτῶς δι' ἑλληνικῶν σημείων. Διὰ τὴν προσφέρωμεν λοιπὸν ὀρθῶς πρέπει νὰ ἀκούσωμεν τὴν λέξιν καλῶς προφερομένην καὶ διὰ τῆς ἀσκήσεως ν' ἀπομιμνήσκωμεν τὴν καλὴν προφορὰν.

Ἐιδικῶς δέ, οἱ Ἀγγλικοὶ φθόγγοι, εἴκοσι περίπου, ἐξυπηρετοῦνται διὰ πέντε μόνον φωνηέντων καὶ κατ' ἀκολουθίαν δυσχεραίνουσι πολὺ περισσότερο τὴν προφορὰν καθιστώντες αὐτὴν ἀνώμαλον. Διότι οὗ μόνον ἐν φωνῆεν ἀντιπροσωπεύει πλείονας τοῦ ἑνὸς φθόγγου, ἀλλὰ καὶ πλείονα τοῦ ἑνὸς φωνήεντα ἀντιπροσωπεύουσιν ἕνα μόνον φθόγγον. Ἐντεῦθεν δὲ καὶ πᾶς περὶ προφορᾶς πίναξ δὲν εἶνε ἀπολύτως τέλειος. Διὰ τοὺς ἑλληνοπαῖδας ὅμως, ὡς γενικὰς βᾶσεις τῆς προφορᾶς, παραθέτω τὰ ἑξῆς:

ΠΡΟΦΟΡΑ ΤΩΝ ΦΩΝΗΤΩΝ (1)

α.) Γενικῶς.

1) **Φωνῆέν τι εἶνε μακρὸν** (long position) καὶ ἐπομένως διατηρεῖ τὸν κύριον αὐτοῦ φθόγγον ὡς ἐσημειώθη οὗτος ἐν τῷ ἀλφαβήτῳ (σελίς 12):

Ὅταν εἶνε τελικὸν τονίζομένης συλλαβῆς, ὅποτε

α) ἢ δὲν ἔπεται τίποτε (ἢ ἔπεται τελικὸν ε ἄφωνον) καὶ ἢ λέξις εἶνε μονοσύλλαβος:

he, she, we, no, so, dry,
see, die, dye, foe, hue.

β) ἢ ἔπεται ἐν σύμφωνον (πλὴν τοῦ γ), τὸ ὅποιον

1) ἢ ἀκολουθεῖ ε ἄφωνον, ὡς ἀπλῶν φωνητικὸν σημεῖον καὶ ἢ λέξις εἶνε μονοσύλλαβος:

pane, scene, pine, hope, duke, style.

2) ἢ συλλαβίζεται μετὰ ἐπομένου αὐτῷ φωνήεντος εἰς ἰδιωτέραν συλλαβὴν καὶ ἢ λέξις εἶνε τότε δισύλλαβος:

la-dy, fe-ver, lo-cal, pu-pil, ci-der.

2) **Φωνῆέν τι εἶνε βραχὺ** (short position) καὶ ἐπομένως δὲν διατηρεῖ τὸν κύριον αὐτοῦ φθόγγον, ἀλλ' ὁμοιάζει μὲ τὸν ἀντίστοιχον Ἑλληνικόν:

Ὅταν δὲν εἶνε τελικὸν τονίζομένης συλλαβῆς, ὅποτε

α) ἢ ἔπεται ἐν σύμφωνον (πλὴν τοῦ γ)

β) ἢ ἔπονται περισσότερα σύμφωνα ἄνευ ὁμοῦ ε ἄφωνου, ἢ δὲ λέξις δυνατὸν νὰ εἶνε μονοσύλλαβος ἢ δισύλλαβος:

pan, pen, pin, hop, hint, rent (μονοσύλλαβοι).

en-ter, char-acter, hon-or, win-ter, com-ma,

pen-cil (δισύλλαβοι).

Σημ. Φωνῆέν τι πρὸ τοῦ γ, ὑφίσταται τὴν ἐπίδρασιν αὐτοῦ κατὰ τὴν προφορὰν. (βλπ. σελ. 23).

(1) Κατὰ τὴν διδασκαλίαν προτιμῶ τὴν διαίρεσιν τῶν φθόγγων τῶν φωνήεντων εἰς μακρὸν (—), βραχὺν (∩) καὶ ἀόριστον. Ἐάν οἱ μαθηταὶ μάθωσι καλῶς τὰ μακρὰ καὶ τὰ βραχέα, τότε εὐκόλως θὰ διακρίνωσι καὶ τὸν ἀόριστον φθόγγον, τὸν ὅποιον σὺν τῷ χρόνῳ θὰ προφέρωσι καὶ ἀπαίστως.

β) Ειδικῶς δι' ἕκαστον φωνῆεν.

Α⁽¹⁾. 1) Τὸ α εἶναι ἐπίσης μακρόν :

Ἔστιν τονίζηται καὶ εἰς λέξεις μᾶλλον Γαλλικᾶς εἰς -ation, -aste, -ange, -able :

taste, haste, change, danger, table, nation.

2) Τὸ α εἶναι βραχύ :

Ἔστιν δὲν τονίζηται, εἰς λέξεις ληγούσας εἰς -ace, -ade, -ate, -age, (ὡς καὶ εἰς τὰς λέξεις have καὶ are) :

surface, comrade, climate, postage.

Ε⁽²⁾. Τὸ ε εἶναι βραχύ :

Ἔστιν δὲν τονίζηται, εἰς λέξεις ληγούσας εἰς -ege, -ete :

college, obsolete.

Ι⁽³⁾. 1) Τὸ ι εἶναι ἐπίσης μακρόν :

Εἰς λέξεις ληγούσας εἰς -ild, -ind, (προσσχῆ τὸ wind) -igh, -ign, ight :

child, find, sigh, sign, sight.

2) Τὸ ι εἶναι βραχύ :

Εἰς τὰς λέξεις give, live, police, machine, fatigue, magazine.

Ἔστιν δὲν τονίζηται, εἰς λέξεις ἐχούσας μετ' αὐτὸ σύμφωνον μετὰ τελικῶ ἀφώνου :

office, promise, engine, active.

Ο. 1) Τὸ ο εἶναι ἐπίσης μακρόν :

Εἰς λέξεις ληγούσας εἰς -oll, -old, -olt, -olk, -ost :

roll, col¹, colt, folk, most.

Εἰς τὰς ἐξῆς : both, loth, sloth, comb, don't only.

2) Τὸ ο δὲν εἶναι μακρόν οὔτε βραχύ :

Εἰς τὰς λέξεις : do, to, two, who, whom, tomb, wolf, lose, move, prove, woman προφερόμενον ὡς (ου).

Εἰς τὰς λέξεις nonè, does, some, come, dove, love, glove, above, καὶ tongue, sponge, colour προφέρεται ὡς (α).

Ἔστιν τῆ συλλαβῆ -wor προφέρεται ὡς (γούε) :

worm, word, world.

Υ⁽⁴⁾. Τὸ υ δὲν εἶναι μακρόν :

Εἰς λέξεις εἰς τὰς ὁποίας προηγείται αὐτοῦ j, r, l :

June, rudle, blue.

(1) ā (care) ä (bar) a (ball, talk, salt, false, bald).

(2) é (there) ê (her).

(3) i (bird).

(4) u (bull, full, put), y (turn, fur).

ς) Ἄφωνα φωνήεντα.

Α. Abraham, Isaac, Michael, Pharaoh, Parliament, miniature, extraordinary.

Ε. Εἰς τὴν κατάλληλῃν τῆς παθητικῆς μετασχίης ed, ὅταν δὲν προηγῆται ἀνάγκη t, ἦ d:

open opened, love loved.

Ι. Bussiness, carriage, marriage, venison, marchioness, Salisbury (σώλζβερι).

Υ. Buy, build, guild, guard, guest, biscuit, tongue.

ΠΡΟΦΟΡΑ ΤΩΝ ΔΙΦΘΟΓΓΩΝ

Φύσει ὅλαι αἱ δίφθογγοι εἶναι μακραί, πλὴν τῆς -ea, ἣτις εἶναι καὶ βραχεῖα ὡς ἐπέχουσα θέσει e βραχέος: meat (=e μακρόν).

Ἀλλὰ bread, heard, learn (=e βραχύ).

Θέσει δέ, παύουσι νὰ εἶναι μακραί, ὅταν αὐταὶ ἀκολουθῶσι τονίζομένην συλλαβήν:

cap-tain, for-eign, na-tion, no-ney, fa-mous.

Πίναξ προφορᾶς διφθόγγων.

Δίφθογγοι	Προφορὰ	Παραδείγματα	Ἐξαιρέσεις:
ai, ay, ei, ey,	\bar{a}	pain, pay, eight, grey,	said, laid (=ē) aye, eye, sleight aisle, receive ¹ (ē)
ee ie ei ¹ (ἐνίστε)	\bar{e}	keep thief receive, receipt, perceive, seize, etc.	coffee friend
oa, oe, ow, ou ² (ἐνίστε)	\bar{o}	boat toe throw though	

eu, ew ue, ui iew	ū	Europe, new, hue, suit, adieu.	sew, sewer, quite, quide, suite, lieutenant.
au aw ou ² (πρὸ τοῦ r ῖ ght)	vibrating o	because (=ώ) raw, law, course, source thought, sought.	aunt, haunt, daunt, launch, laugh.
oo ou (ἐνώστε)	ού ούου 	book, moon, youth.	door, floor, blood, flood.
ou ow	ού	out how	
oi oy	όι	toil toy	

eo. Αὔτη ἔχει πολλοὺς φθόγγους: 1) people, 2) leopard, 3) jeopardy, 4) George, 5) pigeon, 6) feud, 7) yeoman.

ΠΡΟΦΟΡΑ ΤΩΝ ΣΥΜΦΩΝΩΝ

α) Ὁμαλωτέρα εἶνε ἡ προφορὰ τῶν συμφώνων. Ἐφιστάται δὲ ἡ προσοχὴ τοῦ ἐλληνόπαιδος εἰς τὰ ἑξῆς.

C. προφέρεται

1) ὡς κ, πρὸ τοῦ α, ο, υ. π. χ. cap, cup, come.

2) ὡς σ, πρὸ τοῦ ε, ι. π. χ. nice, recite.

Ch. προφέρεται ὡς tch :

church, child, rich, archbishop.

Ὡς κ δὲ εἰς τὰς λέξεις: monarch, archangel, character, chemist, anchor, school, scheme, ache. *monarch*

G. προφέρεται

1) ὡς (γγ), πρὸ τοῦ α, ο, υ ἢ ὅταν εἶνε εἰς τὸ τέλος τῆς λέξεως:
game, go, gun, beg.

2) ὡς (τζ), πρὸ τοῦ ε, ι οὐχὶ πάντοτε ὅμως:
page, gem, general, religion.

Σπανίως δὲ ὡς (γγ): get, give,

Τὰ gg-gu, τιθέμενα μετὰ τονισμένην συλλαβήν.

τὸ μὲν gu προφέρεται ὡς (γγου) :
language, distinguish.

τὸ δὲ gg προφέρεται ὡς (dji) :
suggest, exaggerate.

Τὸ gh, ὡς τελικὸν λέξεως ἢ προηγούμενον τελικοῦ t.

1) προφέρεται ὡς φ. εἰς δέκα λέξεις :
cough, clough, chough, draught, enough,
laugh, slough, trough, tough, rough.

2) προφέρεται ὡς κ εἰς τρεῖς λέξεις :
hough, lough, shough.

3) δὲν προφέρεται διόλου :
through, though, neighbour.

Τὸ ng, εἰς τὴν κατάληξιν -ing δὲν ἀκούεται τὸ g : loving, sleeping.

Εἰς ὅλας τὰς ἄλλας περιπτώσεις προφέρεται : long, young.

H. 1) προφέρεται συνήθως ὡς βραθεῖα πνοὴ συνοδεύοντα τὸ ἐπόμενον φωνήεν : hill, home, hair, high.

2) δὲν προφέρεται εἰς τὰς λέξεις :
honest, honour, heir, humor, hour.

S. 1) προφέρεται συνήθως ὡς (σ.) : second, social.

2) προφέρεται ὅμως καὶ ὡς (ζ) :

a) μεταξὺ φωνηέντων : misery, usual, measure.

b) συνήθως εἰς τὴν κατάληξιν se : nose, rise, wise.

c) ὡς τελικὸν μετὰ φωνήεν : skies, goes, races.

Τὸ sm, οὐδέποτε προφέρεται (ζμ) ὡς συνηθίζουσιν αἱ μαθηταί. Πάντοτε θὰ προφέρωμεν (σμ.) : small, smile, smoking.

T. 1) Προφέρεται συνήθως ὡς (τ.) : try, kite, right.

2) προφέρεται ὅμως καὶ ὡς (παχὺ σ.). Πρὸ τοῦ -io πάντοτε καὶ πρὸ τοῦ -ia, -ie ἐνίοτε : station, relation, partial, patient.

3) προφέρεται καὶ ὡς (tch) συνήθως πρὸ τοῦ -u :
picture, nature, literature, virtue.

Τὸ th, 1) προφέρεται ὡς θ. ἐν ἀρχῇ ἢ εἰς τὸ τέλος λέξεως γενικῶς.

2) προφέρεται ὡς δ :

a) εἰς τὰς λέξεις this, that, these, those, the, then, thus, there.

b) εἰς τὰς λέξεις αἱ ὅποιαι λήγουσιν εἰς -the, -ths :
to bathe, the baths.

c) εἰς τὸ μέσον Σαξωνικῶν τινῶν λέξεων μεταξὺ δύο φωνηέντων :
leather, other, father, feather, mother, hither, worthy.

R. 1) Πρὸ τοῦ r, ὁ μακρὸς φθόγγος a, ὁπωσδήποτε καὶ ἂν συλλαβίζηται, προφέρεται ἀνοικτότερον:

fare, fair—heir, hare—bear, bare (-έα-).

2) Μετὰ τὸ r, ὁ μακρὸς φθόγγος u, ὁπωσδήποτε καὶ ἂν συλλαβίζηται, προφέρεται ὡς oo:

rude, fruit, suit, drew, knew.

3) Τονιζόμενον - ar ἢ or, καὶ ἂν ἀκολουθήται ἀκόμη ὑπὸ συμφώνου, προφέρεται ὡς ἡμίμακρον α ἢ ο:

star, war, Charles,

storm, from, George.

4) -er, -ir, -ur, ἄνευ ἐπομένου e ἀφώνου, καὶ

-ar καὶ -or μετὰ τονιζομένην συλλαβίην, ὑπὸ μὲν τῶν Ἑγγύων μόλις προφέρεται, ὑπὸ δὲ τῶν Σκώτων προφέρεται περισσώτερον, καὶ ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν καὶ Ἰρλανδῶν προφέρεται ὑπὲρ τὸ δέον:

Sir, verb, church,

beggar, doctor.

Qu. 1) Προφέρεται πάντοτε ὡς (κου): quarrel.

2) Εἰς τινὰς γαλλικὰς λέξεις προφέρεται ὡς (κέ):

bouquets, etiquette, conquer, quay.

Ph. Προφέρεται πάντοτε ὡς (φ): philosophy, Phillip.

Ἐξαιροῦνται τὰ nephew, καὶ Stephen (ὡς β).

β) Μὴ προφερόμενα σύμφωνα.

B. lamb, limb, dumb, comb, climb, tomb, thumb, debt, doubt, subtle.

C. indict, muscle, Czar, schedule.

Ch. schism, drachm, yacht.

D. handkerchief, handsome, Wednesday.

G. gnat, gnaw, sign, deign, ἦτοι εἰς λέξεις ἀρχομένης ἢ ληγούσας εἰς -gn.

Gh. Ἐν τῷ μέσῳ ἢ ἐν τέλει: λέξεως: high, height, though.

H. Thames, Thomas, John, asthma, isthmus, phthisis,

diphthong, rhyme, rhythm.

Ὠς καὶ τὰ heir, hour, honest, honour, humour.

K. knee, knight, know, ἦτοι πρὸ τοῦ n.

L. calm, calf, half, talk, folk, should, could, would, colonel.

N. damn, autumn, contemn, hymn, ἦτοι μετὰ τὸ m.

P. corps, psalm, pshaw, pseudo, pneumatic, tempt, empty, receipt, cupboard, raspberry.

R. iron, worsted, Worcester.

S. isle, island, aisle, viscount, corps.

T. listen, fasten, often, soften, castle, Christmas καὶ mortgage.

W. who, whose, whole, sword, answer, wreck, write, wrong, two, towards.

C'. ΤΟΝΙΣΜΟΣ (Accentuation).

Τόνος εἶναι ἔντασις τῆς φωνῆς κατὰ τὴν προφορὰν, γινομένη ἐπὶ μιᾶς πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ δύο συλλαβῶν τῆς αὐτῆς λέξεως.

Ὁ τόνος ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ἔχει στενὴν σχέσιν μετὰ τὴν προφορὰν, διότι πολλάκις ἐκ τοῦ τόνου, ὡς εἶδομεν, ἐξαρτᾶται ἡ προφορὰ ἰδίως τῶν φωνηέντων.

Ὠς πρὸς τὸν καθορισμὸν δὲ τῆς θέσεως τοῦ τόνου, ἐπικρατοῦσιν δύο τάσεις:

1) Ἡ Σ'αξωνική, προσπαθοῦσα νὰ θέτῃ τὸν τόνον ἐπὶ τῆς ρίζης, ἢ νὰ τὸν ἀναβιβάσῃ εἰς τὴν προηγούμενην συλλαβήν, ἀδιαφοροῦσα διὰ τὰς προστιθεμένας καταλήξεις:

con - fide confidence.

2) Ἡ Ἑλληνο-λατινική (κλασσική), ἀντιθέτως πρὸς τὴν Σ'αξωνικήν, προσπαθοῦσα νὰ τὸν καταβιβάσῃ εἰς τὴν ἐπομένην συλλαβήν, διότι λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τῆς τᾶς καταλήξεις:

harmony harmonious.

proverb proverbial

vital vitality.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΕΡΙ ΤΟΝΙΣΜΟΥ

A. Λέξεις άνευ κλασσικῶν καταλήξεων.

1) Τὰ μονοσύλλαβα ἔχουσι ἓνα μόνον τόνον, ἀφ' οὗ ἔχουσι μίαν καὶ μόνην συλλαβήν.

pin, pine, hop, hope, man, name.

2) Τὰ δισύλλαβα τονίζονται συνήθως ἐπὶ τῆς πρώτης συλλαβῆς: la-dy, Bi-ble.

Ἐάν δὲ εἶναι σύνθετα, ἐπὶ τῆς ρίζης :

for-gét, im-pórt, per-háps.

Ἐξ αὐτῶν δὲ ὅσα εἶναι ῥήματα συγχρόνως καὶ ὀνόματα ἢ ῥήματα καὶ ἐπίθετα, τότε τονίζονται πάντοτε :

a) ὡς ῥήματα μὲν ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς.

b) ὡς ἐπίθετα δὲ ἢ ὀνόματα ἐπὶ τῆς προτελευταίας :

to tormént	a tórment	} nouns
to objéct	an óbject	
to presént	présent	} adjectives
to absént	ábsent	

Σπανίως λέξεις διατηροῦσα τὸν αὐτὸν τονισμόν εἶναι ῥήματα, ὄνομα καὶ ἐπίθετον.

to contént the contents content.

3) Τὰ τρισύλλαβα.

a) Συνήθως τονίζονται ἐπὶ τῆς πρώτης συλλαβῆς :

ins-tru-ment, cón-fi-dence, ma-gi-strate.

b) Πολλάκις ἔχουσι ἐπὶ πλέον καὶ δευτερεύοντα τόνον :

justify (τζ'άστ'ιφάι), admin-istrá-tion.

B. Λέξεις μετὰ κλασσικῶν καταλήξεων.

Αὐτα ἔχουσι τὸν τόνον συνήθως ἐπὶ τῆς συλλαβῆς τῆς κειμένης πρὸ τῆς καταλήξεως.

Τοιαῦτα δὲ καταλήξεις εἶναι :

tion, cion, sion, shion,
ic, ical, icant, icent, icism,
tious, cious, tient, cient, tian, cian, sian, tial,
cial, tiate, ciate,

ual, uate, uous, eous, ean, ious, ial, ian, ia, ety, ity, itous, itive, itate, itant, itude, ator, logy, graphy, gony και αί εξ αυτών εις -st και -sm. meter, tropy, sophy, loguy και αί εξ αυτών εις ist. parhy, stroph, tomy, thesis, polis, ferous, verous.

Σημείωσις. 'Εξαιρούνται: politic, rhetoric, arithmetic, lunatic, catholic, heretic, choleric, arabic, arsenic, senator, legator, orator, conspirator.

Δ'. ΣΥΛΛΑΒΙΣΜΟΣ (Syllabic division).

"Όταν γράφωμεν εύρισκόμεθα πολλάκις εις τήν αναπόφευκτον ανάγκην να χωρίσωμεν λέξιν τινά εις τὸ τέλος τοῦ στίχου. Ὁ χωρισμὸς ὅμως οὗτος δὲν γίνεται τυχαίως, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προφορᾶς καὶ τοῦ τόνου. Ἐπομένως αί μονοσύλλαβαι λέξεις ἢ αί ὡς μονοσύλλαβαι προφερόμεναι (hop, hope) δὲν πρέπει να χωρίζωνται.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

a) **Σύνθετοι λέξεις:** Αὗται χωρίζονται εις τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὰς μέρη:

up-stairs,	re-write,	con-clude,
rail-way,	tea-cup,	out-line.

b) **Παράγωγοι λέξεις:** Εἰς ταύτας χωρίζεται ἡ ρίζα ἀπὸ τῆς καταλήξεως.

hard-er,	hard-ness,	hard-ly,
help-er,	help-ing,	help-ed.

c) **Ἐν μόνον σύμφωνον μεταξὺ δύο φωνηέντων.**

1) Εἰς τὰ μονοσύλλαβα τὰ λήγοντα εις -e ἄφωνον, ὅταν λαμβάνωσιν -s, συλλαβίζεται τὸ σύμφωνον μὲ τὸ δεύτερον φωνήεν.

place—the pla-ces,	he pla-ces,
hope—the ho-pes,	he ho-pes.

Ἄλλὰ plac-ing, plac-ed } κατὰ τὸν κανόνα b).
hop-ing, hop-ed }

2) Εἰς τὰ δισύλλαβα ἢ καὶ τρισύλλαβα τὰ ἔχοντα μεταξὺ δύο φωνηέντων :

- a) ἐν μόνον σύμφωνον πλὴν τοῦ x ἢ
- b) -ch, -sh, -th, -ph,

συλλαβίζονται ταῦτα μὲ τὸ δεύτερον φωνήεν :

to-tal, du-ty, la-dy, ge-ne-ral
ma-chine, fa-shion, fa-ther, pho-to-gra-phy.

Ἄλλὰ ex-alt, ex-press, ex-pect.

d) **Περισσότερα τοῦ ἐνὸς σύμφωνα μεταξὺ δύο φωνηέντων.**

1) Ὅταν τὰ δύο σύμφωνα εἶνε τὰ αὐτὰ (διπλᾶ).

a) Ἐὰν εἶνε ριζικά εἰς τὸ τέλος τῆς λέξεως δὲν χωρίζονται :

fill-ing, dress-ing, press-ing.

b) Ἐὰν δὲν εἶνε ριζικά, ἀλλ' ἐν διπλασιαζόμενον ἕνεκα προθέματος ἢ καταλήξεως, τότε χωρίζονται :

beg, beg-ging, beg-gar,
tend, at-tend, at-tend-ing.

2) Ὅταν τὰ σύμφωνα εἶνε διάφορα ἢ καὶ τρία.

a) Ἐὰν ἐν σύμφωνον προηγῆται τῆς τελευταίας συλλαβῆς λέξεως εἰς -le, ἢ εἰς -re, τότε συλλαβίζεται μετ' αὐτῶν :

ca-ble, thea-tre, sub-tle.

b) Ἐὰν ἐν σύμφωνον προηγῆται τοῦ r, τότε συλλαβίζεται μετ' αὐτοῦ: re-gret, de-gree, re-treat.

c) Ἄλλως, τὸ πρῶτον ἐκ τῶν δύο ἢ τριῶν συμφώνων συλλαβίζεται πάντοτε μὲ τὴν προηγουμένην συλλαβὴν :

sis-ter, an-swer, Mes-srs.

Σημ. Τὰ σύμφωνα -mp, -lp, -nc, προηγούμενα τοῦ t, ὡς καὶ τὰ -ck συλλαβίζονται μετὰ τῆς προηγουμένης συλλαβῆς :

emp-ty, sculp-ture, tinc-ture, buck-et.

e) Δύο φωνήεντα μὴ ἀποτελοῦντα δίφθογγον, ἀλλὰ προφερόμενα κεχωρισμένως, χωρίζονται :

po-et, cru-el, vi-o-lent, a-the-ist.

Ε'. ΣΤΙΞΙΣ (Punctuation).

Ἡ στίξις ἐν τῇ γραπτῇ λόγῳ εἶνε ὅ,τι ἡ διακοπή τῆς φωνῆς ἐν τῇ προφορικῇ ὅπως δὲ διὰ τῆς διακοπῆς ταύτης βοηθεῖται ὁ ἀκροατής, αὐτῷ διὰ τῆς στίξεως βοηθεῖται ὁ ἀναγνώστης πρὸς κατανόησιν τοῦ λόγου. Ὅρθῳς λοιπὸν στίξειν σημαίνει ὀρθῳς ἀποδίδειν τὴν ἐναλλαγὴν (modulation) τῆς φωνῆς. Ἐπομένῳς τὰ σημεῖα τῆς στίξεως εἶνε σημεῖα κατὰ συνθήκην. Ὡς μέσον δὲ πρὸς ὀρθὴν χρῆσιν αὐτῶν συνιστάται ἡ ἐπισημασμένη παρατήρησις κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν κλασσικῶν ἔργων.

Α'. Τὰ σημεῖα τῆς στίξεως εἶνε.

The Comma (,)		Ταῦτα σημαίνουσι παῦσιν χρονικῳς
The Semi-Colon (;)		ἀξῆσανομένην, ἤτοι μετροῦμεν ἐν διὰ τὸ
The Colon (:)		κόμμα, δύο διὰ τὸ S. C, τρία διὰ τὸ C.
The Full Stop (.)		καὶ τέσσαρα διὰ τὸ F. S.

The Question Mark (ῥ Note of Interrogation). ?

The Note of Exclamation. !

Quotation Marks ῥ Inverted Commas. (".....")

The Parenthesis ῥ Bracket. ()

The Single and Double Dash. (—) καὶ (—.....—)

Apostrophy. (')

Β'. Χρῆσις τῶν σημείων τῆς στίξεως.

Διὰ τοῦς Ἑλληνόπαιδας εἶνε ἀναγκαιοτάτη ἡ ὀρθὴ χρῆσις τοῦ κόμματος μόνον, διότι τὰ λοιπὰ σημεῖα τῆς στίξεως χρησιμοποιοῦνται σχεδὸν ὡς καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ.

Τὸ κόμμα τίθεται :

- 1) Μετὰ τὸ Yes, καὶ τὸ No, ἐπὶ ἀπαντήσεων.

Yes, I do. No, I do not.

- 2) Μετὰ ὄνομα χρησιμοποιούμενον εἰς προσφώνησιν.

Friends, lend me your ears.

Come here, Henry, sit by my bed.

- 3) Πρὸ ἀποφθέγματος ἢ προσηγορίας.

There is much truth in the proverb, Without pains no gains.

I beseech you, be honest.

4) *Πρὸς ὀνομάτων ἢ φράσεων ἐπεξηγηματικῶς τιθεμένων :*

Alexander, the son of Phillip, King of Macedonea.

His brother, John by name, was ill.

5) *Πρὸς χωρισμὸν πολλῶν ὁμοίων λέξεων, ἥτοι λέξεων αἰ
ὁποῖαι ἀνήκουσιν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ λόγου (ὀνόματι, ἐπί-
θετα καὶ ῥήματα).*

α) *Τίθεται κατόπιν ἐκάστης λέξεως, ἐκτὸς ἐὰν αὐταὶ εἶνε
δύο μόνον καὶ συνδέωνται διὰ τοῦ and :*

The father, the mother, the uncle and the aunt were yesterday in
the garden.

Ἄλλά, The father and the mother were yesterday in the garden
(ἀνευ κόμματος).

β) *Κατόπιν ἐκάστου ζεύγους λέξεων, ὅταν αὐταὶ συνδέωνται
ἀνὰ δύο διὰ τοῦ and :*

By night or by day, at home or abroad, asleep or awake, he is a
constraint source of anxiety to his parents.

6) *Πρὸς χωρισμὸν λέξεων οἷαι :* again, finally, besides, first,
firstly, hence, however, lastly, moreover, namely, viz, nay, now, then,
therefore, thus, too, why well, instead, in fact, no doubt, of course,
that is, in short, on the other hand, accordingly, καὶ ἄλλων παρο-
μοίων ἐμπροθέτων ἐκφράσεων, ὅταν πᾶσαι αὐταὶ τίθενται πα-
ρενθιτικῶς ἐν τῇ προτάσει, ἥτοι δὲν προσδιορίζωσιν ὄρον τινὰ
αὐτῆς *Τότε*

α) *ἐὰν μὲν εἶνε ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς προτάσεως, θέτομεν κόμμα :*

Finally, let me repeat what I said at the beginning.

Besides, it may be of the greatest advantage to you.

However, we hope soon to give you good news.

Indeed, this news is surprising.

β) *Ἐὰν δὲ εἶναι ἐν τῷ μέσῳ τῆς προτάσεως, θέτομεν αὐτὰς
μεταξὺ δύο κομμάτων :*

Let me repeat, finally, what I said at the

It may be, besides, of the greatest

We hope soon, however, to give you

Ἄλλά δὲν τίθεται κόμμα, ὅταν προσδιορίζωσιν ὄρον τινὰ τῆς
προτάσεως :

However great the sum may be, I must pay it.

Besides the Bills, I have a number of Cheques.

This news is indeed surprising.

7) *Πρὸς χωρισμὸν ἀπολύτου ἀπαρεμφάτου, ἢ προτάσεων τιθεμένων παρενθετικῶς ἐν τῷ εὐθεῖ λόγῳ.*

I am, to tell you the truth, thoroughly sick of work.

«Leave the room», he said, «and do not come back.»

8) *Πρὸ τῶν λέξεων but καὶ yet, ὅταν συνδέωσιν λέξεις ἐχούσας πρὸ αὐτῶν τὸ not ἢ though :*

Not good, but cheap.

Though bad, yet dear.

Ὅταν ὁμοῦς αὐται συνδέωσι δύο ὄρους τῆς συγκρίσεως, τότε δὲν τίθειαι κόμμα πρὸ αὐτῶν :

The prices were steady but high.

The cotton was good though ἢ (yet) cheap.

9) *Πρὸς δῆλωσιν ὅτι παραλείπεται :*

α) *Λέξις τις τὴν δμοίαν ἐξυπονοοῦμεν ὡς προμνημονευθεῖσαν:*

Their clothing is skins; their habituation, hut^s rudely formed of boughs of trees (= their habituations are).

My regiment is bound for India; yours, for Egypt. (= your regiment).

β) *Γράμμα τι ἢ γράμματα, καὶ τότε τιθέμενον ἄνωθεν τῶν λέξεων λέγεται ἀπόστιχος. Τὰς τοιαύτας λέξεις οἱ Ἄγγλοι ἀποφρεύγουσιν εἰς τὸν γραπτὸν λόγον. Ἐν τούτοις ἀγαντιῶσι πολλά :*

I'd	I had, I should.	They'd	they had, they would.
I'm	I am	they'll	they will
I'll	I will	they're	they are
I've	I have	they've	they have
It's, ('tis)	It is	'T was	it was
He'd	he had, he would	we'd	we had, we should
He'll	he will	we've	we have
He's	he is	we'll	we shall, we will
Here's	here is	we're	we are
She'd	she had, she would	what's	what is
She'll	she will	where's	where is
Shan't	shall not	who's	who is
She's	she is	won't	will not
Let's	let us	you'd	you had, you would
Can't	can not	you'll	you will
n't	not	you're	you are
Ain't, an't	am not	you've	you have.

II. ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΝ

Τὰ μέρη τοῦ λόγου.

Ἐν τῷ λόγῳ χρησιμοποιούμεν ἐκ τοῦ ὅλικου τῆς γλώσσης διαφόρους λέξεις: ἐξ ὧν ἐκάστη χρησιμεύει δι' ὄρισμένον τινὰ σκοπόν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ σκοποῦ τούτου, κατατάσσεται καὶ εἰς μίαν κατηγορίαν, ἣτις λέγεται μέρος τοῦ λόγου. Εἶνε δὲ τὰ μέρη τοῦ λόγου (The parts of Speech):

A. ΟΝΟΜΑΤΑ (Nouns).

Ταῦτα εἶνε ἀπλά ἢ σύνθετα

1. ΑΠΛΑ ΟΝΟΜΑΤΑ (Simple nouns).

a) **Κύρια ὀνόματα.** (Proper Nouns). Ταῦτα

- 1) δὲν λαμβάνουσιν ἄρθρον,
- 2) ἀρχίζουσι πάντοτε ἀπὸ κεφαλαίου γράμμα,
- 3) εἶνε ὀνόματα προσώπων: George, Mary, James
ἢ χωρῶν: Greece, England, France.

b) **Ὑσιαστικά.** (Common nouns).

Μεταξὺ τῶν οὐσιαστικῶν διακρίνομεν.

1) **Ποικετικά.** Ταῦτα σημαίνουσι μὲν σύνολόν τι ἢ ἄθροισμα, ἀλλὰ λαμβάνονται ἄλλοτε μὲν ὡς ἀθροιστικά (collective), ὅταν τὸ σύνολον ἐκληφθῇ ὡς τι ἀδιείρητον, ἄλλοτε δὲ ὡς πληθὺς σηματοκῶν (nouns of plurality), ὅταν τὸ σύνολον ἐκληφθῇ ὡς τι διαίρητον εἰς πολλὰ ἄτομα ἐνεργούντα χωριστά.

2) **Ρηματικά ὀνόματα (verbal nouns).** Ταῦτα σχηματίζονται διὰ τῆς καταλήξεως: -ing καὶ ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰ ἀφηρημένα τῆς Ἑλληνικῆς, τὰ ἐκφερόμενα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τῆς καταλήξεως -σις, -α, -η, -α.

3) **Ἀφηρημένα ὀνόματα (abstract nouns):**

honesty ἢ τιμότης, poverty ἢ πτωχεία.

Τὰ οὐσιαστικά ὅμως λαμβάνουσι καὶ ἄρθρον.

ΑΡΘΡΟΝ (Article).

Τὸ ἄρθρον εἶνε διπλοῦν :

A'. Ὁριστικὸν ἄρθρον (definite article) :

The—ὁ, ἡ, τό, τόν, τήν, τό, —οί, αἱ, τά, τούς, τάς, τά.

B'. Ἀόριστον ἄρθρον (indefinite article).

Τούτο ἔχει δύο τύπους.

a) An. Πρὸ φωνήεντος ἢ ψιλοῦ h :

an aunt, an ant, an uncle,
an heir, an hour, an honest man.

b) A. Πρὸ συμφώνου ἢ δασέως h τονιζομένου ἢ καὶ φωνήεντος, προφερομένου ὁμοῦ ὡς συμφώνου :

a box, a book, a wall,
a horse, a house, a hen,
a useful box, a ewe lamb, a one-eyed lamb.

Ἐὰν τὸ h δὲν τονίζεται, τότε τίθεται πρὸ αὐτοῦ καὶ ὁ τύπος a :
an heroic deed καὶ a heroic deed.

Ἀμφότερα τὰ ἄρθρα the καὶ an, a.

1) Εἶνε πτώσεως ὀνομαστικῆς καὶ αἰτιατικῆς.

2) Εἶνε κοινὰ εἰς ὅλα τὰ γένη.

Διαφέρουσι δὲ κατὰ τοῦτο :

Τὸ μὲν ὀριστικὸν εἶνε κοινὸν καὶ εἰς τοὺς δύο ἀριθμούς, ἐνὸς τὸ ἀόριστον ἀπαντὰ μόνον εἰς τὸν ἐνικόν, διότι εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀποβάλλεται. (Ἐκτὸς ἐὰν αἱ λέξεις few ἢ many προσδιορίζωσι τὸν πληθυντικόν, ὅποτε δὲν ἀποβάλλεται: a few pencils, a great many men).

the horse = ὁ ἵππος

the horses = οἱ ἵπποι

a horse = ἵππος τις

horses = ἵπποι τινές.

ΧΡΗΣΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΕΙΨΙΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ

α) Τοῦ ὀριστικοῦ ἄρθρου.

α) Τοῦτο (τὸ the) τίθεται:

1) Πρὸς νομίων ὀνομάτων λαμβανόμενων ἐν τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ:
the eight Henry-s, the Stuart-s,
the Indies, the two America-s,
the Canaries, the Azores.

2) Πρὸς οὐσιαστικῶν λαμβανόμενων ἐν εἰδικῇ καὶ ὀρισμένῃ ἐννοίᾳ:
The wall of this room is white.
The teacher and the head master are (δύο).
Ἄλλὰ the teacher and headmaster is (ἓν).

Σημ. Ἐὰν τὸ οὐσιαστικὸν προσδιορίζεται ὑπὸ ἐπιθέτου, τὸ ἄρθρον προτάσσεται τοῦ ἐπιθέτου:

the white wall, the good teacher.

Ἐπιτάσσεται ὅμως τὸ ἐπιθέτου, ὅταν τοιοῦτον εἶναι ἢ λέξεις both ἢ all:
All the members were present.
Both the pencils are good.

3) Πρὸς οὐσιαστικῶν ἐνικοῦ μὲν ἀριθμοῦ, χρησιμοποιοῦμένου ὅμως:
α) ὡς περιεκτικῶν:

The church, the press and the bar are great social powers.

β) ἀντὶ πληθυντικῶ, ὡς δηλοῦντες ὁλόκληρον τὸ γένος: the rose is a beautiful flower. (= τὰ ρόδα). The horse is very useful to the farmer (=the kind of animal which we call horse):

Ἐξαιρεῖται τὸ man καὶ woman:

Man is mortal.

Woman is a consolation to man.

4) Πρὸς ἐπιθέτων λαμβανόμενων οὐσιαστικῶς:

the blind = οἱ τυφλοὶ the deaf = οἱ κωφοὶ
the rich = οἱ πλούσιοι the Greek = οἱ Ἕλληνας.

β) Τοῦτο (τὸ the) παραλείπεται:

1) Πρὸς τῶν νομίων ὀνομάτων ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, καὶ ἐν ἀκούῃ προηγῶναι αὐτῶν:

α) γεωγραφικοί ὄροι (ἄνευ ἐπιθέτου)

Mount Blanc, Cape Horn, Lake Lemnan.

Ἄλλὰ the beautiful Mount Blanc.

β) τίτλοι ἀνώτεροι ἢ συγγενείας (ἄνευ ἐπιθέτου)

Uncle John,	Cousin Mary
Queen Victoria	President Wilson
General Tricoupis	Judge Alexandrou
Bishop Paul	Father Ignatius
Emperor Nicolas	Lord Alembly
Prince Edward	Sultan Mehmet

Ἄλλὰ the beloved Queen Victoria,
the brave uncle John.

2) Πρὸ οὐσιαστικῶν λαμβανομένων ἐν γενικῇ ἐννοίᾳ,

α) πληθυντικῶς δμαλοῦ :

birds have wings = τὰ πτηνὰ ἔχουσι πτέρυγας·

bees are insects = αἱ μέλισσαι εἶναι ἔντομα·

β) ἐνικοῦ ἀριθμοῦ (καὶ ἂν ἀκόμη προηγήται αὐτῶν ἐπίθετον). Τοιαῦτα δὲ εἶναι

1) ὀνόματα ὕλης :

gold, copper, and iron are metals.
yellow copper is called brass.

2) ἀφηρημένα ὀνόματα.

heroism often depends on circumstances.
human nature is unfathomable.

3) Ὄνόματα δηλοῦντα :

a) τὰς πέντε αἰσθήσεις.

touch, taste, smelling, hearing, sight.

b) τὰς τέσσαρας ἐποχὰς τοῦ ἔτους.

Spring, Summer, Autumn, Winter.

c) τὰς μεγάλας ἐορτὰς.

Christmas, Easter, Lent, New year's day.

d) τὰς ἐπτά ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, καὶ τοὺς δώδεκα μῆνας
(βλπ. σελὶς 14).

3) Εἰς τὰς ἀκολούθους ἐκφράσεις χρόνου καὶ τόπου, καθιερωθείσας ὑπὸ τῆς συνηθείας.

- 1) At sunset, at night fall, at dawn of day, at daybreak, at sunrise, all day long, all night, at night, at noon, at six o'clock.
- 2) Before lunch, after breakfast, before dinner...
breakfast is over, supper is ready.
- 3) In hot weather, in mild weather, in cold weather.
- 3) Last week, next week, month, year.. etc,
- 5) On Sunday, on Monday, in May, in June.
- 1) To be at rest, at school, at church, at home, at market,
at work, in town, in bed.
- 2) To go to school, to church, home, to market, to sea,
ἢ to come from school, church.
- 3) From head to foot, from hand to month, from top to toe, from top to bottom, from North to South, from East to West.
- 4) To make war, peace, ἢ to declare war, to wage war, to conclude peace, etc.
- 5) To cast anchor, to set sail, to play at cards.

Παρατήρησις.

1) Ὄνόματα τίτλων ἢ γεωγραφικῶν ἔρων καὶ τινὰ ἄλλα διατηροῦσαι τὸ ἄρθρον α) εἴτε χρησιμοποιούμενα ὡς κύρια, β) εἴτε ἀκολουθούμενα ὑπὸ τοῦ of καὶ κυρίου τινὲς ὀνόματα :

a) The United States, the Channel, the Archipelago, the Levant, the Tyrol, the Morea, the Iliad, the Bible.

b) The Cape of Good Hope. The channel of M.
The prince of Wales. The duke of M.

2) Ὄνόματα ἀσθενειῶν Σαξωνικῆς καταγωγῆς, ἢ λέγοντα εἰς -ache, ἢ πλῆθυντικῶ ἀριθμοῦ, ἢ ἔχοντα πρὸς κώτων τὸ ῥῆμα to have, λαμβάνουσι πάντοτε τὸ ἄρθρον: I suffer from the headache, from the toothache. The child died of the measles; he had the gout.

3) Ὄνόματά τινὰ δηλοῦντα ἰδιότητάς τινὰς τῆς διανοίας λαμβάνουσιν ἄρθρον:

the mind, the intellect, the understanding.

Ἀλλὰ memory, conscience, will.

β) Τοῦ ἀορίστου ἄρθρου.

Ἰσοῦτο (τὸ an, a) τίθεται :

1) Πρὸς ὀνομάτων λαμβανομένων ἐν γενικῇ ἐννοίᾳ,

a) ἀναφερομένων εἰς ἓν τι πρόσωπον ἢ πράγμα:

a poet, a house, a dog, a bee.

b) ἀναφερομένων εἰς φυσικὰς ἢ γήικας ιδιότητες ἰδίᾳ μετὰ τὸ ῥῆμα to have καὶ to be:

He has a small head and a sore throat,

he is a protestant, (θρησκείαν)

he is a duke, (τίτλον)

he is a merchant, (ἐπάγγελμα)

he is an Englishman, (ἔθνικόν).

2) Πρὸ ὀνόματος χρησιμοποιουμένων

a) ὡς κατηγορουμένων:

I am a teacher,

he is a good pupil.

b) ὡς ἐπεξηγηματικῆς παραθέσεως ἄλλου ὀνόματος ἀρκεῖ ἡ ιδιότης νὰ μὴ εἶνε ἀποκλειστική.

John, a pupil of our class.

Byron, a great English poet.

Ἄλλᾳ, Athens, the capital of Greece.

Byron, the author of the Corsair.

3) Πρὸ συγκεκριμένου οὐσιαστικοῦ, τοῦ ὁποίου προηγούνται. a) Πρόθεσις:

A window of a house,

a room with a window, without a window ect.

b) Τὰ ἐπίθετα such, half, τὸ ἐπιφωνηματικόν what καὶ τὰ many, as=ὡς:

What a noise! what a man he is!

She is such a good woman.

I went there half an hour ago.

Many a man did so (=many men).

Many a time I saw him (=many times).

He behaved as a true friend.

c) τὰ ἐπιρρήματα as, so, too, how, μετά τινος ἐπιθέτου:

It is as good a melon as I never tasted.

I never saw so beautiful a house.

He is too good a man.

How good a man he is!

4) Πρὸ κυρίων ὀνομάτων μόνον ὁσάκις θέλομεν νὰ ἐξάρωμεν ἰδιότητά τινα τοῦ προσώπου:

Every man is not an Aristides.

He has the courage of an Achilles.

5) Εἰς τὰς κατωτέρω ἐκφράσεις, αἱ ὁποῖαι καθιερώθησαν ὑπὸ τῆς συνηθείας:

a hundred, a thousand,

a few, a great many, a good many.

To be in a position, in a condition to, on a journey

ἢ to go on a journey,

to sell at a profit, at a loss, ἢ to be at a loss,

to have a right to, a mind to, a taste, a turn for,
an appetite,

to take an interest, a delight in.

to make a noise, a fire, a fun of.

In a low voice, a loud voice, a boat,

on an average, at a pinch.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ.

1) Τὰ ἀφηρημένα ὀνόματα,

a) Ἐὰν δὲν εἶνε ἀκριβῶς ὁρισμένα, τότε δὲν λαμβάνουσιν ἄρθρον καὶ ἐὰν ἀκόμη προηγῆται αὐτῶν ἐπίθετον:

He behaved with great politeness.

b) Ἐὰν ὅμως ὀρίζονται διὰ τινος προσδιορισμοῦ, τότε λαμβάνουσιν ἄρθρον:

He behaved with a politeness worthy of praise.

2) Ἐπὶ διανεμητικῆς ἐννοίας, (ὡς ἰσοδύναμον τοῦ each),

a) Ἐὰν ὑπάρχη ἀριθμὸς δηλῶν τὴν ἀξίαν, τὴν ἀπόστασιν, ἢ τὸ ποσόν, τότε τίθεται καὶ τὸ ἄρθρον:

Knives are sold two pounds a dozen.

He drives sixty miles an hour.

He eats twice a day.

He goes to school five times a month.

b) Ἐὰν ἕμως δὲν ὑπάρχη, τότε τίθεται τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον:

Knives are sold by the dozen, ὅτε ἡ πρότασις ἐκφράζει τὸν τρόπον (how?) καὶ οὐχὶ τὸ πόσον (how much).

Ἐπανάληψις τῶν δύο ἄρθρων.

Ὅταν θέλωμεν νὰ διακρίνωμεν ἓν πρόσωπον ἢ πράγμα ἀπὸ ἄλλου τινός, τότε ἐπαναλαμβάνομεν τὸ ἄρθρον α) πρὸ τῶν δύο ὀνομάτων ἢ ἐπιθέτων:

The poet and the teacher are dead (δύο).

I have a black and a white dog (δύο).

Ἄλλ' οὐδέποτε ἐπὶ ἐνός:

The poet and teacher is dead (εἷς).

I have a black and white dog (εἷς).

ΚΛΙΣΙΣ (Declension of nouns).

Ἡ ἀρχαία Ἀγγλική, ὡς σύνθετος γλῶσσα, εἶχε καὶ κλίσει τῶν ὀνομάτων ὡς ἡ Ἑλληνική. Ἡ νεωτέρα ἕμως, ὡς ἀναλυτική, διετήρησε τὸν Σαξωνικὸν τύπον μόνον τῆς γενικῆς (-'s ἐκ τοῦ -es) σχηματίζουσα δὲ τὰς πτώσεις ὡς καὶ ἡ Γαλλικὴ διὰ προθέσεως.

α) Πτώσεις (Cases).

Ὀνομαστική.	The teacher,	a teacher,	John.
Γενική.	Of the teacher,	of a teacher,	of John.
Δοτική.	to the teacher,	to a teacher,	to John.
Αἰτιατική.	Ὅμοια μὲ τὴν ὀνομαστικήν.		
Κλητική.	O! teacher,	O! John.	

Τύποι τῶν δύο γενικῶν (two genitives).

1) Ἐμπρόθετος γενική (prepositional genitive).

Αὕτη χρησιμοποιεῖται ἀδιακρίτως ἐπὶ ἐμφύχων καὶ ἀψύχων:
the key of the teacher (ἐμφύχον),
the key of the room (ἄψυχον).

2) Ἡ Σαξωνικὴ γενική (Saxon genitive).

Αὕτη χρησιμοποιεῖται:

a) ὡς ἀπλή γενική.

1) Ἐπὶ ὀνομάτων χρόνου, ἀποστάσεως καὶ βάρους:

We have an hour's class every morning.

He lives at a mile's distance from school.

A ton's weight.

2) Ἐπὶ ἐκφράσεων τινῶν καθιερωθεισῶν ὑπὸ τῆς συνηθείας.

at a stone's throw at arm's length.

for mercy's sake for your father's sake.

the thirty year's war out of harm's way.

b) ὡς καθαρῶς κτητική ἐπὶ ἐμφύχων μόνον, διότι προϋποθέτει τὸν κτήτορα καὶ τὸ κεκτημένον.

Σχηματίζεται δέ, ἐὰν θέσωμεν

1) τὸ ὄνομα τοῦ κτήτορος: the teacher ἢ the dog.

2) τὸ σημεῖον τῆς σαξωνικῆς γενικῆς. (-'s)

3) τὸ ὄνομα τοῦ κεκτημένου ἀντικειμένου ἀνάστροφως

the teacher's book—the book of the teacher

the dog's tail—the tail of the dog.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ.

A. εἰς πρὸς τὸ σημεῖον τῆς Σαξ. γενικῆς.

Παραλείπεται τὸ -s καὶ τίθεται μόνον (-').

1) Ὄταν τὸ ἐμφύχον ὄνομα λήρῃ εἰς -s,

a) ὡς ὁμαλὸς πληθυντικὸς διὰ τοῦ -s:

the teachers' room—τῶν διδασκάλων τὸ δωμάτιον.

b) ὡς ἐνικὸς μονοσυντάκτου ἢ δισυντάκτου, τοῦ ὁποῦν ἢ τελευταία συντάξι ἀρχίζει πάλιν ἀπὸ -s, ἢ πολυσυντάκτου τῆς Ἑλληνικῆς ἢ Λατινικῆς:

Charles' book. (μονοσύλλαβον)

Moses' book (δισύλλαβον τοῦ ὁποῖου ἢ τελευταία συλλαβὴ ἀρχίζει ἀπὸ s).

Ἄλλὰ James's palace, διότι δὲν ἀρχίζει ἀπὸ s.

Euripides' tragedies.

Socrates' wife.

2) Ὅταν τὸ ὄνομα λήγῃ εἰς -s, ἢ ce, ἀκολουθῇ δὲ ἡ λέξις sake:

for goodness' sake

for conscience' sake.

B. Ἔξω πρὸς τὸν κτήτορα.

1) Ἀθροιστικὰ ὄνόματα ἢ ἀφροημέρα οὐδέποτε τίθενται εἰς σαξωνικὴν γενικὴν ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ, (ἐν τῇ ποιήσει ὅμως τίθενται ὡς προσωποποιημένα):

the victories of our navy ἢ of our army,

the voice of ambition, the ports of England.

2) Ὅταν ὁ κτήτορ εἶνε εἷς, τὸ δηλοῦν ὅμως τὸν κτήτορα ὄνομα ἔχῃ ἐπεξηγηματικὴν παράθεσιν, τότε ἡ -s τίθεται εἰς τὸ δεύτερον ὄνομα: Henry, the Emperor's death (ἀπλῇ παράθεσις). Ἐὰν ὅμως ἔχῃ καὶ προσδιορισμὸν, τότε τίθεται εἰς τὸ πρῶτον: The sword was Wellington's, the hero of Waterloo. (Παράθεσις μὲ προσδιορισμὸν).

3) Ὅταν οἱ κτήτορες εἶνε πλείονες τοῦ ἑνός, τότε ἐὰν μὲν τὸ κτήμα εἶνε ἐν καὶ κοινόν εἰς αὐτούς, ἢ (-s) τίθεται μόνον εἰς τὸν τελευταῖον κτήτορα: Georgiades and Smith's office ἢ books, ἐὰν δὲ εἶνε κοινόν, ἀλλ' ἀναφέρηται εἰς ἕκαστον ἰδιαιτέρως καὶ χωριστά, τότε ἢ (-s) τίθεται πρὸ ἑνός ἑκάστου ὀνόματος κτήτορος:

I have read Byron's and Campell's pœms.

I saw Mary's and Paul's dogs.

C. Ἔξω πρὸς τὸ κεκτημένον ἀντικείμενον.

Τὸ ὄνομα τοῦ κεκτημένου ἀντικειμένου συνήθως παραλείπεται:

a) ὅταν ἐννοῖται ἐκ τῶν συμφραζομένων:

St. Paul's (church).

My father's (house, office, shop).

This hat is the teacher's (hat).

b) Όταν ἡ Σαξωνικὴ γενικὴ συνοδεύεται καὶ ὑπὸ τῆς ἐμπρο-
θέτου διὰ τὰ δηλώσει ὅτι ὁ κτίτωρ ἔχει καὶ ἄλλα ὅμοια κτίματα
πλείονα τῶν ἀναφερομένων :

A friend of my father's—one of my father's friends.

A masterpiece of Raphael's—one of Raphael's m...

β) Ἀριθμοὶ (Numbers).

Ὁ ἐνικός (singular) δηλοῖ ἓν :

the tree, a book—one tree, one book.

Ὁ πληθυντικός (plural) δηλοῖ πλείονα τοῦ ἐνός, σχηματίζε-
ται δὲ ἐκ τοῦ ἐνικού.

A. Ὁμαλοὶ πληθυντικοὶ (Regular plurals).

Σχηματίζονται διὰ τῆς καταλήξεως -s προφερομένης πάντοτε,
(διότι ἄλλως δὲν θὰ ἀντελαμβάνομεθα τὸν πληθυντικὸν εὐκόλως).

1) ὡς (σ) ἐὰν ὁ ἐνικός λήγγῃ εἰς f, k, p, t :

work-s, muff-s, nest-s, cup-s.

2) ὡς (ζ) ἐὰν ὁ ἐνικός λήγγῃ εἰς φωνῆν ἢ εἰς σύμφωνον
πλὴν τῶν ἀνωτέρω (φι-κε-πι-τα).

the tree-s the room-s, the bird-s.

Χάριν δὲ τῆς προφορᾶς τοῦ s.

τὸ ἄφωνον -e τῶν ληγόντων εἰς -ce, -se, -ge, προφέρεται εἰς
τὸν πληθυντικὸν ὡς (ε) :

house house-s,

face face-s,

wage wage-s.

2) Τὰ ληγόντα εἰς -s, -x, -z, -sh,

ἢ εἰς -ch μὴ προφερόμενον ὡς x.

ἢ εἰς -o μετὰ προηγούμενου συμφώνου, (1)

(1) Τὰ ἐξῆς : buffalo, grotto, mosquito λαμβάνουσιν εἰς τὸν πληθυντικὸν
εἶτε -s εἶτε -es.

λαμβάνουσιν -e πρὸ τοῦ s. (-es):

grass	grass-es,	box	box-es.
buzz	buzz-es,	dish	dish-es.
church	church-es,	ἀλλὰ epoch	epoch-s,
inch	inch-es,	monarch	monarch-s.
negro	negro-es,	ἀλλὰ folio	folio-s.
potato	potato-es,	studio	studio-s ⁽¹⁾ .

3) Τὰ λήγοντα εἰς -y μετὰ προηγουμένου συμφώνου τρέπουσιν αὐτὸ εἰς -ie :

fly	fl-ie-s,	ἀλλὰ boy	boy-s.
lady	lad-ie-s,	ἀλλὰ key	key-s ⁽²⁾ .

Τὰ κῶρια ὀνόματα ἔμωζ λαμβάνουσι πάντοτε μόνον ἕνα -s⁽³⁾

Henry	the Henry-s.
Mary	the two Mary-s.

4) Δεκατέσσαρα ὀνόματα Σαξωνικῆς καταγωγῆς λήγοντα εἰς -f ἢ -fe τρέπουσιν αὐτὸ εἰς -ve :

a) ἔξ εἰς -lf καὶ τὸ wharf⁽⁴⁾ :

calf	pl.	cal-ve-s,	self	pl.	sel-ve-s.
half	„	hal-ve-s,	shelf	„	shel-ve-s.
elf	„	el-ve-s,	wolf	„	wol-ve-s.

b) τρία εἰς -fe ὃν προηγείται ἰ μακρόν.

knife	pl.	kni-ve-s.
wife	„	wi-ve-s.
life	„	li-ve-s.

(1) Ὅμοιος σχηματίζουσι τὸν πληθυντικὸν καὶ τεχνικοί τινες ὄροι εἰλημμέ-
νοι ἐκ τῆς Ἰταλικῆς, μολονότι προηγείται τοῦ -o συμφώνου:

piano-s canto-s solo-s.

(2) Ἐξαιροῦνται τὰ λήγοντα εἰς quy :

colloqu-ie-s

soliloqu-ie-s.

(3) Τὰ ἔθνικα ὀνόματα εἰς -ss ἢ εἰς -ese δὲν λαμβάνουσιν -s:

the Swiss	pl.	the Swiss.
the Chinese	„	the Chinese.
the Japanese	„	the Japanese.

(4) Τὸ wharf ἀπαντᾷ καὶ wharf-s.

c) τέσσαρα εἰς -f ὃ προηγείται φωνήεν.

leaf	pl.	lea-ve-s,	sheaf	pl.	shea-ve-s
loaf	"	loa-ve-s,	thief	"	thie-ve-s.

Β'. Ἀνώμαλοι πληθυντικοί (Irregular plurals).

Οὗτοι δὲν λαμβάνουσι τὴν κατάληξιν -s. Εἶνε δέ :

Ἑννέα ὀνόματα διατηρήσαντα τὸν Σαξωνικὸν τύπον τοῦ πληθυντικοῦ :

man	καὶ τὰ λήγοντα	εἰς	man.	pl.	men.
woman	<i>γυνή</i>			"	women.
child	<i>παῖδα</i>			"	children.
ox	<i>βοῦ</i>			"	oxen.
goose	<i>κίνα</i>			"	geese.
foot	<i>ποῦ</i>			"	feet.
tooth	<i>ὀδούς</i>			"	teeth.
louse	<i>ψύλλ</i>			"	lice.
mouse	<i>μῦ</i>			"	mice.

Γ'. Ξένα πληθυντικοί (Foreign plurals).

Τοιοῦτοι εἶνε εὐχρηστοὶ ἐν τῇ Ἀγγλικῇ :

a) Ἑλληνικὰ ὀνόματα εἰς -s ἢ -on :

basis	pl.	bases,	thesis	pl.	theses,
cr̄isis	"	crises,	<u>critirion</u>	"	critiria,
oasis	"	oases,	phenomenon	"	phenomena
phasis	"	phases.			

b) Λατινικὰ ὀνόματα εἰς -us καὶ εἰς -um.

tumulus	pl.	tumuli,	datum	pl.	data,
genus	"	genera,	<u>erratum</u>	"	errata.

c) Ἑβραϊκὰ καὶ Γαλιζὰ

<u>Cherub</u>	pl.	Cherubim.
<u>Monsieur</u>	"	Messieurs.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ

1) Ἐπὶ τῆς σημασίας. Ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ἀπαντῶσιν :

a) Ὄνόματα μὲ δύο σημασίας εἰς τὸν ἐνικὸν καὶ μίαν μόνον εἰς τὸν πληθυντικόν :

wood=ξύλον, δάσος, pl. woods=δάση.

horse=ἵππος, ἵππικόν, " horses=ἵπποι.

stone=λίθος, 14 pounds, " stones=λίθοι.

b) Ὄνόματα μὲ δύο σημασίας εἰς τὸν πληθυντικὸν καὶ μίαν μόνον εἰς τὸν ἐνικόν.

colour =χρῶμα pl. colour-s =χρώματα, σημαῖαι.

custom =ἔθιμον " custom-s =ἔθιμα, φόροι.

work =ἔργον " work-s =ἔργα, ἐργολαβία.

spectacle=θέαμα " spectacle-s=θέαματα, δίσπρα.

c) Ὄνόματα μὲ ἄλλην σημασίαν εἰς τὸν ἐνικὸν καὶ ἄλλην διάφορον εἰς τὸν πληθυντικόν :

advice=συμβουλή, pl. advices =πληροφορίες.

copper=χαλκός, " coppers =κέσματα χάλκινα.

force =δύναμις, " forces =στρατεύματα.

good =ἀγαθόν, " goods =ἐμπορεύματα.

2) Ἐπὶ τοῦ τύπου τοῦ ἀριθμοῦ. Ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ἀπαντῶσιν :

a) Ὄνόματα ἀμφοτέρων τῶν τύπων, μένοντα πάντοτε τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τοὺς δύο ἀριθμούς :

- 1) ἐνικῶς τύπου: a, some sheep
a, some deer
a, some swine
a, some grouse

- 2) πληθυντικῶς τύπου: an, some alms
an, some apparatus
a, some series
a, some species
this, those news
that, those means.

b) Ὄνόματα ἐνικοῦ τύπου,

1) χρησιμοποιούμενα δι' ἀμφοτέρους τοὺς ἀριθμούς, διότι ὡς περιεκτικὰ (βλπ. σελὶς 31) ἐνέχουσι καὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ πληθυντικοῦ :

the people	the cattle
the committee	the church
the crowd	the jury.

Ὁῦτω, ἐὰν τὸ ρῆμα ἀναφέρεται εἰς τὸ σύνολον, τότε τίθεται εἰς ἐνικὸν (ἀθροιστικόν). Ἐὰν ἕμως ἀναφέρεται εἰς τὰ ἄτομα καθ' ἕκαστα, τότε τίθεται εἰς πληθυντικόν :

the committee have met (=τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς),
 the committee was unanimous (=τὸ σύνολον),
 the committee were divided (=τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς).

2) λαμβάνοντα καὶ τὸν τύπον τοῦ ὁμαλοῦ πληθυντικοῦ, ὅταν θέλωμεν νὰ ἐκφράσωμεν ποικιλίαν εἰδῶν (ὀνόματα ὕλης κυρίως) :

<u>fish</u>	rubbish	<u>wine</u>	furniture
mackerel	spinage	wheat	luggage
salmon	fruit	cotton	gold.

I sell French wines,	} =τὰ διάφορα εἶδη.
I caught fishes,	
I prefer American cottons,	

c) Ὄνόματα πληθυντικοῦ τύπου ἀλλ' ἄνευ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ :

1) Τὰ περιεκτικὰ ἀντικειμένων μὲ τὴν ἔννοιαν τοῦ ζεύγους.

bellows	καὶ a pair of bellows
braces	" " " braces
scissors	" " " scissors
trousers	" " " trousers
pincers	" " " pincers
snuffers	" " " snuffers
drawers	" " " drawers
breeches	" " " breeches.

2) Τὰ περιεκτικὰ μὲ τὴν ἔννοιαν τῆς πληθῆος γενικῶς :

annals	proceeds	tidings
archives	remains	wages
measles	riches	thanks
premises	sweets	vitals.

Τὰ εἰς -ics ὀνόματα ἐπιστημῶν θεωροῦνται ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, ὡς καὶ τὸ business:

optics is a part of physics,
business is very useful.

β) Ὀνόματα μὲ δύο τύπους πλῆθυντικῶν, ἐκφράζοντας ἰδιαι-
τέραν ἔννοιαν ἕκαστος:

brother	brothers
	καὶ brethren
index	indexes
	καὶ indices
penny	pennies
	καὶ pence
die	dies
	καὶ dice
genius	geniuses
	καὶ genii (τζινάι).

δ) Ὀνόματα ἰδίᾳ ποσότητος σημαντικά, τιθέμενα κατόπιν ἀριθμητικῶν ἀποβάλλουσι τὸ σημεῖον τοῦ πλῆθυντικῶν, ἦτοι τὸ -s:

six couple	} of partridges
three pair	
two brace	
five gross of needles	

Ἡ λέξις hair κατόπιν ἀριθμητικῶν εὐρισκαμένην λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πλῆθυντικῶν -s.

ΓΕΝΟΣ (Gender).

Εἰς τὴν Ἀγγλικὴν τὸ γένος δὲν στηρίζεται, ὡς ἐν τῇ Ἑλληνικῇ συμβαίνει, ἐπὶ τοῦ γραμματικοῦ τύπου ἢ τῆς διαφοράς τοῦ ἄρθρου, διότι τοιαῦτα δὲν ὑπάρχουσιν, (ἐκτὸς τῆς ἀντων. he, she, it). Στηρίζεται ὅμως ἐπὶ τῆς διαφοράς ἢ τῆς ἀπουσίας τοῦ φύλου (sex) καὶ συνεπῶς τὸ γραμματικὸν γένος συμπέπτει μετὰ τοῦ φυσικοῦ. Ὅθεν,

1) Ἀρσενικά (masculine) εἶνε τὰ φύσει τοιαῦτα πρόσωπα⁽¹⁾:
the father, the uncle.

2) Θηλυκά (feminine) εἶνε τὰ φύσει τοιαῦτα πρόσωπα⁽¹⁾:
the mother, the aunt.

Κοινοῦ γένους (of common gender) τὰ λαμβανόμενα καὶ ὡς ἀρσενικά καὶ ὡς θηλυκά.

cousin, servant, friend. (ὁ, ἡ)

3) Οὐδέτερα (neuter), τὰ οὔτε ἀρσενικά, οὔτε θηλυκά, οἷα εἶνε τὰ ἄψυχα⁽²⁾ πλὴν τοῦ ship⁽³⁾.

Καὶ τὰ οὐδέτερα ὅμως, ὅταν προσωποποιηθῶσι⁽⁴⁾ δύνανται νὰ διακριθῶσιν εἰς ἀρσενικά καὶ θηλυκά ἰδίᾳ ἐν τῇ ποιήσει.

(1) ἢ καὶ ἄλλα ἔμψυχα περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλοῦμεν ἐν γνώσει τοῦ φύλου εἰς ἔ ἀνήκουσιν:

Jack and Snowball had a fight; she scratched him. (= αὐτή..... αὐτόν).
The lark and her little ones. (Κορυθαλὸς θήλεια).

(2) ἢ καὶ ἔμψυχα, ὅταν ὁμιλοῦμεν περὶ αὐτῶν ἀσκέτως τοῦ φύλου (sex) εἰς τὸ ὅποιον ἀνήκουσιν:

There is a horse; let us ride **it**.

The child is sleeping; let **it** sleep on.

(3) Καὶ τῶν ὀνομάτων τῶν πλοίων, τὰ ὅποια θεωροῦνται θηλυκοῦ γένους, ὡς καὶ τὸ university:

I saw a ship yesterday; she was very big.

(4) Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει: ἀρσενικά εἶνε:

Ὀνόματα δηλοῦντα ἰσχυρὰς θυνάμεις τῆς φύσεως ἢ βίαια πάθη: the sun, winter, ambition, war, θηλυκά δὲ εἶνε:

Ὀνόματα δηλοῦντα ἡπιωτέρας θυνάμεις τῆς φύσεως, ἢ ἡπιώτερα συναισθηματά: the moon, spring, pity, hope, ὡς καὶ τὰ ὀνόματα ἔθνων: Greece, England.

Τὰ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων προσωποποιούμενα ὀνόματα, εἶνε ἀρσενικά μὲν, ἐφ' ὅσον παριστάνονται δι' ἀνδρῶν: time, death: θηλυκά δὲ, ἐφ' ὅσον παριστάνονται διὰ γυναικῶν: the earth, virtue.

Ἐρόποι διακρίσεως τῶν ἀρσενικῶν ἀπὸ τῶν θηλυκῶν.

α) δι' ἰδιατέρως λέξεως :

✓ Boy	fem. girl	× Cock	fem. hen
✓ Bull	" cow	× Dog	" bitch
✓ Bachelor	" maid	× Earl	" Countess
✓ Bridegroom	" bride	× Father	" mother
× Buck	" doe	× Gentleman (Lord)	" lady
× Horse	" mare	× Pig <i>χοιρινὴ</i>	" sow
× Husband	" wife	× Ram <i>αἰγὸς</i>	" ewe
× King	" queen	+ Sir	" madam
× Man	" woman	× Son	" daughter
× Nephew	" niece	× Uncle	" aunt
× Papa	" mama	× Monk (friar) <i>μοναχὸς</i>	" nun.

Υπάρχουσι καὶ ἄλλα πολλὰ, τὰ ὅποια ἡ πείρα διδάσκει.

β) δι' ὀνομάτων ἢ ἀντωνυμιῶν (ἀρσεν. ἢ θηλυκ.) προσασσομένων ἢ ἐπιτασσομένων ἐμφύχων ὀνομάτων (οἷα εἶνε, man-woman, male-female, boy-girl, he-she, cock-hen, buck-doe, dog-bitch, bull-cow).

Ἐπὶ προσώπων :	a fisher <i>man</i>	fem. a fisherwoman
	a milk <i>man</i>	" a milk maid
	a <i>man</i> -servant	" a maid-servant
	a <i>male</i> servant	" a female servant
<i>αὐτοκαταλὰς</i>	a peasant <i>boy</i>	" a peasant girl
Ἐπὶ ζώων :	a <i>male</i> elephant	" a female elephant
	a <i>bull</i> -elephant	" a cow-elephant
<i>ἄγριοι</i>	a <i>dog</i> -fox	" a bitch-fox
<i>αὐτοκαταλὰς</i>	a <i>buck</i> -rabbit	" a doe-rabbit
	a <i>he</i> -goat	" a she-goat
	a <i>he</i> -ass	" a she-ass
	a turkey- <i>cock</i>	" a turkey-hen
	a pea <i>cock</i>	" a pea hen
	a <i>cock</i> -sparrow	" a hen-sparrow.

ς) διὰ τῆς καταλήξεως -ess προστιθεμένης εἰς τὸ ἀρσενικὸν γένος:

1) Ἄνευ μεταβολῆς τινος τοῦ ἀρσενικοῦ :

Author fem. author-ess. Patron fem. patron-ess.

Baron			Peer		
Count			Poet		
Deacon			Priest		
Giant			Prior		
Heir		-ess.	Prophet		-ess.
Host			Shepherd		
Jew			Tutor		
Lion			Viscount		
Mayor			καὶ Prince fem. prince-ss.		

2) Ἀποβαλλομένου τοῦ φωνήεντος (ε, ἤ ο, ἤ y) τῆς τελευταίας συλλαβῆς:

Votar-y	fem. votar-ess	Enchanter	fem. enchant-ess
Act-o-r	„ actr-ess	Hunter	„ huntress
Arbit-e-r	„ arbitr-ess	Idolater	„ idolatress
Ambassador	„ ambassadr-ess	Protector	„ protectress
Benefactor	„ benefactr-ess	Seamster	„ seamstress
Chanter	„ chantr-ess	Spectator	„ spectatress
Conductor	„ conductr-ess	Songster	„ songstress
Director	„ directr-ess	Tiger	„ tigress
Elector	„ electr-ess	Traitor	„ traitress.

3) Τροποποιουμένης τῆς τελευταίας συλλαβῆς:

Adulterer	fem. adulter-ess
Sorcerer	„ sorcer-ess
Emperor	„ emper-ess
Governor	„ govern-ess
Abbot	„ abb-ess
Tyrant	„ tyrann-ess
Duke	„ duch-ess
Marquis	„ marchion-ess.

Τινὰ τῶν εἰς -or ἐκ τῆς λατινικῆς τρέπουσι τοῦτο εἰς -rix :

Executor	fem.	executrix
Heritor	„	heritrix
Testator	„	testatrix
Educator	„	educatrix.

d) διὰ τῶν καταλήξεων -ine, -ina, -a, προστιθεμένων εἰς ξενικά ὀνόματα εὐχρηστα ἐν τῇ Ἀγγλικῇ :

Hero	fem.	heroine
Czar	„	Czarina
Sultan	„	sultana
Margrave	„	margravine
Landgrave	„	landgravine.

Exercise.

Ὁ μαθητὴς ἐκ καταλλήλου σελίδος τοῦ ἀγγλικοῦ χειμένου :

1) νὰ ἀνέξη τοὺς ὀμαλοὺς καὶ ἀνωμάλους πληθυντικούς, νὰ δικαιολογήσῃ δὲ τὰς τυχόν ἐπελθοῦσας μεταβολὰς ἐκ τῆς προσθήκης τοῦ -s.

2) νὰ ἀνίξη τὰς σαξωνικὰς καὶ τὰς ἐμπροθέτους γενικὰς, νὰ μετατρέψῃ δὲ αὐτὰς ἐκ σαξωνικῶν εἰς ἐμπροθέτους καὶ τὰνάπαλι, νὰ δικαιολογήσῃ δὲ τοῦτο.

3) νὰ διακρίνῃ τὸ γένος τῶν οὐσιαστικῶν καὶ νὰ εὕρῃ τὸ ἀντιστοιχόν θηλυκὸν ἢ ἀρσενικὸν ὄνομα, εὐρίσκων καὶ τὸν τρόπον τῆς διακρίσεως τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ τοῦ θηλυκοῦ.

4) νὰ εὕρῃ περιπτώσεις καθ' ἃς παραλείπεται τὸ ἄρθρον the, καὶ νὰ εἴπῃ τὸν λόγον δι' ὃν παραλείπεται τοῦτο.

5) νὰ εὕρῃ περιπτώσεις καθ' ἃς παραλείπεται τὸ ἄρθρον an, α, καὶ νὰ δικαιολογήσῃ τοῦτο.

6) νὰ εὕρῃ σύνθετα ὀνόματα διαφόρων τρόπων συνθέσεως καὶ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν γραφὴν τῶν καὶ τὸν σχηματισμὸν τοῦ πληθυντικοῦ τῶν.

2. ΣΥΝΘΕΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ (Compound nouns).

Ἐπάρχει μεγάλη ἐλευθερία εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν συνθέτων ὀνομάτων, εἴτε ὑπάρχει συντακτικῶς σχέσις μεταξὺ τῶν συντιθεμένων μερῶν εἴτε μή.

α) **Σχηματισμὸς τῶν συνθέτων.** Συντίθενται δέ,

1) Ὄνομα μετὰ προηγουμένου ἐπιρρήματος:

by-word, by-path, by-law.

2) Ὄνομα μετὰ προηγουμένου ἐπιθέτου:

a noble-man a gentleman

a sweet-heart a midnight.

3) Ὄνομα τιθέμενον ἐκ παραλλήλου, ἐπεξηγηματικῶς, πρὸς ἄλλο ὄνομα ἢ ἀντωνυμίαν:

he-goat man-servant

she-wolf lord-lieutenant.

4) Δύο ὀνόματα ἐξ ὧν τὸ πρῶτον ἔχει ἐπιθετικὴν σημασίαν, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐλληνικῇ (κεφαλόπονος καὶ οὐχὶ πονοκέφαλος), ἐκφράζον τὴν ἔννοιαν:

α) τῆς ὕλης ἐξ ἧς συνίσταται τι:

a cherry-tart the apricot-jam

a gold watch the leather belt

an iron vessel the stone bridge.

β) τοῦ εἶδους γένους τινός:

a head-ache a fruit-tree

a tooth-ache a rose-bud.

γ) τοῦ τόπου ἐν ᾧ ὑπάρχει ἢ λειτουργεῖ τι:

a street-lamp the Athens train.

δ) τοῦ χρόνου καθ' ὃν γίνεταί τι:

the five-o'clock tea an evening party

the ten-o'clock lesson a day journey.

ε) τῆς χρήσεως ἣν κάμνομεν:

the cooking stove a book-case

the looking glass a tea-cup⁽¹⁾

the dining room a sitting-room.

(1) Ἐπὶ ποσότητος ὁμοῦ λέγομεν:

a cup of tea, a bottle of wine, a glass of water.

1) τῆς ἀξίας τὴν ὁποίαν ἔχει τι :

- a penny stamp
- a five-pound note.

2) Δύο ὀνόματα, ἕξ ὧν τὸ ἐν χρῆσιμῶν μαλλον ὡς γενικὴ κτητικὴ ἢ εἶνε γενικὴ κτητικὴ :

a cat's-paw	}	(-s) εἶνε σαξωνικὴ γενικὴ.
a dog's-ear		
a stone's-throw		
sales-man		
states-man		
herds-man		
sports-man		
bees-wax.		

Εἰς τὰ ἀνωτέρω τὸ -s εἶνε ἐκ τῆς Σαξωνικῆς γενικῆς.

- a news-paper
- a savings-bank
- a goods-train
- a clothes-brush.

Εἰς τὰ ἀνωτέρω τὸ -s εἶνε τοῦ πληθυντικοῦ, ἀλλὰ τὸ ὄνομα χρῆσιμῶν ὡς γενικὴ κτητικὴ διὰ τοῦ of.

6) Δύο ὀνόματα ἐνούμενα διὰ προθέσεων :

- man-of-war
- father-in-law.

7) Τρεῖς ἢ καὶ περισσότερα ὀνόματα, ὅτε ὑπάρχει ἀλληλουχία γενικῶν ἐν τῇ ἐλληνικῇ μεταφράσει :

- the London Road Car Company,
- the French College Foot-ball Club.

8) Ρῆμα μεταβατικόν, μετὰ τὸ ὁποῖον ἔπεται τὸ ἀντικείμενον ἢ προηγείται μὲν ἀλλὰ σχεδὸν πάντοτε προστίθεται εἰς τὸ ρῆμα ἢ κατάληξις -er ἢ -ing :

a pick-pocket	a tell tale
a shoe-maker	a tax-payer
an engine-driving	a house-building.

Ἐνίοτε ὅμως ἀπαντᾷ καὶ ἄνευ (er ἢ -ing):

a tooth-pick	καὶ οὐχὶ	a tooth-picker
a blood-shed	καὶ οὐχὶ	a blood-shedding.

9) Ρῆμα προσδιοριζόμενον ὑπὸ ἐπιρρήματος, τιθεμένου :

- a) εἴτε πρὸ τοῦ ρήματος,
an out-turn an out-look an out-fit,
- b) εἴτε μετὰ τὸ ρῆμα,
a run-away a cast-away a fare-well,
- c) εἴτε πρὸς, εἴτε καὶ μετὰ τὸ ρῆμα,
a turn-out ἢ out-turn
a look-out ἢ out-look
a set-off ἢ off-set.

b) Σχηματισμὸς τοῦ πληθυντικοῦ τῶν συνθέτων.

1) Ἐὰν ὅταν ὑπάρχῃ ὄνομα ὡς συνθετικόν, τίθεται τότε τὸ -s εἰς τὴν τελευταίαν λέξιν:

draw-back (s)	forget-me-not (s).
---------------	--------------------

2) Ἐὰν ὑπάρχῃ μόνον ἓν ὄνομα ὡς συνθετικόν, τίθεται εἰς αὐτὸ τότε τὸ s :

by-word	pl.	by-words
looker-on	„	lookers-on.

3) Ἐὰν ὑπάρχωσι δύο ὀνόματα ὡς συνθετικά:

a) Ἐὰν συνδέωνται διὰ προθέσεως, τότε τὸ -s τίθεται εἰς τὸ πρῶτον ὄνομα:

mother-in-law	pl.	mothers-in-law
man-of-war	„	men-of-war.

b) Ἐὰν τὸ ἓν εἶνε παράθεσις συμπληρωματικῆ τοῦ ἄλλου, τότε τὸ -s τίθεται εἰς ἀμφότερα:

man-servant	pl.	men-servants
lord-lieutenant	„	lords-lieutenants.

c) Ἐὰν ἀπλῶς συντίθενται, τότε τὸ -s τίθεται εἰς τὸ τελευταῖον ὄνομα:

a leather belt	pl. leather belts
a class-room inkpot	„ class-room inkpots
the cod-liver-oil	„ the cod-liver-oils.

c) Ἑραφή τῶν συνθέτων.

Ταῦτα γράφονται κατὰ δύο τρόπους :

1) Μορφοικαί αὐς,

a) ὡς μία λέξις, ἐὰν εἶνε πολὺ κοινῆς χρήσεως :

a railway a teacup.

b) ὡς μία λέξις, παρεντιθεμένου μεταξὺ τῶν μερῶν τοῦ σημείου

(—)=hyphen : by-word, to-morrow, mother-in-law.

2) Ὡς δύο λέξεις, ἐὰν σχηματίζονται κατὰ βούλησιν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας, τὴν ἑποίαν παρέχει ἡ Ἀγγλικὴ γλῶσσα.

Exercise.

Ὁ μαθητὴς ἐκ καταλλήλου σελίδος τοῦ ἀγγλικοῦ κειμένου τὰ εἶδη τὰ σύνθετα ὀνόματα, καὶ τὰ δικαιολογήσει

a) τὸν τρόπον τῆς συνθέσεώς των,

β) τὸν τρόπον τῆς γραφῆς των,

γ) τὸν τρόπον τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ πληθυντικοῦ των.

B. ΕΠΙΘΕΤΑ (Adjectives).

Καὶ τὰ ἐπίθετα εἶνε ἀπλᾶ ἢ σύνθετα ⁽¹⁾. Ταῦτα, ἀναλόγως τῆς χρήσεως αὐτῶν ἐν τῷ λόγῳ,

(1) Ὑπάρχουσι δύο εἰδῶν σύνθετα ἐπίθετα :

a) Ὅσα ἔχουσιν ὡς δεύτερον συνθετικὸν ἐπίθετον ἢ μεταξὺν (ἐνεργητικῶν ἢ παθητικῶν τύπου):

a good-looking man,
a sea-sick passenger,
a worn eaten chair.

b) Ὅσα ἔχουσιν ὡς δεύτερον συνθετικὸν ὄνομα μόνον, ἀλλὰ λήγουσιν εἰς ed

Α) μεταβάλλουσι τύπον 1) κατά τὸν σχηματισμὸν τῶν παραθετικῶν καὶ 2) ὅταν χρησιμοποιῶνται ὡς οὐσιαστικά, διότι λαμβάνουσιν ἄρθρον ἢ τύπον πληθυντικῶ ἢ καὶ ἀμφότερα.

Β) Μένουσι δὲ ἀμετάβλητα, ὅταν χρησιμοποιῶνται 1) ὡς ἐπιθετικοὶ προσδιορισμοὶ καὶ 2) ὡς κατηγορούμενα. Διότι δὲν συμφωνοῦσι κατὰ γένος ἀριθμὸν καὶ πτώσιν μετὰ τὰ οὐσιαστικά, ὡς συμβαίνει τοῦτο ἐν τῇ Ἑλληνικῇ.

A. ΤΟ ΜΕΤΑΒΛΗΤΟΝ ΤΩΝ ΕΠΙΘΕΤΩΝ

1) Παραθετικά (Comparison).

α) Ὁμαλὰ παραθετικά. (Regular). Ταῦτα σχηματίζονται κατὰ δύο τύπους:

1) Συνθετικὸς τύπος. Κατ' αὐτὸν τὰ μονοσύλλαβα καὶ τὰ λήγοντα εἰς -y δισύλλαβα ⁽¹⁾ λαμβάνουσι τὴν κατάληξιν -er διὰ τὸν συγκριτικὸν καὶ -est μετ' ἄρθρου διὰ τὸν ὑπερθετικόν:

small	small-er	the small-est
gay	gay-er	the gay-est
thick	thick-er	the thick-est
great	great-er	the great-est.

Ἀλλά,

a) thin thin-n-er the thin-n-est.

Διπλασιάζεται τὸ τελικὸν σύμφωνον εἰς τὰ μονοσύλλαβα, ὅταν ταῦτα λήγωσιν εἰς ἓν μόνον σύμφωνον, προηγῆται δὲ αὐτῶν ἓν μόνον φωνῆεν.

b) wise wis-er the wis-est.

(ἦτοι μετὰ τὸν ὀμαλῆς παθητικῆς μεταχίτης):
a block-headed boy,
a long-legged girl,
a short-sighted boy,
a one-eyed man.

Εἰς τὰ σύνθετα ἐπίθετα τὸ πρῶτον συνθετικό, ἔάν εἴνε ἐπίθετον, σχηματίζει καὶ τὰ παραθετικά:

a better-looking man,
the best-looking man.

(¹) ὡς καὶ τὰ εἰς -some, -le, -er, -ow, καὶ τὰ ὀξύτονα δισύλλαβα. ἀλλ' ὁ κανὼν οὗτος δὲν εἴνε ἀπόλυτος.

Ἀποβάλλεται τὸ τελικὸν φωνήεν -e :

1) heavy	heav-i-er	the heav-i-est,
early	earl-i-er	the earl-i-est.

Τρέπεται τὸ -y εἰς -i, ὅταν προηγῆται αὐτοῦ σύμφωνον.

2) Ἀναλυτικὸς τύπος. Κατ' αὐτὸν τὰ λοιπὰ δισύλλαβα ὡς καὶ πάντα τὰ πολυσύλλαβα λαμβάνουσι πρὸς αὐτῶν more διὰ τὸν συγκριτικὸν καὶ the most διὰ τὸν ὑπερθετικόν :

pleasant	more pleasant	the most pleasant
beautiful	more beautiful	the most beautiful
agreeable	more agreeable	the most agreeable.

b) Ἀνώμαλα παραθετικά (Irregular). Ταῦτα σχηματίζονται :

1) Ἐξ ἐπιθέτου θετικοῦ βαθμοῦ.

good	better	the best
bad	worse	the worst
much	more	the most
little	less	the least
old	elder	the eldest
	older	the oldest
late (1)	latter (2)	the last
	later	the latest.

Τὸ elder-eldest μεταχειρίζομεθα ἐπὶ μελῶν μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας=πρεσβύτερος, πρεσβύτατος :

my elder brother is two years *older* than my eldest sister : ὁ πρεσβύτερος ἀδελφός μου εἶνε δύο ἔτη μεγαλύτερος τῆς πρεσβυτέρης μου ἀδελφῆς (=τῆς πρεσβυτάτης). Ἐπίσης ἐν τῇ ἐννοίᾳ 1) ἀρχαῖος καὶ 2) ὁ πατήρ : Plato the elder, ἐν ἀντιθέσει πρὸς νεωτέρους. Dumas the elder=ὁ κ. Δουμάς ὁ πατήρ, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν υἱὸν Δουμάν.

(1) Ὁ ὁμαλὸς τύπος σημαίνει ἀργότερον, (πρόσφατος), ὁ δὲ ἀνώμαλος σημαίνει ὁ τελευταῖος, ὁ ὕστατος.

(2) the former . . . the latter=ὁ, οἱ, μὲν . . . ὁ, οἱ, δέ.

2) Ἐξ ἐπιρρημάτων, τὰ ὅποια λαμβάνονται ὡς θετικῆς βαθμίδος:

far (forth)	farther	the farthest
in	in-ner	the innermost, inmost
up	up-per	the uppermost, upmost
fore	former (²)	the foremost, first
out	outer	the outmost
	ut-ter	the uttermost, utmost.

c) **Ξένα παραθετικά.** (Foreign comparison). Ταῦτα εἶνε :

superior	to	posterior	to
inferior	to	junior	to
anterior	to	senior	to
prior	to.		

Ἡ λέξις τοῦ ἐκφράζει τὸν δεύτερον ὅρον τῆς συγκρίσεως:

His work is superior to yours and deserves to be better paid = Ἡ ἐργασία του εἶνε ἀνωτέρα τῆς ἰδικῆς σου (δευτέρου ὅρου συγκρίσεως) καὶ ἀξίζει νὰ πληρωθῇ περισσότερο.

Σημείωσις. Ἐπιθετά τινα μὴ ἐπιδεχόμενα ὡς ἐκ τῆς ἐννοίας αὐτῶν ἀξιομείωσιν δὲν ἔχουσι παραθετικά:

impossible, perfect, principal :

the principal men have arrived (οὐχ! δὲ the most principal men).

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν συγκρίσεων.

1) Ὁ δεύτερος ὅρος τῆς συγκρίσεως ἐκφέρεται διὰ τοῦ than, (ἢ διὰ τοῦ as ἐπὶ ἰσότητος).

2) Ὁ ἀναλυτικὸς τύπος προτιμᾶται τοῦ συνθετικοῦ, ὅταν ἡ σύγκρισις ἀναφέρεται εἰς δύο ἐπιθετά:

John is more *brave* than *clever* (δύο ἐπιθετά).

Ἄλλὰ John is braver than Mary (δύο ὀνόματα).

3) Ἰσότης—ἀνισότης (= ὑπεροχή, μείωσις).

Ἡ μὲν ἰσότης ἐκφέρεται διὰ τοῦ τύπου as . . . as.

Is the window *as grey as* the door? (ἐρώτησις)

Yes, the window is *as grey as* the door (κατάφρασις).

ἢ διὰ τοῦ *same as, such a... as.*

Ὅταν ἴσως τὰ συγκρινόμενα εἶνε ὁμοειδή, τότε θέτομεν καὶ τὴν λέξιν other:

This boy is *as brave-as any other* boy in the class.

Ἡ δὲ ἀνισότης ἐκφέρεται διὰ τοῦ τύπου *not so as*:

The window is *not so high as* the door | ἄρρησις.

The window is *not so useful as* the door | ἄρρησις.

Ἐκφράζεται δὲ ἡ ἀνισότης

a) ὡς συγκριτικὸν μὲν ὑπεροχῆς:

The window is *high-er* (1) than the door.

The window is *more useful* than the door.

This boy is *braver than any other* boy in the class.

b) ὡς συγκριτικὸν δὲ μειώσεως:

The window is *less high than* the door.

The window is *less useful than* the door.

This boy is *less brave than* any other boy in the class.

2) Ἐπίθετα ὡς οὐσιαστικά.

a) Ἐπίθετά τινα κατήντησαν οὐσιαστικά πλέον μὲ τὸν ὀρθὸν πληθυντικὸν καὶ σημασίαν ἐπίσης πληθυντικῶν:

liquid-s material-s necessaries

solid-s good-s eatables

movable-s valuable-s nobles.

Ἐπίθετά τινα χρησιμοποιοῦνται ὡς οὐσιαστικά:

1) μὲ τὸν ὀρθὸν πληθυντικὸν καὶ σημασίαν πληθυντικῶν:

a Russian ship a Russian the Russian-s

a German book a German the German-s

a puritan church a puritan the puritan-s.

(1) Οὐδέποτε ὁμοῦς *more higher*. Τὸ «πολύ ὑψηλότερον» τῆς ἐλληνικῆς ἐκφέρεται ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ἢ *much higher*, ἢ *much more high*. Ἐάν δὲ ὁ συγκριτικὸς τύπος λάθῃ ἄρθρον καὶ κατόπιν τὴν πρόθεσιν *of*, τότε σημαίνει: μᾶλλον ἐπιλογὴν ἢ σύγκρισιν:

The window is the higher of the two.

The window is the more useful of the two.

- 2) ἄνευ ἰδιαιτέρου τύπου πληθυντικῶ ἀλλὰ μὲ σημασίαν πληθυντικῶν:
the Dutch, the English, the Irish,
the French, the Scotch, the Welsh, ἦτοι ἕξ λήγοντα εἰς -sh ἢ ch-
Τὰ εἰς -ss ἢ -ese ἔθνικὰ ὀνόματα:
a Swiss book a Swiss the Swiss=οἱ Ἑλθετοί
a Japanese plant a Japanese the Japanese=οἱ Ἰάπωνες
a Chinese vase a Chinese the Chinese=οἱ Κινέζοι.
the blind, the brave, the rich, the poor, ὡς περιεκτικὰ πληθῶν
σημαντικὰ (βλ. σελίς 33):
the blind are unhappy so are the deaf.
the brave are always respected.
the rich are not despised. Ἐνοσεῖται τὸ men.
- 3) ἄνευ ἰδιαιτέρου τύπου πληθυντικῶ καὶ μὲ σημασίαν ἑνικοῦ:
the true is superior to the beautiful (ἀφ' ἡρημένα μετ' ἄρθρου)
blue and yellow make green. (χρώματα)
I learn English, French and Greek (γλώσσας)
the past, the present and the future (χρόνον)
the Atlantic, the Mediterranean (sea).

Β. ΤΟ ΑΜΕΤΑΒΛΗΤΟΝ ΤΩΝ ΕΠΙΘΕΤΩΝ

Τὰ ἐπίθετα ἐν τῇ Ἀγγλικῇ δὲν συμφωνοῦσι κατὰ γένος ἀριθμὸν καὶ πτώσιν μὲ τὰ οὐσιαστικά, ὡς συμβαίνει ἐν τῇ Ἑλληνικῇ, καὶ διὰ τοῦτο μένουσιν ἀμετάβλητα εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις:

1) Ὡς ἄμεσοι προσδιορισμοὶ (ἐπιθετικοί).

Οὗτοι συνήθως προηγούνται τοῦ ὀνόματος ἢ τῶν ὀνομάτων τὰ ὅποια προσδιορίζουσιν:

a good man, (ἐν ἐπίθετον ἐν ὀνομα)

good men, women and children (ἐν ἐπίθ. πολλὰ ὀνόμ).

Σημείωσις. Ἐπὶ ἐμφάσεως τὸ ἐπίθετον χωρίζεται ἀπὸ τοῦ ὀνόματος καὶ τίθεται ἐν ἀρχῇ τῆς προτάσεως:

painful indeed was *the* *toil* of the march.

Ἐποτα ἔμωξ, ὁσάκις τὸ ἐπίθετον

a) ἔχει συμπληρωματικὸν τινα προσδιορισμὸν:

a boy attentive to his studies

pockets full of money

b) χρησιμοποιείται ως τίτλος ἢ ἱστορικὸν ἐπώνυμον :

Alexander the great

Leo the wise

Phillip the bold.

c) ἀκολουθεῖται ὑπὸ ἄλλων ἐπιθέτων :

a good, clever, sensible young woman.

d) τίθεται ἀμέσως μετὰ πολυσύλλαβον ἐπίρρημα :

a man wonderfully clever

a book exceedingly interesting.

Σημείωσις. Εἰς τὰς περιπτώσεις c) καὶ d) ἡ θέσις τοῦ ἐπιθέτου εἶνε προαιρετικὴ :

a woman good, clever, sensible and young

a wonderfully clever man.

e) ἀναφέρεται εἰς τὴν ἡλικίαν, ἢ στρατιωτικὴν δύναμιν, ἢ εἰς τὰς διαστάσεις τῶν σωμάτων :

a woman twenty years old

an army two thousand foot and three thousand horse strong

that room is ten feet long and seven wide.

f) ἀπαντᾷ εἰς τινὰς φράσεις ἐκ τῆς Γαλλικῆς :

heir-apparent court marshal

prince regent knight errant

attorney general from time immemorial.

2) Ὡς ἔμμεσοι προσδιορισμοὶ (κατηγορούμενα).

Οὗτοι ἔπονται τοῦ ὀνόματος :

Man is mortal.

He became sad.

Health makes a man happy (κατηγ. τοῦ ἀντικειμένου).

He painted the door grey.

My father left me rich.

He bought the material cheap (=εἰς τιμὴν κατωτέραν τῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ).

С. ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΘΕΤΩΝ

Τὰ ἐπίθετα, συναπτόμενα μετὰ τῶν ὀνομάτων, ἐκφράζουσι τὴν μεταξὺ ἀλλήλων ὑπάρχουσαν σχέσιν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ εἶδους τῆς σχέσεως δύνανται νὰ διακριθῶσιν εἰς:

a) **Περιγραφικὰ** (Descriptive).

a brave boy (ἰδιότης),
a sick boy (κατάστασις).

b) **Δεικτικὰ** (Demonstrative).

α) Ὀριστικὰ: this, that, you-yonder.

this book (αὐτὸ) pl. these books,
that book (ἐκεῖνος) " those books.
you or yonder tree (ἐπὶ πολὺ μακρὰν ἀντικειμένων).

c) **Ἀόριστα** (Indefinite).

one book	pl.	any books
such a book	"	such books
another book	"	other books
any other ⁽¹⁾ book	"	any other books
the same book	"	the same books
the very same book	"	the very same books
the self-same book	"	the self-same books
such and such a book	"	such and such books
a certain book	"	certain books.

d) **Κατακτητικὰ** (Possessive) βλπ. κατακτ. ἀντωνυμίας.

e) **Διανεμητικὰ** (Distributive).

each ἕκαστος ἐπὶ ὀρισμένου ἀριθμοῦ (δύο ἢ περισσοτέρων).
every ἕκαστος ἐπὶ ἀορίστου ἀριθμοῦ = πᾶς.

either ἐκάτερος-α-ον (εἴτε τὸ ἓν εἴτε τὸ ἄλλο).

neither οὐδέτερον (οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο).

ἀντίθετον τοῦ neither εἶνε τὸ both = ἀμφότερα.

(¹) Τὸ other τίθεται πάντοτε μετὰ ἐπίθετον θετικῆς ἢ συγκριτικῆς βαθμῆς (βλπ. σελ. 58), οὐδέποτε ὁμῶς ὑπερθετικῆς.

each room of this house *has* a-table (ὁρισμένης οἰκίας).
every room has a door (ἀορίστως).

Ταῦτα εἶνε πάντοτε ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, διότι καὶ τὸ ἀκολουθοῦν ὄνομα ὡς καὶ τὸ ρῆμα τίθενται εἰς ἐνικὸν ἀριθμὸν.

f) **Ἑρωτηματικὰ** (Interrogative).

what τί; which τίς; τίνας;

what man is that? τί ἄνθρωπος εἶνε ἐκεῖνος;

which girl is your daughter? τίς κόρη εἶνε θυγάτηρ σας;

which girls are your daughters? τίνας κόραι εἶνε θυγατέρες σας;

g) **Ἀριθμητικὰ** (πληθὺς ἢ ποσότητος σημαντικὰ).

Ἀριθμητικὰ (Numerals).

a) **Ἀόριστα** (Indefinite). Ταῦτα δὲ εἶνε :

1) much, little (ἐνικοῦ), enough, some, no, any, all, whole.

2) many (¹), few (πληθ.) » » » » » »

Τὰ ὑπ' ἀριθμὸν 1) προσδιορίζοντα κυρίως ὀνόματα ὕλης ἢ ἀφηρημένα σημαίνουσι ποσότητα:

much snow, bread, difficulty, hope.

little snow, " " "

Τὰ δὲ ὑπ' ἀριθμὸν 2) προσδιορίζοντα εἰσὸνδῆποτε ἄλλα οὐσιαστικὸν σημαίνουσιν ἀριθμὸν:

many trees

few games

enough rooms.

b) **Ὀριστικὰ** (Definite). Ταῦτα δὲ εἶνε :

1) **Ἀπόλυτα** (Cardinal numerals).

(¹) Τὸ many ἀπαντᾷ καὶ μὲ ἐνικὸν ἀλλὰ σημαίνει πλεον τοῦ ἐνός:

many a time = many times = πολλὰς φορές

many a man = many men = πολλοὶ ἄνθρωποι.

0 zero, nought.	10 ten	
1 one	11 eleven	
2 two	12 twelve	20 twenty, one, two.
3 three	13 thirteen	30 thirty
4 four	14 fourteen	40 forty
5 five	15 fifteen	50 fifty
6 six	16 sixteen	60 sixty
7 seven	17 seventeen	70 seventy
8 eight	18 eighteen	80 eighty
9 nine	19 nineteen	90 ninety
100 a hundred	$\tilde{\eta}$ one hundred.	
	one hundred and one, and two, and twenty one.	
999	nine hundred and ninety nine.	
1000	a thousand	$\tilde{\eta}$ one thousand,
	one thousand and one, and two, and twenty one.	
1999	one thousand nine hundred and ninety nine	$\tilde{\eta}$
	nineteen hundred and ninety nine (1900+99)	
	nineteen, ninety nine (19,99).	
a million	$\tilde{\eta}$ one million = 1.000.000.	
a billion	$\tilde{\eta}$ one billion = 1.000.000.000.	
a trillion	$\tilde{\eta}$ one trillion = 1.000.000.000.000.	

2) *Taxt:zà* (Ordinal numerals).

	10 tenth	
1 <i>first</i>	11 eleventh	
2 <i>second</i>	12 twelfth	20 twentieth
3 <i>third</i>	13 thirteenth	30 thirtieth
4 <i>fourth</i>	14 fourteenth	40 fortieth
5 <i>fifth</i>	15 fifteenth	50 fiftieth
6 <i>sixth</i>	16 sixteenth	60 sixtieth
7 <i>seventh</i>	17 seventeenth	70 seventieth
8 <i>eighth</i>	18 eighteenth	80 eightieth
9 <i>ninth</i>	19 nineteenth	90 ninetieth

21^{ος} twenty first, ninety ninth.
100^{ος} a hundredth, a hundred and first
1000^{ος} a thousandth, a thousand and first
1.000.000^{ος} a millionth.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν τύπων:

- 1) Ἡ κατάληξις -teen τίθεται ἀπὸ τοῦ 13-19.
- 2) Ἡ κατάληξις -ty τίθεται εἰς τὰς δεκάδας ἀπὸ 20-90.
- 3) Ἡ κατάληξις -th τίθεται εἰς τὰ ἀπόλυτα πρὸς σχηματισμὸν τῶν τακτικῶν, πλὴν τοῦ first, second, third.

Ἐκ τῆς προσθήκης δὲ τῶν ἀνωτέρω καταλήξεων ἐπέρχονται αἱ ἑξῆς ἀξιοσημεῖται διὰ τὴν ὀρθογραφίαν μεταβολαί :

four		for-ty	fort-ie-th
five	fif-th	fif-ty	fift-ie-th
eight	eight-h	eight-y	eight-ie-th
nine	nin-th	nine-ty	ninet-ie-th.

3) Ἐπιρρήματα (Adverbs) :

1) Τῶν μὲν ἀπολύτων σχηματίζονται διὰ τῆς λέξεως times πλὴν τοῦ once=ἅπαξ twice=δύο :

three times, (thrice ἐν τῇ ποιήσει) four times etc.

2) τῶν δὲ τακτικῶν διὰ τῆς καταλήξεως -ly :
first-ly, second-ly, third-ly, fourth-ly etc.

4) Πολλαπλασιαστικά (Multiplicative numerals).

Ταῦτα σχηματίζονται διὰ τῆς καταλήξεως -fold πλὴν τοῦ :
single=ἁπλοῦς, double=διπλοῦς
threefold (καὶ triple) fourfold, tenfold etc.

5) Κλάσματα (Fractions).

Ταῦτα ἐκφέρονται ὡς ἑξῆς: τὸ ἀπόλυτον δηλοῖ τὸν ἀριθμητήν, τὸ δὲ τακτικὸν τὸν παρονομαστήν, χρησιμοποιοῦνται δὲ εἰς τὸν πληθυντικὸν ὡς σύνθετα ὀνόματα.

$\frac{1}{2}$	=one half	$\frac{1}{3}$	=one third
$\frac{1}{4}$	=one quarter	$\frac{1}{4}$	=one fourth.
$\frac{3}{2}$	=three-fifths	$\frac{4}{6}$	=four-sixths etc.

Ειδικαὶ παρατηρήσεις.

1) Τὸ *one*.

a) Ὡς ἀριθμητικὸν μὲν τίθεται ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ δύο, τρία, τέσσαρα: *one pencil* and not two or three.

b) Ὡς ἐπιθετὸν δὲ δεικτικὸν τίθεται ἀόριστως, ὡς καὶ τὸ ἀόριστον ἄρθρον:

one day a fox saw some grapes (= ἡμέραν τινά).

2) Αἱ λέξεις: *dozen* (δωδεκάς) *score* (εἰκοσάς),

hundred (ἑκατοντάς), *thousand* (χιλιάς).

a) Ὡς ἀριθμητικὰ μὲν δὲν σχηματίζουν ὁμαλὸν πληθυντικόν, ἦτοι δὲν λαμβάνουσιν -s :

a dozen	two dozen eggs	} ἄνευ -s
a score	two score years	
one thousand	two thousand cases	
one hundred	two hundred people.	

b) Ὡς οὐσιαστικὰ ἔμως (συνήθως ἀκολουθοῦσης τῆς προθέσεως of) λαμβάνουσιν -s :

dozens of knives
scores of miles
hundreds of boys
thousands of people.

Κατ' ἀναλογίαν δὲ αὐτῶν ἔχομεν καὶ

units (μονάδες), tens (δεκάδες), hundreds, thousands, tens of hundreds, hundreds of thousands etc.

Ἐπίσης by twos=two by two=ἀνά δύο

by threes=three by three=ἀνά τρεῖς.

3) Ἡ λέξις *half* = ἡμισυ.

a) Ὡς οὐσιαστικὸν μὲν ἔχει καὶ πληθυντικόν:

two halves make a unit.

b) Ὡς ἀριθμητικὸν δὲ τίθεται:

πρὸ τοῦ ὀνόματος: half an hour, half a pound, half the world.

μετὰ τὸ ὄνομα δέ, πάντοτε μετὰ τοῦ and:

three hours and a half.

4) Τὰ τακτικὰ χρησιμοποιοῦμεν πρὸς διήλωσιν:

a) τῆς διαδοχικῆς σειρᾶς βασιλέων ἢ ἀυτοκρατόρων:

George the Fifth is King of England. (George V).

Henry the Fourth of France died in 1610 (Henry IV).

b) τῆς ἡμερομηνίας :

He was born on the tenth of May.

Christmas is the twenty-fifth of December.

Εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἐπιστολάς γράφομεν καί

Athens, the 1st of May, the 2nd of May, the 3rd of May ἢ
May the 1st, May the 2nd, May the 3rd.

c) πράξεων ἢ σκηνῶν δράματος :

Act the first, scene the second.

d) τόνων, ἢ μαθημάτων, ἢ κεφαλαίων, ἢ σελίδων βιβλίου :

here ends the first lesson,

take volume the third,

read chapter the second,

it is on page eighteenth, ἢ

at page eighteen.

Exercise.

Ὁ μαθητὴς ἐκ καταλλήλου σελίδος τοῦ ἀγγλικοῦ κειμένου του νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ ἐπίθετα, καί

1) νὰ σχηματίσῃ τὰ παραθετικά των, δικαιολογῶν τὸν τρόπον τοῦ σχηματισμοῦ (ἀναλυτικὸν ἢ συνθετικὸν) καί τὰς ἐνδεχομένας μεταβολὰς (τροπὴ τοῦ τελικοῦ φωνήεντος—διπλασιασμός τοῦ τελικοῦ συμφώνου).

2) νὰ διακρίνῃ τοὺς ἐπιθετικούς προσδιορισμούς καί τὰ κατηγορούμενα, δικαιολογῶν τὴν θέσιν αὐτῶν.

3) νὰ διακρίνῃ τὰ εἶδη τῶν ἀριθμητικῶν καί νὰ τρέψῃ τὰ ἀπόλυτα εἰς τακτικά, πολλαπλασιαστικά, ἐπιρρήματα καί ἀντιστρόφως, δικαιολογῶν τὰς ἐνδεχομένας μεταβολὰς.

4) νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ ἀνώμαλα παραθετικά τῶν ἐπιθέτων καί τῶν ἐπιρρημάτων.

5) νὰ εὗρῃ ἐκείθετα χρησιμοποιούμενα ὡς οὐσιαστικά, νὰ δικαιολογήσῃ δὲ, ἐὰν ἔχωσι ταῦτα πληθυντικόν.

C'. ANTONYMIAI (Pronouns).

Ἐνῶ τὰ ἐπιθέτα συνοδεύουσι τὰς λέξεις, ἀντιθέτως αἱ ἀντωνυμῖαι ἀντικαθιστῶσιν αὐτάς. Διακρίνονται δὲ αἱ ἀντωνυμῖαι ὡς ἑξῆς :

Α. ΠΡΟΣΩΠΙΚΑΙ (Personal).

α) Τύποι τῶν προσώπ. ἀντωνυμιῶν.

Αὗται ἔχουσι τοὺς ἑξῆς τύπους :

Ὄνομαστική ὡς ὑποκείμενον	Ἀρχαίαι γενικαί		Λιτυατική ὡς ἀντικείμενον
	κηρικαί ἀντωνυμίαι	κηρικὰ ἐπίθετα	
I ἐγὼ	mine ἐμὸς	my μου	me ἐμὲ
you ⁽¹⁾ σὺ	yours ⁽²⁾ σοῦ	your ⁽⁴⁾ σου	you ⁽⁵⁾ σέ
he ἄρσεν.	his	his	him
she θήλων.	hers	her own ⁽⁶⁾	her
it ⁽⁸⁾ οὐδέτι.	its	its	it
plural			
we ἡμεῖς :	ours ἡμέτερος	our μας	us ἡμᾶς
you ⁽²⁾ σεις	yours ὑμέτερος	your σας	you ὑμᾶς
they αὐτοὶ-αὐταί.	theirs	their ⁽⁷⁾ των	them αὐτούς.

(1) thou

(4) thy

(2) ye

(5) thee

(3) thine

Ἀρχαίαι τύποι εὐχρηστοὶ ἐν τῇ ποιήσει
καὶ ταῖς προσευχαῖς.

(6) Διὰ τοῦ own σχηματίζεται ὁ ἐμφατικὸς τύπος :

I have my own book = τὸ δικό μου (ὄχι τὸ δικό σου).

(7) Τὰ τακτικά ἐπίθετα εἶνε συνταγμένονοι τύποι τῶν τακτικῶν ἀντωνυμιῶν (διότι ἀποβάλλεται τὸ -s, εἰς δὲ τὸ mine τὸ no).

(8) Ὡς ὑποκείμενον ἀναφέρεται καὶ εἰς τὰ τρία γένη ἐνικοῦ καὶ πληθυντικοῦ, πρὸς δὴλωσιν ὁμοῦ ἐμφάσεως :

it is I = ἐγὼ, it is she = αὐτή,

it is he = αὐτός, it is we = ἡμεῖς.

Πρὸς δὴλωσιν ἐμφάσεως ἐπίσης ἢ it τίθεται καὶ ὡς προληπτικὸν ὑποκείμενον (προεξαγγελτική, παράθεσις), ἐπεξηγουμένη διὰ προτάσεως ἐκφερομένης διὰ τοῦ that (ἢ δι' ἀπαρεμφάτου) καὶ ἀντιστοιχοῦσα πρὸς τὴν γαλλικὴν ἔκφρασιν c'est... que :

it is with great regret that we announce the death of our beloved uncle John = μετὰ μεγάλης λύπης ἀναγγέλλομεν...
it is very difficult to find a room.

→ b) Διάταξις αὐτῶν.

Προσωπικὰ ἀντωνυμίαι περισσότεραι τῆς μιᾶς ἀκολουθοῦσι τὴν ἐξῆς σειρὰν:

1) Ἐὰν αὐταὶ εἶνε ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, τότε ἢ τοῦ δευτέρου προσώπου (=you) προηγείται τῆς τοῦ πρώτου (I) καὶ τοῦ τρίτου (he). Ἡ δὲ τριτοπρόσωπος (he) προηγείται τῆς τοῦ πρώτου:

you and I	= σὺ καὶ ἐγὼ	(ἐν τῇ ἐλληνικῇ ἀδιαφόρῳ)
you and he	= σὺ καὶ αὐτὸς	(« « «)
he and I	= αὐτὸς καὶ ἐγὼ	(« « «)
you, he, and I	= σὺ, αὐτὸς καὶ ἐγὼ	(« « «)

2) Ἐὰν δὲ εἶνε πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, τότε ἢ τοῦ πρώτου προσώπου (we) προηγείται τῆς τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ τρίτου. Ἡ δὲ τοῦ δευτέρου (you) προηγείται τῆς τοῦ τρίτου:

We and you	ἡμεῖς καὶ σεῖς	(ἐν τῇ ἐλληνικῇ ἀδιαφόρῳ)
We and they	ἡμεῖς καὶ αὐτοὶ	(« « «)
you and they	σεῖς καὶ αὐτοί.	(« « «)

→ c) Χρῆσις αὐτῶν.

Ὡς ὑποκείμενα μὲν,

1) αὐταὶ προηγοῦνται πάντοτε τοῦ ρήματος:

I have.	I am.
You speak.	We read.

Ἐνίοτε χωρίζονται ἀπὸ τοῦ ρήματος διὰ παρεμπιπτούσης τι-
νὸς προτάσεως: he, you think, is dead too.

2) Ἐπονται ὅμως τοῦ ρήματος:

a) ἐπὶ ἐρωτήσεως (εἰς τὰ βοηθητικά),

have I? am I? shall I? do I?

b) ἐπὶ παρεμπιπτούσων προτάσεων ἄνευ ὅμως ἐμμέσου ἀντι-
κειμένου:

all right, said he, I shall go.

Ἄλλὰ all right, he said to me, I shall go,

(οὐδέποτε δὲ all right, said he to me).

c) μετὰ τὸ ἐπίρρημα so :

you are tired ; so am I ?

(Ὡς ἀντικείμενα δέ,

1) αὐτὰι, ὡς ἄμεσα, ἔπονται ἀμέσως μετὰ τὸ ρῆμα :

I see him.

I look at him.

Μόνον δὲ ἐπὶ ἐμφάσεως προηγούνται :

him I do not see

him I do not see.

2) ὡς ἔμμεσα δὲ συνοδευόμενα καὶ ὑπὸ τοῦ ἀμέσου,

α) συνήθως τίθενται ἀμέσως μετὰ τὸ ρῆμα, (ὅταν μάλιστα τὸ ἔμμεσον ἀντικείμενον εἶνε βραχύτερον τοῦ ἀμέσου) :

he gave me a book.

he sends him a long and interesting letter.

he sends her one of his finest pencils.

b) Ἐπὶ ἐμφάσεως ὅμως τίθενται μετὰ τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον καὶ λαμβάνουσι τὴν πρόθεσιν to :

I send the book to you (—not to your brother).

→ d) **Ἡαράλειψις αὐτῶν.**

Ὡς ὑποκείμενα ἢ ἀντικείμενα αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι δὲν ἐπαναλαμβάνονται, ὅταν ὑπάρχωσι πολλὰ ῥήματα ὁμοῦ :

he hates, despises, and distrusts us (ὑποκείμενον he).

I looked at, and listened to, him (ἀντικείμενον him).

Β'. ΚΤΗΤΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΘΕΤΑ (Possesive).

Αἱ μὲν ἀντωνυμίαι,

a) χρησιμοποιοῦνται ὡς κατηγορούμενα, ὅτε καὶ χωρίζονται ἀπὸ τοῦ ὀνόματος διὰ τινος ῥήματος :

this pencil is mine ; it is not yours.

b) χρησιμοποιοῦνται εἰς ἰδιωματικὰς φράσεις, ὅταν

1) προηγῆται τῆς ἀντωνυμίας ἢ πρόθεσις of:

a friend of mine (=one of my friends) is ill.

that pencil of yours (=one of your pencils) is sharp.

2) δὲν τίθεται τὸ οὐσιαστικὸν πλέον μετὰ τὴν ἀντωνυμίαν, διότι ἐπέθῃ προηγουμένως μετὰ τινος κτητικῶ ἐπιθέτου:

My book and yours (=your book) are both valuable.

Ἐν τῇ ποιήσει ἀπαντᾷ τὸ mine μετ' οὐσιαστικῶ, ἀντὶ τοῦ ἐπιθέτου my:

Mine eyes have seen thy salvation (=my eyes).

Τὰ δὲ κτητικὰ ἐπιθέτα,

16/2/26.
a) Προσδιορίζουσι τὰ ὀνόματα καὶ συμφωνοῦσι μετ' αὐτῶν κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν:

my father has lost *his* stick,

my mother has lost *her* hat,

this picture has lost *its* beautiful colour.

John and Mary will lend *their* assistance.

You and they will lend your (καὶ οὐχὶ their) assistance, διότι εἰς τὸν πληθυντικὸν τὸ δεῦτερον πρόσωπον προτιμᾶται τοῦ τρίτου.

b) Τὰ ἐπιθέτα our καὶ your χρησιμοποιοῦνται καὶ εἰς ἰδιωματικὰς ἐκφράσεις:

our Mr. Smith has come = ὁ φίλος μας (ὁ δικός μας).

your Greek has come = ὁ δικός σου (ὁ Ἕλληγ σου).

c) Ἡ ἔννοια τῆς κτήσεως γίνεται ἐμφατικωτέρα, ἐὰν προστεθῇ εἰς τὰ κτητικὰ ἐπιθέτα ἡ λέξις own:

have you my book? No, I have my own

look after your own affairs

as to black-boards, every class-room must have its own

this room is for me and my own people (= ἡ my own children).

C. ΑΥΤΟΠΑΘΕΙΣ (Reflexive).

a) Τύποι τῶν αὐτοπαθῶν ἀντωνυμιῶν.

Αὐται ἔχουσι τοὺς ἑξῆς τύπους:

	Singular.		Plural.
myself	ἐμαυτὸν	ourselves	ἡμᾶς αὐτοὺς
yourself (1)	σεαυτὸν	yourselves	ὑμᾶς αὐτοὺς
himself	ἐαυτόν, ἡ, ὅ.	themselves	ἐαυτούς, ἄς, ἄ.
herself			
itself			

b) Χρήσεις τῶν αὐτοπαθῶν:

Ὡς ὑποκείμενα μὲν, οὐδέποτε τίθενται μόναι, ἀλλὰ πάντοτε συνοδεύουσι τὰς προσωπικὰς ἀντωνυμίας, διότι ἐκφράζουσι τὴν ἔμφασιν:

I saw him = ἐγὼ εἶδον αὐτόν.

I myself saw him (ἐγὼ ὁ ἴδιος τὸν εἶδον).

Οὐδέποτε δὲ λέγομεν myself saw him.

John will pay for the book.

John himself will pay for the book (ἔμφασις)· οὐδέποτε δὲ λέγομεν: himself will pay for the book.

Ὡς ἀντικείμενα δέ, αὐται τίθενται οὕτως ὥστε νὰ συμφωνῶσι μὲ τὸ ὑποκείμενον κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον:

I amuse myself

he washes himself

she dress-es herself

the bee provides itself with honey

bees provide themselves with honey.

(1) Thyself, ἀρχαῖος τύπος εὐχρηστος ἐν τῇ ποιήσει. Τὸ self (pl. selves) σχηματίζει τὸν αὐτοπαθῆ τύπον προστιθέμενον διὰ μὲν τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον πρόσωπον εἰς τὴν γενικὴν κτητικὴν, διὰ δὲ τὸ τρίτον πρόσωπον εἰς τὴν αἰτιατικὴν: (him, her, it, them).

D. ΔΕΙΚΤΙΚΑΙ (Demonstrative).

Αὗται χρησιμοποιοῦνται καὶ ὡς ἐπίθετα (βλ. σελ. 61).

a) Ἐξ ἀντωνυμικῶν δεικτικῶν ἐπίθετα :

- 1) *one* day I saw a fox (δὲν ἔχει πληθυντικόν).
- 2) *such* a book as yours deserves to be well read,
such books as yours deserve to....
- 3) you church
- 4) yonder stars } δὲν ἔχουσι πληθυντικόν.
- 5) it is fine weather *this* week.
it was fine weather *that* week.
I have been learning English *these* three years.
I was learning French *those* two years.
This horse is stronger than *that one*.
Bring me that book and leave *this one* where it is.

Κανόν: Τὸ *this* (these) ἀναφέρεται εἰς τὰ ἐγγύς τοπικῶς καὶ χρονικῶς. Τὸ *that* (those) ἀναφέρεται εἰς τὰ οὐχὶ πολὺ πλησίον ⁽¹⁾. Τὸ *yon, yonder*, ἀναφέρεται εἰς τὰ πολὺ μακρὰν question (ἄνω καὶ κάτω).

Καὶ τὸ *this one, that one*, ἐκφράζει τι πλεόν τοῦ *this ἢ that*, καὶ ἐξηγεῖται αὐτὸ δά, τοῦτο δὴ — ἐκεῖνο δά, ἐκεῖνο καὶ.

b) Ἐξ ἀληθεῖς ἀντωνυμίας :

- 1) Ἐν μόνον ὄνομα ἀντικαθίσταται διὰ τῆς *that* ἐὰν εἶνε ἐνικοῦ, διὰ τῆς *those* ἐὰν εἶνε πληθυντικοῦ καὶ διὰ τῆς *such* εἴτε ἐνικοῦ εἶνε εἴτε πληθυντικοῦ :

The water of the sea is heavier than *that* (=the water) of the river.

The children of the poor are stronger than *those* (=children) of the rich.

Prosperous men are much exposed to flattery; for *such* (=men) alone can be made to pay for it.

(1) Ἐν τούτοις ἡ διάκρισις αὕτη δὲν τηρεῖται ἐνίοτε χάριν ἐμφάσεως: *that* is the question; *that* is the man.

He is a teacher and as *such* (=teacher) should be obeyed in the class.

2) Δύο ὀνόματα ὁμοῦ συνεχόμενα ἀντικαθίστανται: τὸ μὲν πρῶτον διὰ τοῦ *this* (these) ἢ the former, τὸ δὲ δεύτερον ἢ τὸ τελευταῖον διὰ τοῦ *that* (those) ἢ the latter :

Work and play are both necessary to health; *this* (=play) gives us rest, and *that* (=work) gives us energy, ἢ the former (=play).... the latter (=work).

Dogs are more faithful animals than cats; *these* (=cats) attach themselves to places, and *those* (=dogs) to persons.

3) Ὀλόκληρος πρότασις ἀντικαθίσταται: διὰ τοῦ *this* ἢ ἐπὶ ἐμφάσεως διὰ τοῦ *that* :

He studied Greek and English when in England, and *that* (=τὸ ὅτι ἐσπούδασεν Ἑλληνικὰ καὶ Ἀγγλικὰ) at Oxford.

He paid his debts; and *this* (τὸ ὅτι ἐπλήρωσε τὰ χρέη του) is quite sufficient to prove his honesty.

• ■ ■ one (pl. ones)—none.

1) Μετ' ἐπιθέτου, συμφωνεῖ κατ' ἀριθμὸν μὲ τὸ ὄνομα τὸ ὁποῖον ἀντικαθίσταται :

I have two pencils; a red *one* and a black *one*.

I have three pencils; two black *ones* and a red *one*.

2) Ἄνευ ἐπιθέτου δέ, ἀντικαθίσταται ὄνομα μετ' ἀορίστου ἄρθρου προσηγορῆς :

a vessel made of wood is lighter than *one* (=a vessel) made of iron.

3) Ὅταν δὲν ἀντικαθίσταται ὠρισμένην λέξιν, ἀλλ' ὑποδηλοῖ ἀορίστως λέξιν τινά, τότε μᾶλλον μεταπίπτει εἰς οὐσιαστικόν, (ὡς καὶ τὸ they say, that he is dead=people say=οἱ ἄνθρωποι λέγουσιν (=φασίν) :

One should take care of one's health (=any and every person=πᾶς τις). Καὶ ἀρνητικῶς: (ὅχι γινώσκω no del que.....)

None (=no one=οὐδείς):

None but the brave deserve the fair.

None of the pupils have come.

None of them have come.

Ε'. ΑΝΑΦΟΡΙΚΑΙ (Relative).

Αὐταί εἶναι :

Who (γεν. whose, αἰτ. whom) = ὁ ὁποῖος-α-ον, οἱ ὁποῖοι....

Which (γεν. of which, αἰτ. which) " "

That (αἰτιατική) that ἀντὶ τῆς who καὶ which.

What = ὅ, τι.

Ἑρωτηματικά (Interrogative).

Αἱ ἀνωτέρω ἀντωνυμῖαι (πλὴν τῆς that) ἐκφερόμεναι ἐρωτηματικῶς λέγονται ἐρωτηματικά. Πᾶσαι δὲ εἶνε ἀμετάβληται εἰς τὸν πλῆθυντικόν.

Πίναξ τῆς χρήσεως αὐτῶν.

	Ἀναφορικά	Ἑρωτηματικά.
	Ἐπὶ προσώπων. (Ἄρσ. καὶ θηλυκ.)	
Ὄνομ.	who ὑποκείμεν.	who?
Γενικ.	whose κτητικ.	whose? (ἐνίστα καὶ οὐδετέρου γένους).
Αἰτιατ.	whom. ἀντικείμεν.	whom?
	Ἐπὶ μὴ προσώπων. (Οὐδετέρου γένους).	
	which.	what?
	what.	
	Ἐπὶ προσώπων καὶ μὴ (ἄρσεν. θηλυκ. οὐδετ.).	
that=who, which.	Ἑρωτημ. ἀντωνυμ. } which? (ἐκλογίην).	Ἑρωτημ. ἐπίθετον. what? (γενικῶς) which? (ἐκλογίην).

Ἀνάλυσις τοῦ συνοπτικοῦ πίνακος.

1) Ἡ *who-whom* (ὄνομαστ. αἰτιατική), ὡς ἀναφορική καὶ ἐρωτηματική ἀντωνυμία, ἀναφέρεται εἰς πρόσωπα μόνον (ἢ καὶ εἰς προσωποποιούμενα ἔμφυχα):

The mother *who* loves me. who loves you?
The children *who* love me. who loves you?
The mother *whom* I love. whom do you love?
The children *whom* I love. whom do you love?

2) *H which-which* (ὄνομαστική-αἰτιατική)

a) ὡς ἀναφορική ἀντωνυμία ἀναφέρεται εἰς μὴ πρόσωπα

The book which is here belongs to me (ὕποκειμενον).⁽¹⁾

The books (which) I see here belong to me (ἀντικείμενον).⁽²⁾

The party which was broken up (ἀθροιστικὸν οὐδετέρου)

b) ὡς ἐρωτηματική ἔμως ἀντωνυμία ἢ ἐπίθετον, ἀναφέρεται καὶ εἰς πρόσωπα σημαίνουσα τότε ἐκλογὴν ἢ διάκρισιν μεταξύ πολλῶν:

which of these birds is a cock? ἢ are cocks?

which of these boys is John? ἢ are day-boys?

which of these girls is Mary? ἢ are boarders?

which book do you want? ἢ books do you want?

which boy is your son? ἢ boys are your sons?

which girl is your daughter? ἢ girls are your daughters?

H which χρησιμοποιεῖται καὶ ἐν δεικτική μᾶλλον ἐννοίᾳ:

a) ὡς δεικτική ἀντωνυμία ἀναφερομένη εἰς ἐλόκληρον πρότασιν: He killed the monster, *which* (= τοῦθ' ἕπερ, τὸ ὅτι ἐφάρνευσε τὸ τέρας) was a great deed.

b) ὡς δεικτικὸν ἐπίθετον ἐξυπονουμένον οὐσιαστικῶς:

He killed the monster, for *which* (= deed = κατόρθωμα) he became famous. ζ

3) *H that* εἶνε μόνον ἀναφορική ἀντωνυμία δι' ὅλα τὰ γένη ἐνικοῦ καὶ πληθυντικοῦ καὶ ἀντικαθίστᾷ τοὺς τύπους *who-whom*, *which-which*, ἀλλ' οὐδέποτε τὸ *whose*:

(1) Εἶνε ὑποκείμενον, διότι μεταξύ τῆς *which* καὶ τοῦ ρήματος δὲν παρεμβάλλεται ἄλλη λέξις ὡς ὑποκείμενον.

(2) Τοῦναντίον ἐνταῦθα παρεμβάλλεται ἡ λέξις *I* ἧτις εἶνε ὑποκείμενον. *H* δὲ *which*, ὡς ἀντικείμενον, δύναται καὶ νὰ παραλειφθῇ.

Show me the pencil ἡ the pencils *that* (=which) you bought yesterday.

Show me the boy ἡ the boys *that* (who) left the classroom yesterday.

Show me the boy ἡ the boys *that* (=whom) you punished yesterday.

Ἄλλὰ show me the boy ἡ the boys, of whom (καὶ οὐχὶ of that) you are speaking.

Ὅταν ὁμοῦς ἐνέχη καὶ ἔννοιαν δεικτικῆν, τότε χρησιμοποιεῖται κατ' ἀνάγκην καὶ δῆ :

a) μετὰ ἐπιθετον ὑπερθετικῶν βελιοῦ καὶ μετὰ τὸ only :

Elisabeth was one of *the greatest* monarchs *that* ever sat on the English throne.

The *largest* animal *that* lives in fresh water is the crocodile.

The *only* word *that* I remember.

The *only* man *that* I respect.

b) μετὰ τὰ ἐπιθετα the same καὶ all :

All *that* I know is this.

All the efforts *that* were made availed nothing.

I saw the same man *that* came yesterday.

He tells the same story *that* he told before.

c) μετὰ ὀνόματα δύο ἢ καὶ περισσότερα μὴ δυνάμενα νὰ ἀντικατασταθῶσι διὰ μόνης τῆς who ἢ διὰ μόνης τῆς which :

I know the *men* and the *countries* *that* he visited.

I like the *man* and the *horse* *that* were in the field.

d) μετὰ τὴν ἐρωτηματικὴν ἀντωνυμίαν who π.χ.

Who *that* has the spirit of a man would submit to such control?

But who *that* has heard it would not listen to it again?

Αἱ γενικαὶ whose καὶ of which διαφέρουσι :

a) κατὰ θέσιν. Ἡ μὲν whose προηγείται πάντοτε τοῦ ὀνόμα-

τος τοῦ δηλοῦντος τὸ κτῆμα (καὶ δι' ἀνάρθρου), ἣ δὲ of which πάντοτε ἔπεται.

b) κατ' ἀναφοράν. Ἡ μὲν whose ἀναφέρεται καὶ εἰς μὴ πρόσωπα ἐπίστε, ἣ δὲ of which ἀποκλειστικῶς εἰς ἄψυχα :

The tree, the branches of which are long.

The library, the books of which I read.

The library, whose books I read (ἀσύνηθες).

The man, whose books I read.

The man to whose boy I give a book.

Whose books do you read?

I read John's books (πρόσωπον).

I read the books of the library (ἄψυχον).

Σύνθετοι (Compound).

δ. *III what.

a) ὡς ἀναφορικῆ ἀναλύεται ὡς ἐξῆς :

Do what is right=(that which, ἣ the thing which).

He sent what he promised=(that thing, ἣ those things which)=ζ,τι.

b) ὡς ἐρωτηματικῆ ἀναφέρεται ἐπίσης εἰς ἄψυχα :

What shall I do? τί θὰ κάμω :

What do you mean? τί ἐννοεῖς :

c) ὡς ἐπίθετον συνοδεύει ὀνόματα ἀνευ διακρίσεως γένους ἢ ἀριθμοῦ (βλπ. which ὡς ἐπίθετον σελ. 75).

Ἐπιφωνηματικῶς δὲ τιθεμένη, συνοδεύει ὄνομα μετ' ἀόριστου ἄρθρου οἴουδῆποτε γένους :

What a boy! (ἄρσεν.).

What a girl! (θηλυκ.).

What an animal! (οὐδέτ.).

Πλὴν τῆς συνθέτου what, σχηματίζονται καὶ ἄλλαι σύνθετοι ἀντωνυμῖαι, ἐὰν προστεθῇ εἰς τὰς ἀπλᾶς ἢ λέξεις ever ἢ soever, σημαίνουσαι τι τὸ ἀόριστον καὶ γενικόν :

whoever	}	= any one who = οἰσδὲποτε.
whosoever		
whosever	γενικῇ	οἰσδὲποτε.
whomever		οἰσδὲποτε.
whichever	}	anything that οὐτιδὲποτε :
whichsoever		
whatever		

Whoever said so is mistaken.

Whatever is worth doing, is worth doing well.

Bring me any book whatever.

Γ'. ΑΟΡΙΣΤΟΙ (Indefinite).

Διὰ τὰ ἐννοήσωμεν τὰς ἀορίστους ἀντωνυμίας συνεξετάζομεν μετ' αὐτῶν καὶ σχετικὰ τινὰ ἀόριστα ἐπιθέτα :

Some any every :

Τὸ μὲν some ⁽¹⁾ μεταχειρίζομεθα ἐπὶ καταράσεως :

I have some paper, papers, old books (ἐπιθέτον).

Give me some; Some say yes, the others say no (ἀντωνυμία).

Some of these windows are open.

Το δὲ any ⁽²⁾, ἐπὶ ἐρωτήσεως μετ' ἀμφιβολίας καὶ ἐπὶ ἀρνήσεως :

Have you any paper, papers, old books? (ἐπιθέτον).

I have not any (ἀντωνυμία).

Have you any of these papers?

Καὶ τὸ every ἀναφέρεται εἰς τι γενικὸν καὶ ἀόριστον (βλ. σελ. 61).

(1) Ἐνίοτε καὶ ἐπὶ ἐρωτήσεως τίθεται τὸ some, ὅταν θὴν ὑπάρχῃ ἀμφιβολία εἰς τὸν ἐρωτῶντα :

Have you some coppers? ἔχετε μερικὰς δεκάρας :

Have you not some paper in your desk?

(2) Ἐνίοτε καὶ ἐπὶ καταράσεως τίθεται τὸ any ἐπιθετικῶς :
any book will do; any man could do it.

Κατ' ἀναλογίαν ζέ : give me anything to read.

Every pupil must work | —ἐπιθέτον.
He comes every morning |

Εἰς τὰς ἀνωτέρω τρεῖς λέξεις (some, any, every), ἐάν προσ-
θῶμεν τὰς λέξεις (body, thing, one), σχηματίζονται σύνθε-
τοι ἀντωνυμῖαι ἀκολουθοῦσαι τὸν ἀνωτέρω τρόπον συντάξεως.

Καὶ αἱ μὲν ἐκ τοῦ body σύνθετοι ἀναφέρονται εἰς πρόσωπα,
αἱ δὲ ἐκ τοῦ thing εἰς ἄψυχα μόνον.

Αἱ ἐκ τοῦ one ἀναφέρονται εἰς ἀμφότερα καὶ λαμβάνουσι τὸ
of, διότι σημαίνουσι σύνολον ἢ γένος.

1) somebody	something	some one	(ἐνικός).
some	some things	some ones	(πληθυντικός).
2) anybody	anything	any one	(ἐνικός).
any	any things	any ones	(πληθυντικός).
3) every body	everything	every one.	

Οἱ ἀρνητικοὶ τύποι ἐκφέρονται καὶ ἄλλως:

I see	}	nobody	}	anybody.
		no one=I don't see		any one.
		nothing		any thing.

Εἰδικαὶ παρατηρήσεις.

All-whole.

Τὸ all εἶνε μόνον ἐνικού ἀριθμοῦ καὶ σημαίνει σύνολον (ἀριθ-
μοῦ ἢ ποσότητος), δι' ὃ καὶ δὲν ἔχει τύπον πληθυντικού, τὸ δὲ
whole, ὡς ἐπιθέτον, εἶνε ἐμφατικώτερον τοῦ all:

He lost all his fortune.

All is well that ends well.

Ἀλλὰ all are here (πληθῶς σημαντικός).

Θέσις τοῦ all.

Τὸ all πάντοτε τίθεται ἀμέσως μετὰ τὴν ἀντωνυμίαν εἰς ἣν
ἀναφέρεται, ἐκτὸς ἐάν συντάσσῃται μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ to be
ἢ ἔχῃ of.

They all cried out.

They are all gone.

Each. (Ὡς ἐπίθετον βλπ. σελίς 61).

The price is two shillings **each** (=τὸ κομμάτι).

Each of them has a book.

Each one costs four shillings.

Διὰ τοῦ **each other** (ἐπί δύο)

καὶ τοῦ **one another** (ἐπί πολλῶν)

ἐκφέρεται ἡ ἀλληλοπάθεια.

23/3/926 D'. ΡΗΜΑΤΑ (Verbs).

Ῥήμα λέγεται λέξις ἐκφράζουσα τι περὶ ἄλλου τινὸς καὶ ἀποτελοῦσα τὴν βᾶσιν τῆς προτάσεως. Ῥήματά τινα ὅμως πλὴν τοῦ κυρίου τούτου σκοποῦ τῶν χρησιμοποιοῦνται ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ἀπλῶς ἵνα βοηθήσωσιν ἄλλα ῥήματα. Ὄστω δέ, ἔταν ῥήμα τι βοηθῆν ἀπλῶς ἄλλο ῥήμα, τότε εἶνε καὶ λέγεται **βοηθητικόν** ἔταν δὲ περιορίζηται εἰς μόνον τὸν κύριον αὐτοῦ σκοπὸν λέγεται **κύριον**. Καὶ πᾶν μὲν βοηθητικὸν ῥήμα ἀπαντᾷ καὶ ὡς κύριον, ἀλλὰ πᾶν κύριον δὲν εἶνε ἀναγκαίως καὶ βοηθητικόν.

1. ΤΟ ΡΗΜΑ ΩΣ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΝ

a) Τίς ἢ βοήθεια ἐκ τῶν βοηθητικῶν.

Διὰ τῶν βοηθητικῶν σχηματίζονται:

a) Πρόσωπα καὶ Ἀριθμοί.

Τὰ πρόσωπα (Persons) καὶ οἱ ἀριθμοί (Numbers) εἶνε ὡς καὶ ἐν τῇ ἐλληνικῇ:

Persons.	Singular.	Plural.
first.	1.	1.
second.	2.	2.
third.	3.	3.

b) Χρόνοι (Tenses).

1) Ἐφ' ὅσον μὲν ἐκφράζουσιν ἀπλῶς τὸν χρόνον εἶνε τρεῖς, συμφώνως πρὸς τὴν εἰς τρία διαστήματα διαίρεσιν τοῦ χρόνου: ἦτοι

the Present (ὁ Ἑνεστώς) διὰ τὸ παρὸν,
the Past (ὁ Παραφθιμένος = Παρατατικός καὶ Ἀόριστος)
διὰ τὸ παρελθόν,

the Future (ὁ Μέλλων) διὰ τὸ μέλλον.

2) Ἐφ' ἑσόν δὲ οἱ ἀνωτέρω τρεῖς κυρίως χρόνοι ἐκφράζουσι
καὶ τὸ τετελεσμένον (perfect), τότε σχηματίζουσι καὶ ἄλλους
τρεῖς: ἦτοι

the Present Perfect (= τὸ παρὸν καὶ τὸ τετελεσμένον),

the Past Perfect (= τὸ παρελθόν καὶ τὸ »),

the Future Perfect (= τὸ μέλλον καὶ τὸ »).

Ἐπειδὴ δὲ τὸ τετελεσμένον (perfect) ἐκφράζεται διὰ τῆς
παθητικῆς μετοχῆς (past participle), ἔπεται ὅτι:

ὁ μὲν Παρακείμενος εἶνε (present + past participle),

ὁ δὲ Ὑπερσυντελικὸς εἶνε (past + " "),

καὶ ὁ Τετελεσμ. μέλλων εἶνε (future + " ").

Σημειώσεις. Οἱ ἀνώτεροι ἑξ χρόνοι δύνανται νὰ διακριθῶ-
σι καὶ ὡς ἑξῆς:

1) **Πρωτότυποι ἢ ἄπλοῦ,** ἦτοι μὴ λαμβάνοντες ἀνάγκην
βοηθητικοῦ διὰ τὸν σχηματισμὸν των, καὶ τοιοῦτοι εἶνε:
the Present καὶ the Past.

2) **Παράγωγοι ἢ σύνθετοι,** ἦτοι λαμβάνοντες ἀνάγκην
βοηθητικοῦ ῥήματος διὰ τὸν σχηματισμὸν των, καὶ τοιοῦτοι εἶνε
οἱ λοιποὶ τέσσαρες.

c) Ἑγκλίσεις (Moods).

Αὗται ἐγγλοῦσι τὸν τρόπον (modus), καθ' ὃν τὸ ῥῆμα ἐκφέ-
ρεται καὶ διακρίνονται:

1) **Εἰς ἐγκλίσεις περιοριζομένας** ὑπὸ ἀριθμοῦ, προσώπου ἢ
χρόνου (finite moods), οἷα εἶνε:

the Indicative = ἡ Ὅριστική.

the Potential = ἡ Δυνητική. (ὕποτακτική)

the Subjunctive = ἡ Ὑποθετική.

the Imperative = ἡ Προστακτική.

the Participle = ἡ Μετοχή.

2) *Εἰς ἐγκλίσεις μὴ περιοριζομένας καὶ ἐπομένως γενικὰς καὶ ἀορίστους (infinitive mood), οἷα εἶνε: the Infinitive = τὸ Ἀπαρέμφατον, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν ρίζαν τοῦ ῥήματος ἐξ ἧς γίνονται ὅλοι οἱ λοιποὶ τύποι τοῦ ῥήματος.*

d) **Φωναί (Voices).**

Αὗται εἶνε δύο, ὡς καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ:

Ἐνεργητικὴ (Active voice).

Παθητικὴ (Passive voice).

b) **Τίνα τὰ βοηθητικά.**

Βοηθητικὰ ῥήματα εἶνε:

a) **Shall-will** = θέλω, θά.

Ταῦτα βοηθοῦσι πρὸς σχηματισμὸν τοῦ μέλλοντος:

Ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ μέλλοντος ἐκφράζει ἀποκλειστικῶς χρονικὴν μόνον ἔννοιαν ἦτοι τὸ μέλλον γενέσθαι χρονικῶς, τότε ὁ μὲν τύπος shall τίθεται εἰς τὸ πρῶτον ἐνικὸν καὶ πληθυντικὸν πρόσωπον, ὁ δὲ τύπος will τίθεται εἰς τὰ λοιπά, (β', καὶ γ' ἐνικὸν καὶ πληθυντικόν). Ἐπομένως ὁ μέλλον ἐκφέρεται διὰ τῶν βοηθητικῶν ὡς ἐξῆς:

1) *Present: Shall-will.*

singular.			plural.	
1	I	shall	we	shall
2	you	will	you	will
3	he,(she,it)	will	they	will

Σημείωσις. 1) Ὅταν ζῆμις ὁ μέλλον δὲν ἐκφράζει μόνον τὸ μέλλον γενέσθαι χρονικῶς, ἀλλὰ συγχρότως ἐκφράζει καὶ τὴν πρόθεσιν ἢ ἀπόφασιν τοῦ οὐκ ἐπιβουλεύοντος ἢ γράφοντος, τότε εἰς τὸ πρῶτον ἐνικὸν καὶ πληθυντικὸν πρόσωπον τίθεται τὸ will (ἀντὶ τοῦ shall): I will call on you to-day and I shall then say good-bye. Τὸ ῥῆμα I will ἐνταῦθα εἶνε κύριον καὶ ἐκφράζει τὴν ἰδίαν ἀπόφασιν⁽¹⁾ τοῦ λέγοντος περὶ ἐπισκέ-

(1) = I intend to, it is my will to, I am willing to.

ψεως. Τὸ δὲ I shall εἶνε βοηθητικὸν ἀπλῶς, διότι ἐκφράζει ἀπλῶς τὸ χρονικῶς γενέσθαι.

2) Ὅταν δὲ ἐκφράζῃ οὐ μόνον τὸ μέλλον γενέσθαι χρονικῶς, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ προσαγῆν ἢ ἐπίσχεσιν ἢ ἀπειλήν, τότε εἰς τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἐνικὸν καὶ πληθυντικὸν πρόσωπον τίθεται τὸ shall (ἀντὶ τοῦ will):

you shall be hanged (κατὰ διαταγήν).
 you shall receive your prize (ἐπίσχεσιν).
 If you eat this you shall die (ἀπειλήν).

he shall go	=	}	in compliance with some order,
she " "			promise, threat, or prediction, he-
they " "			she- they will have to go.

Παρατήρησις. Εἰς τὰς περιπτώσεις 1) καὶ 2) τῆς σημειώσεως, τὰ shall-will δὲν εἶνε βοηθητικὰ, ἀλλὰ κύρια κληρόμενα ὡς ἑξῆς:

Singular.		Plural.	
1 I	will	we	will
2 you	shall	you	shall
3 he (she,it)	shall	they	shall.

2) **Past: Should-Would** = ἤθελον.

Singular.		Plural.	
1 I	should	we	should
2 you	would	you	would
3 he (she,it)	would	they	would.

b) **May** = μπορεῖ νά. **Might** = ἤμποροῦσε νά.

Singular.		Plural.	
1 I	may	we	may
2 you	may	you	may
3 he (she,it)	may	they	may.

Singular.		Plural.	
1 I	might	we	might
2 you	might	you	might
3 he (she,it)	might	they	might.

Ἐμφότερα (may-might) σημαίνουν τὸ ἐνδεχόμενον καὶ πιθανὸν ἢ ἐξάρτησιν, βοηθοῦσι δὲ πρὸς σχηματισμὸν τῆς Potential (ὡς καὶ τὰ should-would).

Ἀνάλογα πρὸς ταῦτα εἶνε καὶ τὰ ἐλλειπῆ **can-could, must** (μὴ ἀλλάσσοντα τύπον), χρησιμοποιούμενα ὁμοίως εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς δυνατικῆς:

I may, can, must⁽¹⁾ (Potential present).

I might, could, should, would (Potential past).

c) **to have** = ἔχειν

1) *Present.*

2) *Past.*

Singular.

1 I have ἔχω. I had⁽¹⁾ εἶχον.

2 you have⁽²⁾ you had⁽²⁾

3 he (she, it) has⁽³⁾ he (she, it) had

Plural.

1 we have we had

2 you have you had

3 they have. they had.

Τοῦτο βοηθεῖ πρὸς σχηματισμὸν ἑλὼν τῶν perfect, ἤτοι Present perfect, Past perfect καὶ Future perfect.

d) **to be** (εἶναι)

1) *Present.*

2) *Past.*

Singular.

1 I am εἶμι. I was ἦμην.

2 you are⁽⁴⁾ you were⁽⁵⁾

3 he (she, it) is he (she, it) was

(1) I may go = *μπορεῖ νὰ πάγω* (6) thou art. } ἀρχαῖοι τύποι.
 I can go = *μπορῶ (δύναμαι) νὰ πάγω.* (7) thou wast.
 I must go = *πρέπει: (δφείλω) νὰ πάγω.*

(2) thou hast, (3) ἀντί have-s (4) ἀντί have-d (5) thou hadst (ἀρχαῖοι τύποι).

Plural.

1	we	are	we	were
2	you	are	you	were
3	they	are.	they	were.

Τούτο βοηθεῖ πρὸς σχηματισμὸν τοῦ παιητικοῦ ρήματος (I am¹ help-ed), τοῦ κατὰ παρότασιν (I am helping) ὡς καὶ τῶν εἰς -τέος τῆς ἐλλογιτικῆς: to be paid=πληρωτέος, to be sold=πωλητέος.

e) to do (ποιεῖν)

1) *Present.*

2) *Past.*

Singular.

1	I	do	1	I	did
2	you	do ⁽¹⁾	2	you	did ⁽²⁾
3	hes (he,it)	does	3	he (she,it)	did

Plural.

1	we	do	1	we	did
2	you	do	2	you-	did
3	they	do.	3	they	did.

Τούτο βοηθεῖ μόνον κέρια ρήματα πρὸς σχηματισμὸν:

a) **τοῦ ἐμφατικοῦ τύπου:**

1) <i>Present.</i>	I do help=βοηθῶ
2) <i>Past.</i>	I did help=ἔβοήθησα

b) **τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου:**

1) <i>Present.</i>	do I help?—βοηθῶ;
2) <i>Past.</i>	did I help?—ἔβοήθησα;

c) **τοῦ ἀρνητικοῦ τύπου:**

1) <i>Present.</i>	I do not help (=don't)=δὲν βοηθῶ
2) <i>Past.</i>	I did not help (=didn't)=δὲν ἔβοήθησα

(1) thou doest ἢ dost. | ἀρχαῖοι: τόποι.
(2) thou doest ἢ didst.

d) τοῦ ἐρωτηματικοῦ-ἀρνητικοῦ τύπου :

- 1) *Present*. do I not help? = δὲν βοηθῶ;
2) *past* did I not help? = δὲν ἐβοήθησα;

Ἡ βοήθεια ὅμως ἀπὸ τοῦ βοηθητικοῦ to do εἶνε :

1) εἰς μόνους τοὺς δύο χρόνους (Present καὶ Past) τῆς Ὀριστικῆς.

2) Ἀναγκαίως εἰς τὸ δεύτερον πρόσωπον τῆς προστακτικῆς, do not help, do not fear, προαιρετικῶς δὲ εἰς τὰ ἄλλα πρόσωπα τῆς προστακτικῆς.

Διότι, 1) τὸν μὲν Μέλλοντα βοηθεῖ, ὡς εἶδομεν ἀνωτέρω, τὸ βοηθητικὸν will, 2) τοὺς δὲ Present perfect, Past perfect καὶ Future perfect, τὸ βοηθητικὸν to have.

2. ΚΛΙΣΙΣ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ :

a) **Ἦν βοηθητικῶν** to have, to be :

- 1) ὁ καταφατικὸς καὶ ὁ ἀρνητικὸς τύπος.
2) ὁ ἐρωτηματικὸς καὶ ὁ ἐρωτηματικο-ἀρνητικὸς.

b) Ἐνὸς μὴ βοηθητικοῦ (ὀμαλοῦ) :

- 1) ὁ ἀπλοῦς ἢ συνήθης τύπος.
2) ὁ ἐμφατικὸς.
a) ὁ ἀρνητικὸς.
b) ὁ ἐρωματικὸς.
c) ὁ ἐρωτηματικο-αρνητικὸς.
3) ὁ αὐτοπαθῆς, ὁ ἀλληλοπαθῆς καὶ ὁ ἀπρόσωπος.
4) ὁ κατὰ παράτασιν.
5) ὁ παθητικὸς.

c) Ἐνὸς μὴ βοηθητικοῦ (ἀνωμέλου).

α) Κλίσις τῶν βοηθητικῶν.

1) To have = ἔχειν. *(had had)*

Indicative.

<i>Present.</i>	I have.	<i>Pres. Perfect.</i>	I have	} had.
<i>Past.</i>	I had.	<i>Past.</i>	I had	
<i>Future.</i>	I shall have.	<i>Future.</i>	I shall have	

Potential.

Present.

I may	} have.
I can	
I must	

Past.

I might	} have.
I could	
I would	
I should	

Present Perfect.

I may have	} had.
I can have	
I must have	

Past Perfect.

I might have	} had.
I could have	
I would have	
I should have	

Subjunctive.

Present.

if I have, if you have, if he have, if we have....

Pres. Perfect.

if I have had, if you have had, if he have had....

Past.

if I had, if you had, if he had, if we had....

Past Perfect.

if I had had, if you had had, if he had had.

Imperative.

Present.

	Singular.
let me have	ἄς ἔχω.
have (do thou have) ¹	
let him (her, it) have.	

	Plural.
let us have.	
have (do you have) ²	
let them have.	

¹) have thou.

²) have ye ἢ have you.

} ἀρχαῖοι τύποι.

Infinitive.		Participle.	
<i>Present.</i>	to have.	<i>Present.</i>	having.
<i>Pres. perfect.</i>	to have had.	<i>Pres. perfect.</i>	having had.
		<i>Past.</i>	had.

2) To be = εἶναι. (*was, been*)

Indicative.			
<i>Present.</i>	I am.	<i>Pres. perfect.</i>	I have
<i>Past.</i>	I was.	<i>Past</i> „	I had
<i>Future.</i>	I shall be.	<i>Future</i> „	I shall have

} been.

Potential.

<i>Present.</i>		<i>Pres. perfect.</i>	
I may	} be.	I may have	} been.
I can		I can have	
I must		I must have	
<i>Past.</i>		<i>Past perfect.</i>	
I might	} be.	I might have	} been.
I could		I could have	
I would		I would have	
I should		I should have	

Subjunctive.

Present.
if I be, if you be, if he be, if we be....

Pres. Perfect.
if I have been, if you have been, if he have been....

Past.
if I were, if you were, if he were, if we were....

Past Perfect.
if I had been, if you had been, if he had been....

Imperative.

<i>Present.</i>	
Singular.	Plural.
let me be.	let us be.
be, (do thou be) ¹ .	be, (do you be) ² .
let him (her, it) be.	let them be.

1) be thou. } ἀρχαῖοι τύποι.
2) be ye ἤ be you. }

Infinitive.		Participle.	
Present.	to be.	Present.	being.
Pres. perfect.	to have been.	Pres. perfect.	having been.
		Past.	been.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΒΟΗΘΗΤΙΚΩΝ
 to be, shall-will, may, *ὡς και τῶν ἑλλειπῶν* can, must, need, dare, *εἶναι*

Α'. Ὁ ἀρνητικὸς τύπος τῶν.

Οὗτος σχηματίζεται διὰ τοῦ not, τοῦ ὁποῦν ἢ θέσις εἶνε ἢ εἰρήνη:

1) *Εἰς τὸ ἀπαρέμρατον και τὴν μετοχὴν προτάσσεται πάντοτε :*

not to have	not to be
not having	not being
not having had.	not having been.

2) *Εἰς τοὺς πρωτοτύπους χρόνους (τοὺς σχηματιζομένους ἄνευ βοηθητικοῦ=ἐνεστώτα, και παρωχημένον) ἐπιτάσσεται :*

I have not.	I am not.
I had not.	I was not.

3) *Εἰς τοὺς παραγώγους χρόνους (τοὺς σχηματιζομένους μετὰ βοηθητικοῦ=τοὺς λοιποὺς τέσσαρας) παρεντίθεται μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ και τοῦ κυρίου ῥήματος :*

I shall not have.	I shall not be.
I have not had.	I have not been.
I had not had.	I had not been.
I shall not have had.	I shall not have been.

Ἐπομένως εἰς τὴν προστακτικὴν τὸ not ἐπιτάσσεται μὲν εἰς τὸ β' πρόσωπον (κατὰ τὴν παρατήρησιν 2) : Have not. Be not.

παρεντίθεται δὲ εἰς τὰ λοιπὰ πρόσωπα (κατὰ τὴν παρατήρησιν 3) : Let him (her, it, us, them) not have. Let him (her, it, us, them) not be.

Β'. Ὁ ἐρωτηματικὸς τύπος των.

Οὗτος σχηματίζεται δι' ἀπλῆς ἀντιστροφῆς τοῦ ρήματος καὶ τοῦ ὑποκειμένου.

Ἡ δὲ θέσις τοῦ ὑποκειμένου εἶνε ἡ ἐξῆς:

1) *Εἰς τοὺς πρωτοτύπους χρόνους τὸ ὑποκείμενον ἐπιτάσσεται :*

My father has	has my father?
he has	has he?
my father was rich	was my father rich?
he was rich	was he rich?

2) *Εἰς δὲ τοὺς παραγώγους, τὸ ὑποκείμενον παρεντίθεται μεταξὺ τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τοῦ ρήματος.*

My father will have	will my father have?
he will have	will he have?

Γ'. Ὁ ἐρωτηματικο-ἀρνητικὸς τύπος των.

Οὗτος σχηματίζεται διὰ τοῦ not ἀντιστρεφόμενου συγχρόνως τοῦ ρήματος καὶ τοῦ ὑποκειμένου.

Ἡ θέσις τοῦ not εἶνε :

1) Ἐὰν ὑποκείμενον τοῦ ἀντιστρεφόμενου ρήματος εἶνε προσωπικὴ τις ἀντωνυμία, αὕτη προηγείται τοῦ not:

he has	he will be
has he not?	will he not be?

2) Ἐὰν ὅμως εἶνε οὐσιαστικὸν τότε τὸ not προηγείται τοῦ οὐσιαστικοῦ:

Your father has a house.	Your mother will be
Has <i>not</i> your father a house?	Will <i>not</i> your mother be?

Exercise.

Ὁ μαθητὴς νὰ κλίνη καὶ ὄλον τὰ ρήματα to be καὶ to have
α) ἀρνητικῶς, β) ἐρωτηματικῶς καὶ γ) ἐρωτηματικο-ἀρνητικῶς, θέτων
ὡς ὑποκείμενον οὐ μόνον ἀντωνυμίαν ἀλλὰ καὶ ὀνόματα: *John, my father, etc.* Ἐν τῇ παραδόσει δὲ νὰ ἀσκηθῇ εἰς τὸν σχηματισμὸν ὄλων
τῶν χρόνων τῆς Ὄριστικῆς καὶ Ἀρνητικῆς εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον.

b) Κλίσις τῶν κυρίων ρημάτων (όμαλῶν).

1) to help. (Ἀπλῶς τύπος).

Indicative.

<i>Present.</i>		<i>Pres. perfect.</i>		
I	help	I	have	} helped
you	help	you	have	
he (she,it)	help-s	he (she,it)	has	
we	help	we	have	
you	help	you	have	
they	help	they	have	
<i>Past.</i>		<i>Past perfect.</i>		
I	help-ed	I	had	} helped
you	"	you	had	
he (she,it)	"	he (she,it)	had	
we	"	we	had	
you	"	you	had	
they	"	they	had	
<i>Future.</i>		<i>Future perfect.</i>		
I	shall	I	shall have	} helped
you	will	you	will have	
he (she,it)	will	he (she,it)	will have	
we	shall	we	shall have	
you	will	you	will have	
they	will	they	will have	

Potential.

Present.

I may help, I can help, I must help.

Pres. perfect.

I may have helped, I can have helped, I must have helped

Past.

I might
I could
I should
I would

help.

Past perfect.

I might have
I could have
I should have
I would have

helped.

Subjunctivs.

Present.

if I help, if you help, if he, she, it help, if we help....

Pres. perfect.

if I have helped, if you have helped....

Past.

if I helped, if you helped, if he, she, it helped....

Past perfect.

if I had helped, if you had helped....

Infinitive.

Participle.

Present. to help.

Present. helping.

Pres. perfect. to have helped.

Pres. perfect. having helped.

Past. helped.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν καταλήξεων.

1) Τὸ -est εἶνε κατάληξις τοῦ β'. προσώπου τοῦ ἐνεστώτος καὶ τὸ -st κατάληξις τοῦ β'. προσώπου τοῦ παραχρησμένου, ἀλλ' εὐχρηστοὶ μόνον ἐν τῇ ποιήσει καὶ ταῖς προσευχαῖς:

thou help-(est),

thou helped-(st).

2) Τὸ -s εἶνε κατάληξις τοῦ γ'. ἐνικού προσώπου τοῦ ἐνεστώτος, προφέρεται δὲ πάντοτε (ὡς καὶ τὸ -s τῶν ὁμαλῶν πληθυντικῶν πρὸς. σελίς 41). Ἐπίσης:

a) Ρήματα λήγοντα εἰς -s, -sh, -ch, -x, -z, -o, λαμβάνουσι ε ἄφωνον πρὸ τοῦ -s (ἴσθι -es).

he pass-es.

he fix-es.

he wash-es.

he buzz-es.

he teach-es.

he go-es.

b) Ρήματα λήγοντα εἰς -y καὶ ἔχοντα πρὸ αὐτοῦ σύμφωνον τρέπουσι τὸ y εἰς -ie πρὸ τοῦ -s:

I try he tr-ie-s.

I fly he fl-ie-s.

Ἄλλὰ I pay he pay-s.

I say he sa-y-s.

3) Τὸ -ing εἶνε ἡ κατάληξις τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς, τὸ δὲ

ed είναι ή κατάληξις τῆς παθητικῆς μετοχῆς (past participle) καὶ τοῦ παρρηγιμένου (past), ὅταν δὲ προστεθῶσιν εἰς τὸ ρῆμα, α) προφέρονται ὡς ἑξῆς:

Τὸ -ing, προφέρεται ὡς (ινν) μὴ ἀκουομένου τοῦ g.

Τὸ -ed, προφέρεται ὡς ἰδιαιτέρα συλλαβὴ ὅταν προστεθῇ μόνον εἰς ρήματα λήγοντα εἰς -d ἢ -t:

I print. I print-ed.
I need. I need-ed.

Ὁμοίως καὶ εἰς τύπους τινὰς παθητικῶν μετοχῶν μεταπεσόν-
τας εἰς ἀπλᾶ ἐπίθεται: a learned man (λέρνεδ).

b) Προξενῶσι τὰς ἑξῆς ὀρθογραφικὰς μεταβολάς:

1) Ρήματα λήγοντα εἰς -e ἄφωνον,
ἀποβάλλουσιν αὐτὸ πρὸ τῶν καταλήξεων -ing καὶ -ed.

I love lov-ing lov-ed.
I like lik-ing lik-ed.

Ἐξαίρουσιν αἱ ἑξῆς ἐνεργητικαὶ μετοχαί.

see-ing. cane-ing singe-ing.
shoe-ing. dye-ing twinge-ing.

2) Ρήματα λήγοντα εἰς ἓν μόνον σύμφωνον καὶ ἔχοντα πρὸ
αὐτοῦ ἓν μόνον φωνῆεν, διπλασιάζουσι τὸ τελικὸν σύμφωνον:

Τὰ μονοσύλλαβα:

I step step-p-ing step-p-ed. I step-p-ed.
I stop stop-p-ing stop-p-ed. I stop-p-ed.
Ἄλλὰ I lock lock-ing lock-ed. (λήγει εἰς δύο σύμφωνα).

Τὰ δεξύτονα δισύλλαβα:

I refer refer-r-ing refer-r-ed. I refer-r-ed.
I prefer prefer-r-ing prefer-r-ed. I prefer-r-ed.
Ἄλλὰ I offer offer-ing offer-ed. (εἶνε παροξύτονον).

Ἐνδεκα δισύλλαβα παροξύτονα λήγοντα εἰς -el, δύο εἰς -p,
ἓν εἰς -s καὶ τινὰ εἰς -ic, διπλασιάζουσι τὸ τελικὸν σύμφωνον:

1 travel.	travel-l-ed.	travel-l-ing.
2 carol.		
3 cavil.	1 kidnap.	
4 counsel.	2 worship.	
5 equal.		
6 excel.	1 bias.	
7 level.		
8 peril.	1 to frolic.	} Ταῦτα ἀντὶ δευτέρου -c, λαμβάνουσι -k :
9 quarrel.	2 to traffic.	
10 revel.	3 to mimic.	
11 rival.	frolic-k-ing.	frolic-k-ed.

c) Ρήματα λήγοντα εἰς -y καὶ ἔχοντα πρὸς αὐτοῦ σύμφωνον, διατηροῦσι μὲν αὐτὸ πρὸς τῆς καταλήξεως -ing, τρέπουσιν ὅμως οὐτὸ εἰς -ie, πρὸς τῆς καταλήξεως -ed :

I try try-ing.
 tr-ie-d.

Τὰ ρήματα to die, to lie, to tie, to vie, τρέπουσι τὸ -ie εἰς -y πρὸς τῆς καταλήξεως -ing.

dy-ing.
ly-ing.
ty-ing.
vy-ing.

2) Do help. (Ἐμφατικὸς τύπος).

<i>Present.</i>		<i>Past.</i>	
I do	} help.	I did	} help.
you do		you did	
he,(she,it) does		he,(she,it) did	
we do		we did	
you do		you did	
they do		they did	

**Εξιδεικναι παρατηρήσεις επί του σχηματισμοῦ τοῦ ἐρω-
τηματικοῦ, ἀρνητικοῦ καὶ ἐρωτηματικο-ἀρνητικοῦ
τύπου τῶν κυρίων ρημάτων.**

a) *Εἰς μὲν τοὺς πρωτοτύπους χρόνους, (Present καὶ Past).*
οἱ τύποι οὗτοι σχηματίζονται ἐκ τοῦ ἐμφατικοῦ τύπου:

I do help ἀρνητικῶς I do not help = (don't)
do I help? ἀρνητικῶς do I not help?

Past.

I did help ἀρνητικῶς I did not help (= didn't)
did I help? ἀρνητικῶς did I not help?

b) *Εἰς δὲ τοὺς παραγώγους χρόνους, ἐπειδὴ οὗτοι βοηθη-
ται ὑπὸ τῶν βοηθητικῶν have-had, shall-should, will-would,
can-could, may-might, ἰσχύουσιν ὅσα ἐλέγχθησαν περὶ τῶν βοη-
θητικῶν (βλ. π. σελίς 89, 90, περίπτωσις 3 καὶ 2).*

Παραλείψεις τοῦ βοηθητικοῦ to do.

Τοῦτο παραλείπεται:

1) *"Ὅταν συνοδεύηται ὑπὸ τῶν ἀρνητικῶν* no, none, nothing,
nobody, never:

I see, *ὁ ἀρνητικὸς τύπος δὲν εἶνε* I don't see, ἀλλὰ
I see no trees I see nothing
I see none of them I see nobody
I never see him

2) *μετὰ τὸ nor, ὡς ἐκφραζόμενον πρότερον μετ' ἄλλου
ρήματος:*

I don't hurt you, nor ask you for your bread.
I didn't hurt you nor ask you for your bread.

3) *εἰς τοὺς ἐξῆς ἰδιωτισμούς:*
I know not. I think not.
I hope not. I care not.

4) *"Ὅταν ἡ ἐρωτηματικὴ πρότασις ἀρχίσῃ δι' ἐρωτηματικῆς
ἀντωνυμίας ἥτις εἶνε ὑποκείμενον:*
who sings? which birds sing?
whose children sing now?
what kind of birds sing now?

Exercise.

Ὁ μαθητὴς νὰ ἀναγνωρίσῃ ἐκ καταλλήλου σελίδος τοῦ Ἀγγλικοῦ κειμένου τοὺς τύπους τῶν ὀμαλῶν ρημάτων, νὰ δικαιολογήσῃ δὲ τὰ ὀρθογραφικὰ φαινόμενα τῶν καταλήξεων, -ing. καὶ -ed.

3) To help ones' self. (Αὐτοπαθὴς τύπος).

Present.

Singular.	Plural.
1 I help myself	we help ourselves
2 you help yourself	you help yourselves
3 he helps himself	} they help themselves
she helps herself	
it helps itself	

Κατ' ἀναλογίαν τοῦ αὐτοπαθοῦς τύπου σχηματίζεται καὶ ὁ ἀλληλοπαθὴς τύπος, ὅστις ὅμως ἀπαντᾷ μόνον εἰς τὸν πλεθυντικὸν ἀριθμὸν καὶ μετὰ τῶν ἀντωνυμιῶν each other καὶ one another:

we help each other (ἐπὶ δύο)

we help one another (ἐπὶ πλειόνων).

4) To be helping. (Κατὰ παράτασιν ἢ κατ' ἐπέκτασιν).

Ὁ κατ' ἐπέκτασιν τύπος δηλοῖ τὸ ὑπὸ τοῦ ρήματος σημαίνον ὡς γινόμενον καθ' ὃν χρόνον διμλοῦμεν περὶ αὐτοῦ.

Σχηματίζεται δὲ ἐὰν εἰς ὅλους τοὺς χρόνους τοῦ ρήματος to be προσθέσωμεν τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν τοῦ κυρίου ρήματος (σχηματιζομένην διὰ τοῦ -ing):

Present. I am helping = I help now, εἶμαι βοηθῶν.

Past. I was helping = I used to help.

Future. I shall be helping = θὰ βοηθῶ (Μέλλων διαρκῆς).

Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ κατὰ παράτασιν τύπου.

1) Οἱ ἀνωτέρω τρεῖς κύριοι χρόνοι εἶνε ἐν χρήσει, οἱ δὲ λοιποὶ σπανίως χρησιμοποιοῦνται.

2) Ὁ κατὰ παράτασιν παροχημένος, ἐκφράζει ἀκριβῶς ὅ,τι καὶ ὁ παρατακτικὸς τῆς ἑλληνικῆς: I was writing = ἔγραφον.

3) Ὁ κατὰ παράτασιν μέλλων ἐκφράζει ἀκριθῶς ὅτι καὶ ὁ μέλλων διαρκῆς τῆς ἐλληνικῆς: I shall be writing= θὰ γράφω.

4) Στεροῦνται τοῦ κατὰ παράτασιν τύπου ἐκεῖνα τὰ ῥήματα, τὰ ὅποια σημαίνουν τὰς αἰσθήσεις ὡς καὶ τὰ διανοητικά. Ἀναπληροῦσιν ὁμως αὐτὸν δι' ἄλλων ῥημάτων:

I see you ὁ κατὰ παράτασιν εἶνε: I am looking at you,
οὐδέποτε δὲ I am seeing you.

I hear you ὁ κατὰ παράτασιν εἶνε: I am listening to you.
οὐδέποτε δὲ I am hearing you.

С) Κλίσις τῶν κυρίων ῥημάτων (ἀνωμάτων)

Τὰ ἀνώματα ῥήματα κλίνονται ὡς καὶ τὰ ὁμαλά.

Διαφέρουσιν ὁμως αὐτῶν, διότι σχηματίζουν τὸν Past καὶ τὴν Past participle οὐχὶ διὰ τῆς προσθήκης τοῦ -ed. Διακρίνονται⁽¹⁾ δὲ ταῦτα εἰς τρεῖς κατηγορίας:

1) Ὅσα ἔχουσιν ἓνα μόνον τρόπον διὰ τὸν ἐνεστώτα, τὸν παρεχόμενον καὶ τὴν παθητικὴν μετοχὴν:

to let. I let, I let, let.

2) Ὅσα ἔχουσι τὸν ἓνα τρόπον κοινὸν διὰ τὸν Past καὶ τὴν Past participle:

to make. I make, I made, made.

3) Ὅσα ἔχουσι τρεῖς διαφόρους τύπους διὰ τὸν ἐνεστώτα, παρεχόμενον καὶ παθητικὴν μετοχὴν:

to know. I know, I knew, known.

3. ΤΟ ΡΗΜΑ ΕΝ ΤΗ ΠΡΟΤΑΣΕΙ

A. ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟΝ (SUBJECT)

Τὸ ῥήμα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑποκειμένου, διακρίνεται εἰς προσωπικὸν καὶ ἀπρόσωπον.

(1) Πρὸς εὐκολίαν τῶν μαθητῶν παραπέμπω εἰς τὸ ὑπ' ἐμοῦ ἐκδοθὲν Τετράδιον Συστήματος, ὅπου κατέταξα τὰ ἀνώματα ῥήματα καὶ κατὰ τρόπον σχηματισμοῦ. (Ἐκδόσις Progrès, 1925).

1) Προσωπικά ρήματα (Personal verbs).

a) Τύποι τοῦ ὑποκειμένου.

Ἐποκειμένον δύναται: νὰ εἶνε ὄνομα οὐσιαστικὸν ἢ ἄλλο μέρος τοῦ λόγου ἰσοδύναμον πρὸς αὐτὸ (= ἀντωνυμία, ἀπαρέμφατον, ρηματικὸν ὄνομα, φράσις, καὶ ὁλόκληρος πρότασις):

- 1) ὄνομα: *The teacher writes a letter.*
- 2) ἀντωνυμία: *He writes a letter.*
- 3) ἀπαρέμφατον: *To walk is good for health.*
To please any one is impossible.
To err is human.
- 4) ρηματικ. ὄνομα: *Walking is a healthful recreation.*
The preparing of lessons is very tiresome.
- 5) φράσις: *From the house to school is a short distance.*
- 6) πρότασις: *That he said so has never been denied.*
Whom the gods love die young.

Προσδιορισμοὶ τοῦ ὑποκειμένου. Ὅταν θέλωμεν νὰ δηλώσωμεν ἀκρίβεστερον τὸ ὑποκειμένον, τότε χρῆσιμοποιοῦμεν λέξιν ἢ λέξεις καλουμένας προσδιορισμοὺς τοῦ ὑποκειμένου. Οἱ τοιοῦτοι προσδιορισμοὶ λέγονται ἐπιθετικοί, ἐμπρόθετοι, παραθέσεις κ.τ.λ. Ἐκφέρονται δέ:

- 1) δι' ἐπιθέτου: *A good teacher is loved by his pupils.*
a good and industrious pupil will always succeed.
a pupil full-fo-words shall not succeed.
- 2) δι' ἀντωνυμίας: *my teacher is very tall.*
our teacher's hat is black.
- 3) διὰ μετοχής: *the playing boy fell into the river.*
the boy playing in the street fell.
playing in the street the boy fell down.
the boy who plays in the street fell down.
- 4) δι' ὀνόματος: *George, the teacher, knows English well.*
Paul, the baker, has taken a new shop.

- 5) δεῖ ἀπαρεμφάτου : water *to drink* is scarce in this town.
 6) διὰ προθέσεως : a friend *in need* is a friend in deed.
 a bird *in the hand* is worth two in the bush.
 the key *of this lock* is very rusty.

b) Φέσις τοῦ ὑποκειμένου.

Τὸ ὑποκείμενον προηγείται πάντοτε τοῦ ῥήματος, ὡς δεικνύ-
 ουσι τὰ ἀνωτέρω παραδείγματα γενικῶς.
 Ἔπεται ὁμῶς πολλάκις εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις :

- 1) Ἐπὶ ἐμφάσεως ἢ εὐχῆς :
 great was the joy
 down come her masts } ἐμφάσις.
 long live the king εὐχῆ.
 2) Ἐπὶ ἐρωτήσεως εἰς τὰ βιηθητικά :
 Have you a pencil?
 Are you happy?
 Can you write?
 3) Ἐπὶ ὑποθετικῆς προτάσεως ὅσῳκις παραλείπεται τὸ if :
 Had I money, I should go to Paris—if I had...
 4) Ἐπὶ παρενθετικῆς προτάσεως ἐκφερομένης διὰ τῶν ῥημάτων
 to reply, to answer, to exclaim, to say :
 "Alas" ! replied the mother, = the mother replied...
 5) Ἐπὶ προτάσεων ἐκφερομένων
 a) διὰ χρονικῶν ἢ τοπικῶν ἐπιρρημάτων, οἷα τὰ
 here, hence, there, thence, then, whence,
 b) διὰ τοῦ such, yet, so, neither, nor :
 Such was the life in London—the life was.

c) Συμφωνία ὑποκειμένου καὶ ῥήματος.

Τὸ ῥῆμα γενικῶς ὀφείλει νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὸ ὑποκείμενον
 κατὰ πρόσωπον (ἐὰν εἴνε ἀντωνυμία) καὶ κατ' ἀριθμὸν (ἐὰν εἴνε
 ὄνομα) ἢ νὰ τεθῆ εἰς τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον (ἐὰν τὸ ὑποκεί-
 μενον εἴνε οἰονδήποτε ἄλλο μέρος τοῦ λόγου πρὸβλ. παραδείγματα
 τύπων ὑποκειμένου σελ. 98).

1) Ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον. Ἐὰν τὰ ὑποκείμενα εἶνε ἀντωνυμίας διαφόρων προσώπων :

a) Ἐπὶ ἐνικοῦ μὲν ἀριθμοῦ τὸ πρῶτον πρόσωπον τίθεται πάντοτε τελευταίον. (βλπ. σειρά προσωπ. ἀντωνυμ. σελ. 68.).

b) Ἐπὶ πληθυντικοῦ δὲ ἀριθμοῦ, τὸ πρῶτον προηγείται τοῦ δευτέρου καὶ τὸ δεύτερον τοῦ τρίτου (βλπ. αὐτῆς):

you and I	} are friends.	we and you	} are friends.
he and I		you and they	
you and he		we and they	

2) Ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν δέ.

a) Ἐὰν ὑποκείμενον εἶνε ἓν ὄνομα ἐνικοῦ ἀριθμοῦ ἀλλὰ ἀθροιστικόν, τὸ ρῆμα τίθεται τότε μόνον εἰς πληθυντικόν, ὅταν τὰ άτομα τοῦ συνόλου λαμβάνωνται ὡς ἐνεργούντα ἕκαστον χωριστὰ (πληθὺς σημαντικά βλπ. σελ. 31):

The people who saw this were astonished (=the persons were astonished).

The multitude were unanimous in their wish for peace.

The jury were divided in their opinions.

Ἐπίσης καὶ ἡ ἀντωνυμία τοῦ δευτέρου προσώπου you συντάσσεται μετὰ ρίμματος πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ:

you, my boy, are playing too much.

b) Ἐὰν τὸ ὑποκείμενον εἶνε ὄνομα μὲ τύπον πληθυντικοῦ μόνον, ἀλλὰ μὲ σημασίαν ἐνικοῦ (βλ. σελ. 44), τότε τὸ ρῆμα τίθεται εἰς ἐνικόν:

good news has come this morning.

c) Ἐὰν εἶνε δύο ὑποκείμενα* (ἢ καὶ περισσότερα) ἐνικοῦ ἀριθμοῦ :

1) Ἐὰν μὲν συνδέωνται διὰ τοῦ and χωρὶς ὅμως νὰ ἐκφράζωσιν ἓν τι, τὸ ρῆμα τίθεται εἰς πληθυντικόν:

The father and the mother were ill.

John and I were both ill.

The teacher and the author are dead.

Ἄλλὰ λέγομεν ὁμῶς καὶ
truth and honesty *is* the best policy,
bread and butter *is* wholesome,
the teacher and author *is* dead,
twenty pounds *is* too much a price,

διότι ἀμφότερα τὰ ὀνόματα ἔχουσι τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐνικού, ὁμοῦ λαμβανόμενα.

2) Ἐάν δὲ συνδέωνται διὰ τοῦ *with, either or, neither-nor, not only-but also*, τότε τὸ ρῆμα τίθεται εἰς ἐνικὸν ἀριθμὸν :

the teacher *with* his son *is* here.

either John *or* Mary *is* expected to come.

either you *or* she has done it.

neither John *nor* Mary *is* expected to come.

not only John *but* Mary *also is* expected to come.

d) Ἐάν εἶνε δύο ὑποκείμενα (ἢ καὶ περισσότερα), διαφόρων ὁμῶς ἀριθμῶν.

1) Ἐάν μὲν συνδέωνται διὰ τοῦ *either-or, neither-nor*, τὸ ρῆμα τότε ἢ θὰ ἐπαναληφθῆ δι' ἕκαστον ὑποκείμενον ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ, ὅπερ καὶ προτιμότερον :

either you have done this composition *or* John *has*,

neither George *was* ready *nor were* you,

ἢ θὰ συμφωνήσῃ πρὸς τὸ πλησιέστερον αὐτῷ ὑποκείμενον, ὅποτε θὰ προσέξωμεν νὰ τεθῆτε τελευταῖον πάντοτε τὸ εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν ὑποκείμενον :

either George *or* I *am* to be blamed.

either George *or* his friends *have* done this composition

(τὸ ὑποκείμενον friends ἐτέθη τελευταῖον).

either you *or* George *is* to be blamed.

either George *or* his brothers *are* to be blamed.

neither the house *nor* the shop *was* open.

neither the door *nor* the windows *were* open.

2) Ἐάν συνδέωνται διὰ τοῦ *not only-but also*, τότε τὸ ρῆμα συμφωνεῖ μὲ τὸ τελευταῖον ὑποκείμενον (ἢ τοῖς τὸ εἰς πληθυντικόν) :

not only he, but *his parents* also *were* blamed for that (=he was blamed for that, and so were his parents).

3) Ἐὰν δὲ συνδέωνται διὰ τοῦ as well as, τότε τὸ ρήμα συμφωνεῖ κατὰ πρόσωπον καὶ ἀριθμὸν μὲ τὸ πρῶτον ὑποκείμενον, διότι ἐκεῖνο ἀποκλειστικῶς ἀνήκει εἰς μόνον τὴν κυρίαν πρότασιν οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὴν διὰ τοῦ as well as εἰσαγομένην:

My friends as well as I myself *were* playing (=I myself was playing and so were my friends).

a) Παράλειψις τοῦ ὑποκειμένου.

Τὸ ὑποκείμενον παραλείπεται :

1) Ἐπὶ ταῦτοπροσωπίας ἔταν ἡ δευτερεύουσα πρότασις ἐκφέρηται διὰ μετοχῆς :

a) the king having dismissed the parliament, retired to the country (οὐδέποτε δὲ *he* retired).

b) having dismissed the parliament, *the king* retired to the country (ἐξυποννοεῖται πάλιν *the king*, διότι χωρίζεται διὰ κόμματος).

2) Ἐπὶ προτάσεως ἐκφερομένης κατὰ προστακτικὴν :

return soon | ἐξυποννοεῖται τὸ ὑποκείμενον you.
sit here |

2) Ἀπρόσωπα (Impersonal ἢ unipersonal)

Τὰ ἀπρόσωπα ρήματα ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ἀπαντῶσιν ὡς ἑξῆς :

a) Λαμβάνουσιν, ἀντὶ ὑποκειμένου, τὴν τριτοπρόσωπον ἀνωνομίαν *it* καὶ ἐπομένως ἀπαντῶσι μόνον εἰς τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον σχηματίζοντα ὅλους τοὺς χρόνους αὐτῶν ὁμαλῶς. Εἶνε δὲ :

1) ρήματα φύσει τοιαῦτα :

it rains	it thunders
it freezes	it hails
it blows	it snows.

Σημ. Τὸ ρήμα to happen ἀπαντᾷ καὶ ὡς προσωπικόν :

once *it* happened that I met him (ἀπρόσωπον).

once *I* happened to meet him (προσωπικόν).

2) ρηματικάί τινες ἐκφράσεις:

it is hot	it is warm
it is cold	it is windy
it is fine	it is foggy

b) Δὲν λαμβάνουσι τὴν ἀντωνυμίαν it,

1) εἶτε διότι αὕτη παραλείπεται:

me thinks | = it seems to me
me seems |

2) εἶτε διότι αὕτη ἀντικατεστάθη ὑπὸ ἄλλης τινὸς λέξεως ὅσα εἶνε ἢ there, ἧτις ἐπέχει θέσιν ὑποκειμένου, ὡς φαίνεται ἐν τῷ σχηματισμῷ τῶν ἀκολουθῶν χρόνων καὶ δι' εἰς τὸν ἐρωτηματικὸν τύπον:

there is (pl. there are)
there was (pl. there were)
there will be
there would be
there may be
there might be
there has been
there have been
there had been

is there? (pl. are there?)
was there? (pl. were there?)
will there be?
would there be?
may there be?
might there be?
has there been?
have there been?
had there been?

B. ANTIKEIMENON (OBJECT).

Τὸ ρῆμα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀντικειμένου, διακρίνεται εἰς μεταβατικὸν καὶ ἀμετάβατον ⁽¹⁾.

Ρῆμα, τὸ ὅποιον ἀπαντᾷ εἰς τὸ ἐρώτημα τί καὶ τρέπεται εἰς παθητικόν, λέγεται **μεταβατικόν**, διότι ἔχει ἀντικείμενον.

Ρῆμα, τὸ ὅποιον δὲν ἀπαντᾷ εἰς τὸ ἐρώτημα τί καὶ δὲν τρέπεται εἰς παθητικόν, εἶνε **ἀμετάβατον**.

Σημ. Μεταβατικὰ τινὰ ρήματα χρησιμοποιοῦνται καὶ ἀμεταβάτως:

(1) Ἡ διάκρισις τῶν ρημάτων εἰς Ἐνεργητικά, Παθητικά καὶ Οὐδέτερα εἶνε προσωπὴ ἐν τῇ Ἀγγλικῇ γλώσσῃ, ἵνα μὴ εἶπω ἐπιβλαβῆς.

αντιστρόφως δὲ ἀμετάβλητα ῥήματα χρησιμοποιοῦνται καὶ μεταβατικῶς:

I move, I kick	(ἀμετάβ.).
I move my finger	} (μεταβατικά).
I kick the ball	

1) Μεταβατικὰ (Transitive verbs).

Ἠρήματα μεθ' ἑνὸς ἀντικειμένου (Direct object).

Ὡς ἀντικείμενον χρησιμοποιεῖται συνήθως ὄνομα ἢ καὶ ἄλλο μέρος τοῦ λόγου ἰσοδύναμον πρὸς τὸ ὄνομα (ἀντωνυμία, ἀπαρέμφατον, ῥηματικὸν ὄνομα, φράσις ἢ καὶ ὀλόκληρος πρότασις):

a) **Τύποι τοῦ ἀντικειμένου:**

- 1) ὄνομα. the teacher loves *the dog*.
- 2) ἀντωνυμ. the teacher loves *it*.
- 3) ἀπαρέμφ. John loves *to study* English.
- 4) ῥημ. ὄνομα. John likes *hunting*, (*the hunting of hares*)
- 5) φράσις. no one knew *how to make a beginning*.
- 6) πρότασις. I don't know *who has come*.

Προσδιορισμὸς τοῦ ἀντικειμένου. Ὄταν θέλωμεν νὰ προσδιορίσωμεν ἀκριβέστερον τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀντικειμένου, θέτομεν λέξιν ἢ λέξεις καλουμένας **προσδιορισμοὺς** τοῦ ἀντικειμένου (ἐπιθετικούς, παραθετικούς, ἐμπροσθένους. Ἀνάλογά τινα ἐλέχθησαν καὶ περὶ τοῦ ὑποκειμένου βλπ. σελίς 98).

b) **Θέσις τοῦ ἀντικειμένου.**

Τὸ ἀντικείμενον ἔπεται πάντοτε τοῦ ῥήματος, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω παραδειγμάτων.

Προηγεῖται ὅμως τοῦ ῥήματος ὅταν ἐκφέρηται:

1) δι' ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας (ὅτε δύναται καὶ νὰ παραλειφθῇ ἢ ἀντωνυμία):

- the boy (*that*) I see now sings very well.
the pencil (*that*) I bought yesterday has been lost.
the books (*that*) I read yesterday have been lost.

- 2) δι' ἐρωτηματικῆς ἀντωνυμίας (what, whom, which):
what do you see?
which one do you like?
whom do you love?

- 3) δι' ὀυσιαστικοῦ μετ' ἐμφάσεως:
money and clothes have I none, but I give you bread.

Ῥήματα μετὰ δύο ἀντικειμένων.
(ἀμέσου direct καὶ ἔμμεσου indirect).

Τοιαῦτα ῥήματα εἶνε τὰ σημαίνοντα: asking, promising, allowing, refusing, showing, teaching, denying, offering, ὡς καὶ τὰ σημαίνοντα accusing καὶ τινὰ ἄλλα:

Διακρίνονται δὲ ἀπ' ἀλλήλων τὰ ἀντικείμενα:

- 1) ἐκ τῆς σημασίας αὐτῶν:

Τὸ ἔμμεσον ἀντικείμενον εἶνε συνήθως ὄνομα προσώπου ἢ ζώου, πλὴν τῶν σημαίνοντων accusing, ὅποτε τὸ ἄμεσον εἶνε ὄνομα τοῦ προσώπου (τὸ δὲ ἔμμεσον σημαίνει τὸ εἶδος τῆς αἰτίας-σεως ἢ τοὶ τὴν ἀναφορὰν):

I give *you* money (πρόσωπον) ἔμμεσον.

I accuse *him* of ambition, of indolence (ἄμεσον).

- 2) ἐκ τῆς θέσεως αὐτῶν.

Τὸ ἔμμεσον ἀντικείμενον παρεντίθεται πάντοτε μετὰ τοῦ ῥήματος καὶ τοῦ ἀμέσου ἀντικειμένου.

Ἐὰν δὲ ποτε χάριν ἐμφάσεως τεθῆῃ καὶ μετὰ τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον, τότε ἀναγκαστικῶς ἐκφέρεται κατὰ δοτικὴν ἢ τοὶ λαμβάνει τὴν πρόθεσιν το:

I teach *the boys* English.

I give *the dog* food.

I allow *you* five shillings.

Χάριν ἐμφάσεως ὅμως τίθενται ὡς ἐξῆς:

I teach English *to* the boys (=not to the girls).

I give bread *to* the dog (=not to the cat).

I allow five shillings *to* (for) you (=not to others).

**Ῥήματα μεθ' ἑνὸς ἀντικειμένου καὶ ἑνὸς
προσδιορισμοῦ (complement).**

Οὗτος συμπληροῖ τὴν ἔννοιαν τοῦ ῥήματος καὶ ἀποτελεῖται ἐκ μιᾶς ἢ περισσοτέρων λέξεων:

a) Τύποι τοῦ συμπληρωματικοῦ προσδιορισμοῦ.

Ἵποκειμ.	Ῥήμα.	Ἄντικειμ.	Συμπληρωμ. προσδ.
The meeting	appointed	John	<i>their chairman.</i>
I	found	him	<i>still working.</i>
I	believe	him	<i>to be perfectly honest.</i>
I	must cut	the subject	<i>short.</i>
I	have made	him	<i>what he is.</i>
He	resolved	to retire	<i>from public life.</i>
This event	filled	them	<i>with terror.</i>
I	like	a rascal	<i>to be punished.</i>
I	make	confessions	<i>public.</i>

b) Θέσις τοῦ συμπληρωματικοῦ προσδιορισμοῦ.

Οὗτος πάντοτε ἔπεται τοῦ ἀντικειμένου καὶ τοῦτο κατ' ἀνάγκην διὰ τὴν μὴ γεννηθῶσιν ἀμφιβολίας περὶ τῆς ἐννοίας τῆς πρότασως: I make confessions public.

Ἐὰν τὸ public τεθῇ πρὸ τοῦ ἀντικειμένου καὶ ἡ πρότασις γραφῇ I make public confessions, τότε ἐκφράζει διάφορον ἔννοιαν ἐκείνης, ἣν ἐκφράζομεν ἀνωτέρω.

2. Ἀμετάβατα (Intransitive verbs).

a) Ῥήματα αὐτάρκη (=ἄνευ προσδιορισμοῦ).

Ταῦτα δὲν προσλαμβάνουσι προσδιορισμὸν τινα, διότι καθ' ἑαυτὰ ἐκφράζουσι πλήρη ἔννοιαν:

rivers flow.	birds fly.
winds blow.	fish(es) swim.
all animals die.	

b) **Ἡρήματα μὴ αὐτάρκη** (=μετὰ τινος προσδιορισμοῦ).

Ταῦτα ἀπαιτοῦσι πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἔννοιᾳς τοῦ ῥήματος.
λέξιν τινὰ ἢ λέξεις, (κυρίως δὲ ὄνομα, ἐπίθετον, μετοχήν), ἢται
προσδιορισμὸν :

He	became	a great statesman.
He has	fallen	sick.
He	appears	pleased.
This pencil	is	of no use.

c) **Ἡρήματα μετὰ συστοίχου ἀντικειμένου** (cognate object).

Ταῦτα συνοδεύονται ὑπὸ τινος ὀνόματος, ἢ ἔννοια τοῦ ὁποίου
ἐξυπακούεται ἢ ἐκφράζεται ὅπωςδήποτε ὑπὸ τοῦ ῥήματος :

I	sing	a song.
I	go	a long way.
I	shout	applause (=a shout of applause).
I	run	my fastest (=my fastest run).
We	must fight it	(=the fight) out to the end.

Σημείωσις : Ἐναλλαχῇ μεταβατικῶν τινῶν καὶ ἀμεταβάτων.

a) Μεταβατικὰ τινὰ ῥήματα χρησιμοποιοῦνται καὶ ἀμεταβάτως :

1) Ὅσάκις χρησιμοποιοῦνται ἐν γενικῇ ἐννοίᾳ π.χ.

He writes very badly (ἀμετάβατον).

He reads very well (ἀμετάβατον).

Ἀλλὰ he writes a letter (μεταβατικόν).

he reads a letter (μεταβατικόν).

2) Ὅσάκις παραλείπεται ἡ αὐτοπαθῆς ἀντωνυμία :

He made merry (=himself merry).

The day breaks at seven (=the day breaks itself at 7)

I draw near you (=I draw myself near you).

b) Ἀμετάβατὰ τινὰ ῥήματα χρησιμοποιοῦνται καὶ μεταβατικῶς :

1) Ὅσάκις ἐκφράζουσιν αἰτιώδη τινὰ ἔννοιαν :

The water boils (ἀμετάβατον).

Ἀλλὰ I boil the water (μεταβατικόν).

✓ 2) Ὅσάκις ἐκφέρονται ἐμπροθέτως. Ἡ πρόθεσις δὲ συνή-
θως τίθεται μετὰ τὸ ρῆμα (πλὴν τῶν προθέσεων with καὶ over,
αἱ ὁποῖαι προηγοῦνται τοῦ ρήματος):

He withstood the attack (=endured).

He was overcome by the enemy (=defeated).

I look at the blackboard (=παρατηρῶ τὸν πίνακα).

3) Εἰς ἰδιωτισμοὺς τινάς:

We laughed him out (=ἐγελάσαμεν καὶ οἱ γέλωτές
μας τὸν ἔκαμαν νὰ ἐξέλθῃ).

ΕΙΔΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΦΩΝΩΝ.

Τὸ μεταβατικὸν ρῆμα, ὡς δεχόμενον ἀντικείμενον, ἔχει κατ'
ἀνάγκην καὶ δύο φωνὰς ἢ τύπους:

1) Ἐνεργητικὸν τύπον: the boy *killed* an insect.

2) Παθητικὸν τύπον: an insect *was killed* by the boy.

Ἐνίοτε ὁμοῦς μεταχειρίζομεθα τὸν ἐνεργητικὸν τύπον (παθη-
τικῶς), ἧτοι ἐκφράζομεν παθητικὴν ἔννοιαν, χωρὶς νὰ τὸν μετα-
τρέψωμεν εἰς παθητικόν:

This composition *reads* well (=when it is read
sounds well).

Sugar *tastes* sweet (=when it is tasted is sweet).

Προπῆ τοῦ ἐνεργητικοῦ τύπου εἰς Παθητικόν.

Συνήθως μετατρέπομεν τὸν ἐνεργητικὸν τύπον εἰς παθητικόν,
ὡς καὶ ἐν τῇ ἑλληνικῇ:

a) Ὅσάκις ὑπάρχει ἐν μόνον ὑποκείμενον, τότε ὡς καὶ ἐν τῇ
Ἑλληνικῇ, τὸ μὲν ἀντικείμενον γίνεται ὑποκείμενον, τὸ δὲ ρῆμα
λαμβάνει τὸν παθητικὸν τύπον καὶ τὸ ὑποκείμενον γίνεται ποιη-
τικὸν αἷτιον:

I open the door (ἐνεργητικὸς τύπος).

The door *is opened* by me (παθητικὸς τύπος).

b) Ὅταν ὑπάρχωσι δύο ἀντικείμενα, τότε ὡς καὶ ἐν τῇ

Ἑλληνικῇ, ἐξάτηρον δύναται νὰ τραπήῃ εἰς ὑποκείμενον :

I allowed you three shillings (ἐνεργητικῶς).

Three shillings were allowed you by me (παθητικῶς).

You were allowed three shillings by me (" ").

α) Ὅταν ὑπάρξῃ ἐν ἀντικείμενον μεθ' ἐνὸς συμπληρωματικοῦ προσδιορισμοῦ, τότε ὡς καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ, ἀφ' οὗ τὸ ἀντικείμενον γίνεται ὑποκείμενον, ἔπεται ὅτι καὶ ὁ συμπληρωματικὸς προσδιορισμὸς ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑποκείμενον :

They elected him president (ἐνεργητικῶς).

He was elected president by them (παθητικῶς).

Exercise.

Ὁ μαθητὴς ἐκ καταλλήλου σελίδος τοῦ Ἀγγλικοῦ κειμένου,

1) νὰ εἴρῃ τὰ μεταβατικὰ ῥήματα, καὶ νὰ διακρίνῃ τὸ ἀντικείμενον ἢ τὰ ἀντικείμενα ἢ τοὺς συμπληρωματικούς των προσδιορισμούς, δικαιολογῶν τὴν θέσιν αὐτῶν.

2) νὰ εἴρῃ τὰ ἀμετάβητα ῥήματα καὶ νὰ διακρίνῃ ἐὰν τοῦτα εἴνε αὐτάρκτη ἢ ἔχουσι συμπληρωματικὸν τινα προσδιορισμὸν ἢ καὶ σύστοιχον ἀντικείμενον.

3) νὰ μετατρέψῃ τοὺς ἐνεργητικούς τύπους ἐν τῇ προτάσει εἰς παθητικούς καὶ τὰνάπαλιν προσέχων εἰς τοὺς χρόνους, τὸ ὑποκείμενον, καὶ εἰς τὸ ποιητικὸν αἴτιον.

4) ΤΟ ΡΗΜΑ ΕΝ ΤΗ ΠΡΟΤΑΣΕΙ ΚΑΤΑ ΧΡΟΝΟΝ ΚΑΙ ΕΓΚΛΙΣΙΝ

A. Ὅριστική (Indicative).

• ○ ἐνεστώσ (Present).

Οὗτος τίθεται πολλάκις ἀντὶ τοῦ μέλλοντος, ὡς καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ:

Ὅταν προτάσῃται αὐτοῦ λέξις ὑποδηλοῦσα τὸ μέλλον:
next Monday I expect you = θὰ σὲ περιμένω.

Μετὰ τὰ after, when, while, as soon as, as long as :
when you come back to Athens bring me an
English dictionary.

•Ο Παραφθιμένος. (Past).

Οὗτος ἰσοδυναμῆι μὲ τὸν Παρατατικὸν⁽¹⁾ καὶ τὸν Ἀόριστον τῆς ἑλληνικῆς.

Τίθεται δέ, ὁσάκις μνημονεύεται ὁ χρόνος καὶ δι' ὧς τι ὀριστικῶς παρελθόν:

I wrote many letters *yesterday*.

I saw George *last Sunday*.

I sent him a letter *two years ago*.

I came here *three weeks ago*.

•Ο Παρακείμενος (Present Perfect).

Οὗτος τίθεται ὁσάκις ὁ χρόνος ἢ διόλου δὲν μνημονεύεται ἢ μνημονεύεται μὲν ἀλλ' οὐχὶ ὧς τι παρελθόν, διότι δὲν ἔχει εἰσέτι λήξει :

I have written many letters (δὲν μνημονεύεται).

I have seen George three times (δὲν μνημονεύεται).

I have written many letters *to-day* (δὲν ἔχει λήξει).

I have seen George *this month* (δὲν ἔχει λήξει).

I have come here *this week* (δὲν ἔχει λήξει).

Σημείωσις : Ὑπάρχει διαφορὰ μετὰ τὸ Παρακείμενον, ὅστις σχηματίζεται διὰ τοῦ have εἰς ὅλα τὰ ρήματα, καὶ τύπου τινὸς σχηματίζομένου διὰ τοῦ is καὶ τῆς πηθητικῆς μετοχῆς ρημάτων τινῶν, εἷα to come, to go, to arrive, to die :

The father *has come* this morning.

The brother *has gone* out this afternoon.

The mother *has died* of fever.

Δι' αὐτῶν ἐξάιρεται μᾶλλον ὁ χρόνος καὶ ὄν αὐτεῖς εἶται τι.

The father *is come* } =δὲν λείπει πλέον.

The brother *is gone* } =δὲν εἶνε ἐδῶ πλέον.

The mother *is dead* } =δὲν ζῆ πλέον.

Δι' αὐτῶν ἐξάιρεται ἡ κατάστασις τοῦ ὑποκειμένου.

(1) Ὅταν ὁ Past δηλοῖ ὅ,τι καὶ ὁ παρατατικὸς, συνοθεύεται τότε καὶ ὁ ὀριστικὸς ἐπιρρήματος, εἷα τὸ often, very often, sometimes :

I went to Paris last year = ἐπῆγα.

I *often* went to Paris last year = ἐπῆγαίνα =

= I used to go to Paris.

B. Προστακτικὴ (Imperative).

•Ο• Ἐνεστώς.

Οὗτος ἐκφράζει διαταγὴν, προτροπὴν καὶ παράκλησιν.
Ἐάν δὲ προηγήται ποτε ἢ προστακτικὴ go, stay, come, τότε παρεντίθεται μεταξὺ τῶν δύο προστακτικῶν ὁ σύνδεσμος and:

Come and see. Take care of yourself.
Go and tell him. Let us sing.

•Ανεξάρτητος Προστακτικὴ.

Αὕτη τίθεται ἐν εἴδει παρενθέσεως ἐν τῇ προτάσει:

A great number of cows, *say a hundred*, are feeding in this meadow.

C. Ἀπαρέμφατον (Infinitive).

Ἐνεστώς. Οὗτος τίθεται μετὰ ρῆμα Ἐνεστώτος ἢ Παρωχημένου: *He seems to work.*

I expected to go.

He went out to walk.

Παρωχημένος. Οὗτος τίθεται μόνον μετὰ ρῆμα Ἐνεστώτος, οὐδέποτε δὲ μετὰ ρῆμα εἰς παρωχημένον:

He seems *to have worked hard* (οὐθόρ).

He seemed to have worked hard (οὐδέποτε).

I expected to have gone (οὐδέποτε).

Σημείωσις. Ἡ πρόθεσις το (βλ. εἰσχωγὴν σελ. 10) δὲν ἀπαιτεῖται οὐδέποτε μέρος τοῦ τύπου τοῦ Ἀπαρέμφατου, διὰ τοῦτο καὶ παραλείπεται συνήθως:

a) μετὰ τὰ αἰσθήσεως σημαντικὰ ρήματα:

I saw him come. *I observed him go.*

b) μετὰ τὰ βουλευτικὰ ρήματα do, may, will, shall, ὡς καὶ τὰ can, must, let, need, make, bid καὶ τὸ dare ἀρνητικῶς μόνον ἐκφερόμενον:

You *may go* you might go.

You *can go* you must go.

He *bids* me come. He *bade* me go.
They *reed* not go. He *made* me laugh.
I *dare not* go (δὲν ἀποτολμῶ νὰ ὑπάγω).

- c) μετὰ τὰς φράσεις *had better*, *had rather*, *had sooner*, etc. :
I *had better* not remain here.
I *had rather* read this than that.
- d) μετὰ τὸν δεῦτερον ὅρον τῆς συγκρίσεως *than* :
I am *better* able to work than *run* (=to run).
He did nothing else than *laugh* (=to laugh).

Ἐξηρημένον ἀπαρέμφατον.

Τοῦτο διακρίνεται εἰς :

- 1) *Noun infinitive*, ἔστι ὀνομαστικόν, διότι, ὡς καὶ τὸ ὄνομα, τίθεται ὡς ὑποκείμενον καὶ ἀντικείμενον :

To err is human, *to forgive* is divine (ὑποκείμεν.).

I like *to study* (ἀντικείμεν.).

Ὅταν τὸ ἀπαρέμφατον ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν ρημάτων *to teach*, *to know*, *to show*, τίθεται συνήθως πρὸ αὐτοῦ τὸ ἐπίρρημα *how* :

I teach you *how* to speak English.

I show you *how* to make a basket.

He doesn't know *how* to write his own name.

- 2) *Qualitying infinitive*, ἔστι καθαρῶς τελικόν ἀπαρέμφατον, διότι χρησιμοποιεῖται πρὸς ἔκφρασιν σκοποῦ :

We rise at five o'clock *to see* the sun-rise.

He went to the station *to meet* his friend.

Ἀνεξίτητον ἀπαρέμφατον.

Τοῦτο τίθεται ἐν εἴδει παρενθέσεως ἐν τῇ προτάσει :

His conduct, *to say* the least of it, has been disgraceful.

To tell the truth, I know all that has been done.

To be candid with you, I know all about it.

D. Μετοχή (Participle).

Ἡ Μετοχή ἐν τῇ Ἀγγλικῇ στερεῖται ἰδιαίτερου τύπου πρὸς ἔκφρασιν τοῦ *Μέλλοντος*: ἐκφέρεται δὲ οὗτος διὰ τοῦ Ἀπαρεμφάτου:

The world *to come* = ὁ ἐλευσόμενος κόσμος, ὁ μέλλον.
That happiness has parted never *to return*.
We parted never *to meet* again.

Χρῆσις τῆς Μετοχῆς.

Αὕτη χρησιμοποιεῖται ἐν τῇ προτάσει:

1) Ἀντι ἐπιθέτου (qualifying Participle):

a faded flower, an imposing character,
a striking colour, a smiling face.

2) Ὡς ἐξηρημένη μετοχή ἐπὶ ταῦτοπροσωπίας, ὅτε αὕτη ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἐπιρρηματικὸν προσδιορισμὸν τῆς ἑλληνικῆς ἐκφερόμενον διὰ μετοχῆς, διότι ἀναλύεται εἰς δευτερεύουσαν πρότασιν, (χρονικήν, αἰτιολογικήν, ἐναντιωματικήν κ.τ.λ.):

Going to school, I met my brother } χρονική.
= when I was going to school. . . }

Being pleased with his work, I gave him a tip } αἰτιολογική.
= because I was pleased. . . }

Admitting what you say I, still think that you are wrong } ἐναντιωματ.
= although I admit what you say. . . }

3) Ὡς ἀνεξάρτητος μετοχή ἐπὶ ἑτεροπροσωπίας, ὅτε ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν γενικὴν ἀπόλυτον τῆς Ἑλληνικῆς, καὶ τίθεται ἐν εἴδει παρενθέσεως ἐν τῇ προτάσει :

The general *being killed*, the army was thrown
into confusion.

This *done*, the meeting separated.

The judge *having pronounced* sentence, the prisoner was removed.

The sun *having risen*, the fog dispersed.

Σημειώσεις. Ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ συμπίπτει μὲν κατὰ τὸν τύπον (κατάληξις -ing βλ. εἰσαγωγὴν σελ. 10) μὲ τὸ ρηματικὸν ὄνομα, ἀλλὰ διαφέρει ὁμως αὐτοῦ συντακτικῶς, διότι τοῦτο λαμβάνει καὶ ἄρθρον, ἐνίστε δὲ καὶ τὴν πρόθεσιν of :

The writing of George is not good.

I am engaged in the reading of your book.

Your sending of an answer will oblige.

The preparing the necessary materials requires time.

E. Δυνητικὴ (Potential), ὑποτακτικὴ.

Ὡς πρὸς τὴν σημασίαν τῆς παρατηρούμεν τὰ ἑξῆς:

1) Βοηθουμένη ὑπὸ τοῦ may-might σημαίνει τὸ πιθανὸν καὶ ἐνδεχόμενον (βλπ. σελὶς 84)⁽¹⁾.

2) Βοηθουμένη ὁμως ὑπὸ τοῦ can-could σημαίνει φυσικὴν ἱκανότητα, τὸ φυσικῶς δυνατόν, ἦτοι τὸ εἶναι τινα ἐλεύθερον νὰ πράξῃ τι ἢ μὴ⁽²⁾.

Ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν δέ, αὕτη ἐξαρτωμένη ἐξ ἄλλης προτάσεως σημαίνει σκοπόν⁽³⁾, ἰσοδυναμοῦσα μὲ ὑποτακτικὴν τῆς Ἑλληνικῆς (βλπ. περαιτέρω σελ. 131).

(1) I may eat = *μπορεῖ νὰ φάγω, πιθανὸν καὶ ἐνδεχόμενον εἶνε νὰ φάγω, ἦτοι ἐξαριῖται.*

May I eat? = *ἐπιτρέπεται νὰ φάγω; ἦτοι ἐξαριῖται τοῦτο ἔξωθεν.*

I may not eat any more = *δὲν μοι ἐπιτρέπεται νὰ φάγω περισσότερον.*

(2) I can eat = *μπορῶ νὰ φάγω, ἦτοι δύναμαι φυσικῶς νὰ πράξω τοῦτο. διότι δὲν εἶμαι ἀσθενῆς καὶ διότι παρ' οὐδενὸς ἐξαριῖμαι ἢ ἐμποδίζομαι νὰ φάγω.*

I can not eat any more = *δὲν μπορῶ νὰ φάγω περισσότερον, διότι ἔφαγα ἀρκετὰ καὶ δὲν χωρεῖ πλέον ἄλλο φαγητόν.*

Οὐδέποτε δὲ λέγομεν can I eat? Διότι αὐτὸ τὸ γνωρίζομεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι καὶ δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ ἐρωτήσωμεν τοὺς ἄλλους

(3) *Αὕτη, ἐκφερομένη διὰ τοῦ συνδέσμου lest βοηθεῖται ὑπὸ τοῦ should. Ἐκφερομένη δὲ διὰ τοῦ that βοηθεῖται*

α) ὑπὸ τοῦ may, might ἐπὶ προσωπικῶν ρημάτων,

β) ὑπὸ τοῦ should ἐπὶ ἀπροσώπων (βλπ. σελ. 131. α).

Γ. Ὑποθετική. (Subjunctive.)

Δι' αὐτῆς ἐκφέρεται ἡ περίπτωσις ἢ ὑπόθεσις (ἐν ἡ περιπτώσει, ἐάν) ἀκολουθεῖ δὲ ἢ ἀπόδοσις ὡς συνέπεια ἢ συμπέρασμα. Ἀναλόγως δὲ τῆς ἀποδόσεως ἐκφέρεται καὶ ἡ ὑπόθεσις (βλπ. περαιτέρω περὶ ὑποθετικῶν λόγων, ἐνθα ὁ *past* τῆς Ὑποθετικῆς ἀναφέρεται εἰς μόνον τὸ παρόν, χρησιμοποιουμένου τοῦ *past perfect* πρὸς ἔκφρασιν τοῦ παρελθόντος).

δ) ΤΟ ΡΗΜΑ ΕΝ ΤΗ ΣΥΝΔΕΞΕΙ ΤΩΝ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ (1)

Δύο ἢ καὶ περισσότεραι προτάσεις δύνανται ἐν τῷ λόγῳ νὰ συνδεθῶσι. Συνδέονται δὲ αὐταὶ κατὰ δύο τρόπους :

- Κατὰ παράταξιν (Co-ordinative sentences), ὅταν ἀμφότεραι εἶνε ἀνεξάρτηται ἀπ' ἀλλήλων.
- Καθ' ὑπόταξιν (Sub-ordinative sentences), ὅταν ἢ μία ἐξαρτάται ἐκ τῆς ἄλλης καλουμένης κυρίας.

Ε'. ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ (Prepositions).

Αἱ προθέσεις διακρίνονται εἰς ἀπλῆς καὶ συνθέτους.

*Απλαῖ Ἐξ αὐτῶν αἱ κυριώτεραι εἶνε :

About	Into	Beyond
Above	Near	By
Across	Nigh	Save
After	Of	Since
Against	Off	Through
Along	On	Throughout
Amid (-st)	Over	Till, until
Among (-st)	Round	To
Around	Before	Towards
At	Behind	Under
Down	Below	Underneath
During	Beneath	Up
Except	Beside	Upon
For	Besides	With
From	Between	Within
In	Betwixt	Without.

(1) Τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἐξετάζω μετὰ τοὺς Συνδέσμους, διότι πρέπει νὰ κάμω λόγον α) περὶ τοῦ τρόπου τῆς συνδέσεως δύο προτάσεων (κατὰ παράταξιν καὶ καθ' ὑπόταξιν) καὶ β) περὶ τῆς ἀκολουθίας τῶν χρόνων ἐν τῇ ἐξηγητημένῃ προτάσει.

Σύνθετοι. Ἐξ αὐτῶν αἱ μᾶλλον εὐχρηστοὶ ἐκφράσεις εἶνε :

according to (= ἀναλόγως, κατὰ) :	spend—your means.
as to, as for, (= ὡς πρὸς)	: —me, I don't think so.
with regard to } ὅσον ἀφορρᾷ	: —his character.
with respect to }	: —his money.
opposite to } ἀπέναντι	: I live—the church.
infront of }	: I live—the church.
because of } ἐνεκα	: he received a prize, on account of
owing to }	:(owing to), (because of) his
on account of }	good conduct.

By virtue of	Instead of
By dint of	In spite of
By means of	Far from
Thanks to	On board
For fear of	But for
For want of	So as to
For the sake of	Out of.

Χρήσις τῶν προθέσεων.

Αἱ προθέσεις ἐκφράζουσι τὴν σχέσιν ἢ ὁποία ὑπάρχει μεταξὺ δύο διαφόρων λέξεων. Οὕτως, ἡ πρόθεσις προηγείται πάντοτε ὀνόματός τινος (ἢ ἰσοδυναμοῦ πρὸς τὸ ὄνομα), καὶ μετ' αὐτοῦ ἀναφέρεται ὡς ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς εἰς ἄλλην τινὰ λέξιν (ὄνομα, ρῆμα, ἐπίθετον ἢ ἐπίρρημα) ἐξ ἧς καὶ ἐξαρτᾶται (1).

A book *on* the table (ὄνομα).

I sit *under* a tree (ρῆμα).

I am short *of* money (ἐπίθετον).

He lives independently *of* me (ἐπίρρημα).

Ἐπιθετικὴ χρῆσις τῶν προθέσεων.

Ἡ ὀρθὴ χρῆσις τῶν προθέσεων δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ἐκ τῆς

(1) Πολλάκις καὶ δύο προθέσεις ἀναφέρονται εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν λέξιν :

-I was looking *at*, and listening *to*, him.

A journey *to* and *from* Patras.

ἐννοίας τῆς σχέσεως ἢν θέλωμεν νὰ ἐκφράσωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν γλωσσικῶν ἰδιωτισμῶν, δι' ὧν ἀποδίδονται εἰδικώτεροι ἀποχρώσεις τῆς σχέσεως :

The book *on* the table. Ἐπειδὴ ἐκφράζω ἐδῶ τὴν σχέσιν διὰ τῆς ἐπὶ (καὶ οὐχὶ τῆς ὑπὸ, ἢ περὶ) διὰ τοῦτο θέτω *on*.

I have now in your disposal 100 pounds. Ἐνταῦθα ἐκφράζω μὲν τὴν σχέσιν διὰ τῆς εἰς, ἀλλ' ὁ ἰδιωτισμὸς τῆς γλώσσης ἀπαιτεῖ νὰ μεταχειρισθῶ τὴν πρόθεσιν *at* καὶ οὐχὶ τὴν *in*.

Ὁμοίως it consists *of* ⁽¹⁾ καὶ οὐχὶ *from*.

I insist *on*.

I persist *in*.

Σημείωσις : Χρήσιμοι εἶνε αἱ κατωτέρω παρατηρήσεις διὰ τοὺς ἐλληγόπαιδας.

at : Τοπικῶς, ἐπὶ διαμονῆς εἰς μικρὰς πόλεις, ἢ χωρία ἢ κατοικίαν :

I am *at* Amaroussion, *at* my uncle's.

He has arrived *at* Dover. (=small place).

He has arrived *in* Italy (large place).

Χρονικῶς : *At* six, *at* a quarter past six, *at* noon.

in : Τοπικῶς ἐπὶ ὀρισμένου χώρου :

I walk *in* my garden, *in* the street.

I stay *in* town, *in* the country.

Χρονικῶς ἐπὶ διαρκείας :

In the morning, *in* the afternoon, *in* the evening.

In Spring, *in* Winter, *in* Summer, *in* Autumn.

Τροπικῶς, πρὸ μετοχῆς. I am delighted *in* doing this.

into : Τοπικῶς, ἀπὸ θέσεως εἰς θέσιν.

Let us walk *into* my garden.

Τροπικῶς, μετὰβολὴν ἢ διαίρεσιν εἰς :

Snow melts *into* water.

I break the cup *into* pieces.

The book is divided *into* six chapters.

(1) Παρόμοιοι συντάξεις τῶν ρημάτων εἶνε πλείστοι. τῶν ὁποίων ἡ ἀπαρίθμησις ἐξέρχεται τῶν ὁρίων τοῦ παρόντος βιβλίου, καὶ θὰ γίνῃ ἐν ἰδιαιτέρᾳ πραγματείᾳ μου.

To: Τοπικῶς, διεύθυνσιν πρὸς:

I am going *to* Patras, I speak *to* you.

Τροπικῶς, τάσιν πρὸς: I am kind *to* my pupils.

ἀλλαγὴν εἰς: a watch broken *to* pieces.

Χρονικῶς, μέχρι: from eight *to* nine o'clock.

Through: Τοπικῶς: we went *through* the hedge.

Τροπικῶς: you will succeed *through* his influence.

Χρονικῶς: he sang all the summer *through*.

Among (-st). Ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὁμοειδῶν:

Among the birds there is a cock.

This is a peculiar habit *among* savages.

Between. Ἐπὶ δύο διαφόρων ἢ μί:

Between you and me there is a chair.

The nose is *between* the eyes.

From, till, untill = ἀπὸ μέχρι:

From Athens to Patras, (τοπικῶς).

From six till ten o'clock, (χρονικῶς).

Ἀλλὰ λέγεται καὶ from six to ten.

Wait *until* to-morrow.

By. Τὸ by ἐκφράζει:

1) Τὸ παιητικὸν αἴτιον: the dog is killed *by* John.

2) Τὴν ἔννοιαν τοῦ πλησίον: the dog is sitting *by* the fire-side.

3) Τὴν ἔννοιαν τοῦ συμφώνως πρὸς: what time is it *by* your watch?

Προθέσεις δηλοῦσαι κίνησιν, τιθέμεναι πολλάκις μετὰ τὸ ῥῆμα, ἐκφράζουσι τὴν πράξιν, ἐνῶ τὸ ῥῆμα ἐκφράζει μᾶλλον τὸν τρόπον καθ' ὃν γίνεται ἡ πράξις:

I walked in = εἰσῆλθον περιπατῶντας.

I ran in » τρέχοντας

I jumped in » πηδῆσας

I crept in ὑπεισῆλθον

I drove in εἰσῆλθον ὀδηγῶντας.

I sailed in εἰσῆλθον πλέοντας.

Τοιαῦται δὲ προθέσεις εἶνε: up, out, down, off, away, on, back, round, about, along, across, through, by, etc.

Μετάθεσις τῆς προθέσεως.

Ἡ πρόθεσις πολλάκις ἔπεται τῆς λέξεως μεθ' ἧς συνάπτεται

1) Ὄταν παραλείπεται ἡ ἀναφορική ἢ δεικτική ἀντωνυμία μεθ' ἧς ἀποτελεῖ τὸν ἐμπρόθετον προσδιορισμόν :

- a) The houses *in* which we live (προηγείται).
The houses we live *in* (ἔπεται, διότι παρελείφθη ἡ which).
The man *for* whom you are looking.
The man you are looking *for*.

b) A chair to sit *on*.

A chair to sit on (*it*).

2) Εἰς τὸν παθητικὸν τύπον τοῦ μεταβατικοῦ ρήματος :

They laughed *at* him (προηγείται).

He was laughed *at* (ἔπεται ἡ at).

Παράλειψις ἢ ἀλλοίωσις τῶν προθέσεων.

Τοιαῦται πρόθεσις εἶνε ἡ of καὶ ἡ at.

1) Παραλείπονται αἱ πρόθεσις of καὶ at εἰς τινὰς ἰδιωματικὰς ἐκφράσεις :

On board (*of*) ship.

A hundred (*of*) pounds.

A many (*of*) tears.

He looked (*at*) me in the face.

They laughed (*at*) him to scorn.

2) Ἀλλοιοῦται ἡ πρόθεσις at ἀποβαλλομένου τοῦ t.

I go a fishing.

Φ'. ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΑ (Adverbs).

Τὰ ἐπιρρήματα εἶνε λέξεις προσδιορίζουσαι ρήμα ἢ ἐπίθετον ἢ ἐπίρρημα, ἀντιθέτως πρὸς τὰ ἐπίθετα τὰ ὅποια προσδιορίζουσι μόνον ὀνόματα :

The soldiers *fought bravely* (προσδιор. ρήμα).

This work is *very hard* (προσδιор. ἐπίθετον).

He reads *too quickly* (προσδιор. ἐπίρρημα).

Ἐπειδὴ δὲ ὁ προσδιορισμὸς οὗτος ἀναφέρεται εἰς τὸν χρόνον, τὸν τόπον, τὸ ποσὸν καὶ τὸν τρόπον, διὰ τοῦτο καὶ τὰ ἐπιρρήματα δύνανται νὰ διακριθῶσιν ἀναλόγως :

3) Τὰ λαμβάνοντα ἐπιρρηματικὰς καταλήξεις :

wise: nowise, otherwise, likewise.

way (s): always, straightway.

ward (s): forward (s) backward(s).

homeward.

Τὰ ἐξῆς: by no means, in like manner, in general.

b) Adverbs of place (**Τοπικά**).

Τοιαῦτα ἐπιρρήματα εἶνε:

Τὰ ἐξῆς τρία.

here,	} here and there
there	
where	

Τὰ ἐξ αὐτῶν παραγόμενα καὶ λήγοντα εἰς —nce καὶ—ither :
hence, (ἐντεῦθεν) hither, hitherto = μέχρι σήμερον, μέχρι τότε.

Τὰ ἐξ αὐτῶν γινόμενα ἐκ συνθέσεως :

1) ἐκ τοῦ where ἐπιτασσομένου :

somewhere, anywhere

everywhere, elsewhere

nowhere.

2) ἐκ τῶν τριῶν προτασσομένων ἐκάστοτε :

hereby thereby whereby

herein therein wherein

hereon (ἔ) upon) thereon (ἔ) upon) whereon (ἔ) upon).

Τὰ ἐξῆς ἀπλᾶ καὶ ἐν συνθέσει :

in	inward(s)	inside	indoors	within	
out	outward(s)	outside	out of doors	without	
up	upward(s)	uphill	up and down	upstairs	
down	downward(s)	downhill	up-side down	downstairs	
behind,	under,	back,	before,	close by,	at home.

c) Adverbs of quantity (**Ποσοτικά**).

1) much, little, few, how, enough,
many, too, very.

Τὸ *very* τίθεται μόνον πρὸ ἐπιθέτων καὶ ἐπιρρημάτων:

very good,

very well.

Ἐνίστε δὲ καὶ μόνον: Was it interesting? Oh, yes, *very*.

Τὸ *much* (ἐνίστε δὲ καὶ τὸ *far*) τίθενται: 1) πρὸ συγκριτικοῦ
καὶ 2) πρὸ ἐπιρρημάτων:

1) a much *finer* horse, this horse is far *finer*.

a much *better* house, this house is far *better*.

2) it is much *below* the average,

it is far *below* the average.

Τὸ *too* τίθεται συνήθως πρὸ ἐπιθέτων μετ' ἀπαρεμφάτου, ἐξή-
γείται δὲ ἐλλεινιστὶ (πλέον ἢ ὥστε νά):

it is too high to jump

he is too ill to recover.

Τὸ *how* ἐκφέρεται πολλαχῶς:

How are you?

how good are you!

how much satisfied he was!

how much does it cost?

how much bread will you have?

how many books do you want?

how often has he come?

how soon will you be ready?

how long does it take from Athens to Patras?

how long were you walking

d) Adverbs of time (χρονικά).

After early

ago ever (never)

again for ever

always first

already formerly

at last lately

before	long
by and by	meanwhile
directly	next
often	to-night
soon	yet (ἐπὶ ἀρνήσεως). ⁽¹⁾
presently	now, now and then, now a days
seldom	to-day, yesterday, the day before,
sometimes	to-morrow, the day after,
still	ἀκόμῃ καὶ τώρα ⁽²⁾

Τὸ never σημαίνει: a) ποτέ: he never works.
b) δὲ λόγῳ: never mind.

e) Adverbs of affirmation, negation and doubt.

1) *Affirmation* (Βεβαιώσεως):

yes, certainly, by all means.

indeed, just so, nay.

of course, surely, to be sure, verily, truly,

no doubt, undoubtedly.

2) *Negation* (Ἀρνήσεως):

No, not, not at all, nowadays, by no means, nowise.

3) *Doubt* (Ἀμφιβολίας):

perhaps, may be, probably, possibly, per chance.

Τὸ No, τίθεται ἀντὶ τοῦ not,

πρὸ συγκριτικοῦ: He is no better than we.
I can take no more⁽³⁾.

Τὸ Yes καὶ τὸ No.

1) Μετὰ τὸ yes, ἔπεται καταφατικὴ πρότασις:

Do you know him? Yes, I do.

Don't you know him? Yes, I do.

2) Μετὰ τὸ No, ἔπεται ἀρνητικὴ πρότασις:

Do you know him? No, I don't.

Don't you know him? No, I don't.

⁽¹⁾ he is still here ⁽²⁾ he has not come yet.

⁽³⁾ Δὸ ἀρνήσεις ἐξουθετεροῦσιν ἀλλήλας, ἐπομένως δὲν θυνάμεθα νὰ εἴπωμεν
I cannot take no more.

2. Παραθετικά τῶν ἐπιρρημάτων.

Τὰ εἰς *-ly* ὡς καὶ ἄλλα τινὰ ἐπιρρήματα (τρόπου καὶ ποσοῦ) σχηματίζουσι καὶ παραθετικά :

a) *ἰσότητος* : as boldly as,
not so boldly as,
so boldly that.

b) *μειώσεως* : less boldly than.

c) *ὑπεροχῆς* : the least boldly,
more boldly than
the most boldly.

<i>Ὁμαλῶς</i> :	soon	sooner	soon-est
	late	later	latest
	early	earlier	earliest
	well	better	best

badly	worse	worst.
ill		

<i>Ἀνωμάλως</i> :	little	less	least
	much	more	most
	many		
	far	farther	farthest
		further	furthest.

3) Θέσις τῶν Ἐπιρρημάτων.

Ἐκ τῆς θέσεως τοῦ ἐπιρρήματος ἐξαρτᾶται πολλάκις ὁλόκληρος ἢ ἔννοια τῆς προτάσεως, ὡς συμβαίνει εἰς τὸ ἐπίρρημα *only* :

He sent me a book *only* = οὐδὲν ἄλλο εἰμὴ μόνον ἐν βιβλίον.

He *only* sent me a book = μόνον μοι ἔστειλε τὸ βιβλίον, ἀλλὰ δὲν μοι τὸ ἐδώρησε.

Only he sent me a letter = αὐτὸς μόνον οὐχὶ δὲ καὶ ἄλλος τίς μοι ἔστειλε μίαν ἐπιστολήν.

a) Ἐπιρρήματα συνδεόμενα ἢ ἐξυπονοοῦντα τὸ ρήμα to be, προηγούνται συνήθως ἐπιθέτου ἢ ἐπιρρήματος ἢ προθέσεως.

Ἐξαρεῖται τὸ enough, ago, since (long—, long—, long—).

We are *half* sorry and *half* pleased (ἐπιθέτου—μετοχῆς).

A *very well* known man (μετοχῆς ὡς ἐπιθέτου).

By that time he was *half* across the river (προθέσεως).

Ten day later, *very lately* (ἐπιρρήματος).

b) Ἐπιρρήματα ἐκφράζοντα γενικὴν ἔννοιαν χρόνου (always, ever, never, often, seldom, some times, soon, still) ὡς καὶ τὰ almost, also, even, hardly, little, nearly, quite, scarcely, τίθενται :

1) Εἰς μὲν τοὺς ἀπλοῦς χρόνους, τίθενται μεταξὺ τῆς ἀνω-
νυμίας καὶ τοῦ ρήματος :

He *never* writes and *seldom* reads.

He *always* laughed at a good joke.

I *quite* forgot it.

2) Εἰς δὲ τοὺς συνθέτους χρόνους, τίθεται μεταξὺ τοῦ βοη-
θητικοῦ καὶ τοῦ Κυρίου ρήματος :

He has *scarcely* done his task.

He has *always* laughed at a good joke.

I was *much* pleased with my brother's progress.

I have *very often* been in Paris.

c) Ἐπιρρήματα τρόπου καὶ πλείστα ἐπιρρήματα ποσοῦ.

1) Ἐὰν μὲν δὲν ὑπάρχη ἀντικείμενον, τίθενται πάντοτε μετὰ
τὸ ρήμα :

I spend *too much*.

have you not spent *too much* ?

I sleep *long and well*.

I have not slept *long and well*.

2) Ἐὰν δὲ ὑπάρχη ἀντικείμενον, τότε τὸ ἐπιρρήμα συνήθως
τίθεται πρὸ τοῦ κυρίου ρήματος :

a) she *dearly* loves her parents.

b) he has *fairly* said his lessons.

c) he *willingly* told me all the particulars of his adventurous life.

Δύνανται ὁμῶς καὶ ἄλλως νὰ τεθῶσι τὰ ἀνωτέρω.

Εἰς τὰ παραδείγματα (a, b,) τὸ ἀντικείμενον εἶνε βραχύ, ὡς ἀποτελούμενον ἐκ δύο μόνον λέξεων, καὶ δύναται νὰ τεθῆ καὶ μετὰ τὸ ἀντικείμενον:

a) she loves her parents *dearly*.

b) he has said his lessons *fairly*.

Εἰς τὸ παράδειγμα (c) τὸ ἀντικείμενον εἶνε σχοινοτενές, ὡς ἀποτελούμενον ἐκ πλείστων λέξεων, καὶ τὸ ἐπίρρημα δύναται νὰ τεθῆ πρὸ τοῦ ἀντικειμένου, οὐχὶ ὁμῶς καὶ μετὰ τὸ ἀντικείμενον, διότι ἐπισκοπίζεται ἢ ἐννοεῖται:

c) He told me *willingly* all the particulars of his adventurous life.

Εἰδικαὶ παρατηρήσεις.

1) Perhaps: Τοῦτο τίθεται πάντοτε ἐν ἀρχῇ τῆς προτάσεως:
Perhaps I know him.

Ὅμοίως ἐν ἀρχῇ τῆς προτάσεως τίθεται καὶ πᾶν ἐπίρρημα ἢ ἐπιρρηματικὴ ἔκφρασις, ὅταν ἀναφέρεται εἰς ὀλόκληρον τὴν πρότασιν καὶ οὐχὶ εἰς μίαν λέξιν:

Happily he did not die = εὐτυχῶς δὲν ἀπέθανεν.

He did not *die happily* = δὲν ἀπέθανεν εὐτυχίης =

εὐτυχισμένα.

At length he wrote to me = Ἐπὶ τέλους μοι ἔγραψε.

He *wrote* to me *at length* = μοι ἔγραψεν ἐν ἐκτάσει.

2) off, in, out, down, etc. τίθενται καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς προτάσεως ἐπὶ ἐμφάσεως:

off he went and *down* he fell.

Ὅμοίως καὶ τὰ scarcely, hardly, ἔχοντα τότε τὴν σημασίαν τοῦ μόλις:

scarcely he had gone, and... = μόλις αὐτὸς ἔφυγε... καὶ

hardly he had said this, and... = μόλις αὐτὸς εἶπε τοῦτο...

Γ'. ΕΠΙΦΩΝΗΜΑΤΑ (Interjections).

Τὰ ἐπιφωνήματα ἐκφράζουσιν αἰφνίδιον συναίσθημα. Ἐπειδὴ δὲ τὰ συναισθήματα διακρίνονται ἐκ τοῦ περιεχομένου των, διὰ τοῦτο καὶ τὰ Ἐπιφωνήματα διακρίνονται ἀναλόγως, ἤτοι εἰς ἐπιφωνήματα :

- 1) Ἐπιφώνημα ἀποστροφῆς (of aversion) :
away! shame! never! nonsense! shocking!
- 2) Ἐπιφώνημα ἐπευφημίας (of acclamation)
hip hip! hurrah! long live the king.
- 3) Ἐπιφώνημα ἐπιδοκιμασίας (of approbation)
ha! well! right! all right!
excellent! encore! bravo!
- 4) Ἐπιφώνημα θαυμασμοῦ ἢ ἀπορίας (of wonder):
what! oh! strange! really! begone!
my word! O Lord! O dear! O my dear!
I say! heavens! good heavens! good gracious!
- 5) Ἐπιφώνημα κλήσεως ἢ προσταγῆς (of calling):
Come! hands off! fire! mind! look out! take care!
stop thief! help! help!
ho! soho! cheer up!
- 6) Ἐπιφώνημα περιφρονησεως (of contempt):
pish! ah! tush!
- 7) Ἐπιφώνημα προσοχῆς (of attention)
hear! hark! behold! halloo!
- 8) Ἐπιφώνημα σιωπῆς (of silence) :
hush! silence!
- 9) Ἐπιφώνημα σχετλιασμοῦ (of grief) :
fie! alas; woe to! ah! eh! oh!
- 10) Ἐπιφώνημα χαρᾶς (of joy) ha, ha, ha!
- 11) Ἐπιφώνημα χαιρετισμοῦ (of salutation) :
fare well! all hail! god bye! your health!

Η'. ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ (Conjunctions).

Οί σύνδεσμοι διακρίνονται εις άπλοϋς, συνθέτους και κατὰ ζεύγη.

a) **Άπλοῖ**. Τιοῦτοι δὲ εἶνε :

Also	However	So
Although, though	If	Still
And	Likewise	Since
As	Lest	Than
But	Meanwhile	Then
Before	Moreover	Therefore
Because	Nor	Thus
Besides	Now	Till, until
Both	Nevertheless	When
Either	Neither	Whenever
Except	Notwithstanding	Unless
For	Or	Yet.

b) **Σύνθετοι**. Τιοῦται ἐκφράσεις συνδέσμων εἶνε :

so that	so as
or else	where as
in order that	as soon as
provided that	as little as
in case	as long as
as for	as much as
as though	as well as
as if	so as to.

c) **Κατὰ ζεύγη**. Οὔτοι ἔχουσι τοὺς ἀντιστοίχους των :

not only but also.
either or.
neither nor.
both and.

Χρῆσις τῶν συνδέσμων.

Οἱ σύνδεσμοι ἐκφράζουσι τὴν σχέσιν, ἣ ὁποία ὑπάρχει μεταξὺ δύο ἐννοιῶν ἢ δύο προτάσεων. Ἀναλόγως δὲ τῆς ἐκφραζομένης ὑπ' αὐτῶν σχέσεως διακρίνονται εἰς διάφορα εἴδη, ὡς καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ.

Διαίρεσις τῶν συνδέσμων ὡς πρὸς τὰς προτάσεις.

Ὅταν οὗτοι συνδέωσι προτάσεις, διακρίνονται ὡς ἐξῆς :

1) Εἰς Co-ordinative conjunctions, χρησιμοποιουμένους διὰ τὴν σύνδεσιν τῶν προτάσεων κατὰ παράταξιν.

2) Εἰς Sub-ordinative conjunctions, χρησιμοποιουμένους διὰ τὴν σύνδεσιν τῶν προτάσεων καθ' ὑπόταξιν.

A. Η ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΤΑΞΙΝ ΣΥΝΔΕΣΙΣ (Co-ordinative).

Αὕτη γίνεται δι' ὀρισμένων συνδέσμων, ἀναλόγως τῆς σχέσεως τῶν συνδεομένων προτάσεων :

1) Ὅσάκις δύο προτάσεις συμπλέκονται ἀπλῶς (=copulative), ὁ συνηθέστερος σύνδεσμος εἶνε *and* (ἐνίοτε δὲ καὶ ἀναφορικὸν ἐπίρρημα) :

An explosion took place *and* many men were killed.
I worked hard *and* (I) gained the prize.

John accompanied me to the village, *where* (=and there) we parted.

2) Ὅσάκις δύο προτάσεις ἐκφράζουσι τὴν ἐννοιαν τῆς διαζεύξεως (= disjunctive), αὕτη ἐκφέρεται διὰ τοῦ συνδέσμου *either ... or, neither ... nor* :

Either I did not hear, *or* you did not speak.

Neither you must go yourself, *nor* send another.

3) Ὅσάκις δύο προτάσεις ἐκφράζουσι τὴν ἐννοιαν τῆς ἀντιθέσεως ἢ ἐναντιώσεως (=adversative), αὕτη ἐκφέρεται διὰ τοῦ συνδέσμου *but* :

Nearly every one dismounted, *but* not a word was said.

He is very poor, *but* (he is) contented (=still, yet).

They came, *but* they would not stay.

The qualities are satisfactory, *but* your prices are considerably above our usual figures.

4) Ὅσακις δύο προτάσεις ἐκφράζουσι τὴν ἔννοιαν τοῦ συμπεράσματος ἢ τῆς συνεπέας (= illative), αὕτη ἐκφέρεται διὰ τῶν συνδέσμων *for*, *therefore*, *hence*, *consequently* :

The east wind prevails, *therefore* it is very cold

It must have rained, *for* the river is swollen.

The soil is fertile, *consequently* good crops are produced.

I will investigate the case, *hence* you may rely on correct report being given.

B. Η ΚΑΘ' ΥΠΟΤΑΞΙΝ ΣΥΝΔΕΣΙΣ (Sub-ordinative).

Κατὰ τὴν σύνδεσιν ταύτην, 1) ὁ χρόνος τοῦ ῥήματος τῆς δευτερευούσης προτάσεως ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ χρόνου τοῦ ῥήματος τῆς κυρίας καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἡ συμφωνία τῶν χρόνων, 2) ὁ σύνδεσμος τῶν ἑπομένων μεταχειριζόμεθα ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς σχέσεως τῆς ὑπαρχούσης μεταξὺ δευτερευούσης καὶ κυρίας προτάσεως καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ ἐξετασθῶσι τὰ εἶδη τῆς σχέσεως ταύτης.

1) Ἡ συμφωνία τῶν χρόνων (Sequence of tenses).

Αὕτη συνοψίζεται εἰς τοὺς ἑξῆς δύο θεμελιώδεις κανόνας :

a) Ἐὰν ἐν τῇ κυρίᾳ προτάσει μεταχειρισθῶμεν *παρωχημένον*, τότε ἀκολουθεῖ ἐπίσης *παρωχημένον* καὶ ἐν τῇ δευτερευούσῃ :

I hoped that you would return.

He would return, if you wished it.

He was informed, that I had been helping him.

It was not likely, that he would catch the train.

Κατ' ἐξάφρῃσιν ὁμοῦς ἀκολουθεῖ ἐνεστώτως :

Ἐὰν τὸ ῥήμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως ἐκφράζῃ τι συνήθως γινόμενον ἢ κοινῶς παραδεδεγμένον :

He did not know that the earth moves round the sun.
He was taught that the earth moves round the sun.
We were informed that his character is good.

Κατ' ἐξάφρουν δὲ ἀκολουθεῖ ἐνεστώτῳ, παρωχημένος ἢ μέλλον, ἐάν αἱ δύο προτάσεις συνδέωνται διὰ τῶν than ἢ as much as:
 He liked you better than (ἢ as much as)

he *likes* me ἢ

he *liked* me ἢ

he *will like* me.

ε) Ἐάν ἐν τῇ κυρίᾳ προτάσει μεταχειρισθῶμεν ἐνεστώτα ἢ μέλλοντα, τότε ἀκολουθεῖ αἰοσδήποτε χρόνος ἐν τῇ δευτερευούσῃ, ἀντίστοιχος πάντοτε πρὸς τὸν χρόνον τῆς ἐκφραζομένης ἐννοίας :

I know that he *is* angry ἢ

he *was* angry ἢ

he *will be* angry.

I shall soon hear what he *says* ἢ

what he *said* ἢ

what he *will say*.

2) Ἐξῶθεν τῆς ἐξαφρήσεως (ἢ σχέσεως).

Μεταξὺ δύο προτάσεων καθ' ὑπόταξιν συνδεομένων, δύναται νὰ ὑπάρξῃ μία τῶν ἐξῆς περιπτώσεων :

α) Ἐάν ὑπάρξῃ ἡ σχέση τοῦ σκοποῦ (purpose), μεταχειρίζομεθα τὸ that, in order that, lest :

Men work, *that* they *may* earn a living (= so that).
 I *give* him a prize, *that* he *may* work harder (: in order that).
 I *gave* him a prize, *that* he *might* work harder (" ").
 He walked with care, *lest* he *should* fall (βλ. σελ. 114 σημ. 3).
 It is impossible *that* you *should* do it (διότι εἶνε ἀπρόσωπον τίθεται καὶ τὸ should μετὰ τὸ that βλ. σελ. 114 σημ. 3).

β) Ἐάν ὑπάρξῃ ἡ σχέση τῆς περιπτώσεως ἢ ὑποθέσεως (ἐν ἡ περιπτώσει, ἐάν), μεταχειρίζομεθα τὸ if, provided that, unless :

I will do that, *if* (=provided) I am allowed.

I will go, *unless* I am prevented.

Unless he becomes a little more quick and a little less lazy, I shall never make a man of him.

Ὅρθῆ χρῆσις τῶν ὑποθετικῶν λόγων :

Ἡ ὑπόθεσις ἐκφερομένη διὰ τῆς Subjunctive (βλ. σελ. 115) ἀναφέρεται εἰς τὰ τρία χρονικά διαστήματα, ὡς ἐξῆς :

1) Ἐὰν ἡ ὑπόθεσις ἀναφέρεται εἰς τὸ μέλλον, μεταχειρίζομεθα ἐνεστώτα, τῆς ἀποδόσεως ἐκφερομένης εἰς μέλλοντα τῆς Ὀριστικῆς :

If I have money to-morrow, I shall go to Patras.

If I receive the letter next week, I shall give you £ 10.

2) Ἐὰν ἡ ὑπόθεσις ἀναφέρεται εἰς τὸ παρόν, μεταχειρίζομεθα παρωχημένον (*Past*), τῆς ἀποδόσεως ἐκφερομένης διὰ τοῦ παρωχημένου τῆς Δυνητικῆς :

If I had money now, I should go to Patras.

If I received the letter this morning, I should give you £ 10.

If I were you, I should help the poor boy.

3) Ἐὰν ἡ ὑπόθεσις ἀναφέρεται εἰς τὸ παρελθόν, μεταχειρίζομεθα ὑπερσυντελικόν (*past perfect*), τῆς ἀποδόσεως ἐκφερομένης καθ' ὑπερσυντελικόν τῆς Δυνητικῆς :

If I had had money yesterday, I should have gone to Patras. If I had received the letter last week, I should have given you £ 10.

Σημ. Τὸ *if* δύναται καὶ νὰ παραλειφθῆ, ἐὰν ἀκολουθῆ βοήθητικὸν ῥήμα. Ἐν τοιαύτῃ ὁμῶς περιπτώσει τὸ ὑποκείμενον ἔπεται (βλ. σελ. 89).

Παρατήρησις Εἰς τοὺς ὑποθετικοὺς λόγους ὁ *past* ἀναφέρεται εἰς μόνον τὸ παρόν (συμφώνως πρὸς τὴν περίπτωσιν 2), χρησιμοποιοιμένου τοῦ *past perfect* πρὸς ἔκφρασιν τοῦ παρελθόντος (βλ. σελ. 115).

c) Ἐὰν ὑπάρχη ἡ σχέση τῆς ἀντιθέσεως (*contrast or concession*), μεταχειρίζομεθα τὸ *though*, *although*, *however*, *as* :

Murder will speak, *though* it has no tongue.

He is contented, *although* he is poor,

however poor he is, he is contented,

poor *as* he is, he is contented.

He never enjoyed peace of mind, *though* he had enormous wealth,

rich *as* he was, he never enjoyed peace of mind,

however rich he was, he never enjoyed peace of mind.

d) Ἐὰν ὑπάρχη ἡ σχέσις τῆς αἰτίας (cause), μεταχειρίζομεθα τὸ because, since, as:

You are happy, *because* you are good.

He will succeed, *since* he has worked hard.

Men engage in some work, *as* they wish to earn a living.

e) Ἐὰν ὑπάρχη ἡ σχέσις τοῦ ἀποτελέσματος (effect), μεταχειρίζομεθα τὸ so... that:

He talked *so* much *that* he made himself hoarse,
he worked *so* hard *that* he fell fast asleep.

f) Ἐὰν ὑπάρχη ἡ σχέσις τῆς συγκρίσεως (comparison), μεταχειρίζομεθα τὸ as... as, as much as, than:

He is *as* quite brave *as* I am,
he is *more* clever *than* I am,
he likes dogs *as much as* I do.

g) Ἐὰν ὑπάρχη ἡ σχέσις τοῦ τρόπου (manner, extent), μεταχειρίζομεθα τὸ as, so far as:

Men will reap *as* they sow.

I will tell you *so far as* I know.

h) Ἐὰν ὑπάρχη ἡ σχέσις τοῦ χρόνου (time) μεταχειρίζομεθα.

1) πρὸς δῆλωσιν τῆς διαρκείας, τὸ while, so long as:

While in England, I bought a ship.

So long as there is life, there is hope.

2) πρὸς δήλωσιν τοῦ προτεροχρόνου, τὸ before:

Before I consent to pay, you must give me a receipt.
Before I tell you the truth, you must forgive me.

3) πρὸς δήλωσιν τοῦ ὑστεροχρόνου, τὸ after, since:

He has been weak, *since* he was taken ill.
He returned home, *after* he had finished the lesson.

4) πρὸς δήλωσιν τῆς ἐννοίας τοῦ μέχρι, ἕως:

He tried for a long time, *till* he succeeded.

3) Εὐθύς καὶ πλάγιος λόγος.

Βάσις αὐτῶν εἶνε κυρίως τὰ ρήματα to say καὶ to tell, ὅμοια κατὰ τὴν ἔννοιαν ἀλλὰ κατ' ἰδιωτισμὸν ἔχοντα διάφορον χρῆσιν.

Γενικῶς, τὸ μὲν to say ἀναφέρεται κυρίως εἰς αὐτὰς τὰς λέξεις τοῦ λέγοντος, τιθεμένης πάντοτε ἐντὸς εἰσαγωγικῶν, τὸ δὲ to tell ἀναφέρεται εἰς αὐτὴν τὴν ἔννοιαν καὶ οὐχὶ εἰς τὰς λέξεις αὐτάς. Ὅβτω δὲ λέγομεν:

George said "yes" καὶ οὐχί.

George told yes.

George told a story καὶ οὐχί.

George said a story.

Εἰδικῶς δὲ, κατὰ τὰ ἀνωτέρω,

1) ὁ εὐθύς λόγος ἐκφέρεται πάντοτε, διὰ τοῦ ρήματος to say (εἴτε ὑπάρχει εἴτε δὲν ὑπάρχει ἔμμεσον ἀντικείμενον), οὐδέποτε δὲ διὰ τοῦ ρήματος to tell:

he said (*to me*) «I shall go to Patras».

2) ὁ δὲ πλάγιος λόγος ἐκφέρεται:

a) διὰ τοῦ ρήματος to say, μόνον ἐὰν δὲν ὑπάρχη ἔμμεσον ἀντικείμενον.

b) διὰ τοῦ ρήματος to tell, μόνον ἐὰν ὑπάρχη ἔμμεσον ἀντικείμενον, τὸ ὅποσον καὶ ἀκολουθεῖ ἀμέσως ἄνευ τῆς προθέσεως το.

Τροπὴ τοῦ εὐθέος λόγου εἰς πλάγιον.

Γενικῶς, ἐν τῇ τροπῇ τοῦ εὐθέος λόγου εἰς πλάγιον τηροῦνται οἱ περὶ ἀκολουθίας τῶν χρόνων κανόνες (βλ. σελ. 130).

Εἰδικῶς δὲ διακρίνομεν τὰς ἀκολουθήσας περιπτώσεις:

a) Ὅσακις ὁ εὐθύς λόγος ἐκφέρεται καταρατικῶς ἢ ἀρνητικῶς καὶ πρέπει νὰ τραπηῖ εἰς πλάγιον:

ἐὰν τὸ κύριον ρῆμα to say εἶνε Παρωχημένος καὶ τὸ ρῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως Ἐνεστῶς, τότε

1) οὐ μόνον τὸν ἐνεστῶτα μετατρέπομεν εἰς τὸν ἀντίστοιχόν, του παρωχημένον, ἤτοι:

Tὰ can, may, shall, will τρέπομεν
εἰς could, might, should, would.

Tὰ open, is opening, has opened, has been opening
εἰς opened, was ... had ... had been.....

2) ἀλλὰ καὶ τὸ τυχόν συνοδεῦον αὐτὸν ἐπίθετον ἢ ἐπίρρημα (ἐκφράζον τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐγγύς χρονικῶς ἢ τοπικῶς) τρέπομεν εἰς ἀντίστοιχόν τι, ἐκφράζον ὅμως τὴν ἔννοιαν τοῦ μακράν, ἤτοι:

Tὰ here, hither, last night, now τρέπομεν
εἰς there, thither, the previous n ... then.

Tὰ to-day, thus, to-morrow this, these
εἰς that day, so, the next day, that, those.

Diz. He said "I am thirstk to-day".

Jnd. He said that he was thirsty that day.

Ind. He said that he was thirsty that day. Ἐνταῦθα οὐ μόνον τὸ ρῆμα (to be) τῆς δευτερευούσης προτάσεως συνεφώνησε κατὰ χρόνον μὲ τὸ ρῆμα τῆς κυρίας, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπίρρημα to-day μετετέτραπη εἰς τὸ ἀντίστοιχον that day.

b) Ὅσακις ὁ εὐθύς λόγος ἐκφέρεται εἰς προστακτικὴν ἔγκλισιν, τὴν μὲν προστακτικὴν τρέπομεν εἰς ἀπαρέμφατον, τὸ δὲ ρῆμα τῆς κυρίας προτάσεως ἀντικαθιστῶμεν, ἐὰν θέλωμεν, δι' ἄλλου ἐκφράζοντος προσταγὴν ἢ παράκλησιν:

He said (to me)

"go to the class", ἢ "don't go to the class".

He said to go to the ... ἢ not to go to ...

He ordered me to go to the ... ἢ not to go to ...

He forbade me to go to the class.

c) Ὅσακις ὁ εὐθὺς λόγος ἐκφέρεται ἐρωτηματικῶς καὶ πρέπει νὰ τραπῆ εἰς πλάγιον, τότε τηροῦμεν τὰ ἀνωτέρω περὶ χρόνων λεχθέντα, καὶ ἀντικαθιστῶμεν τὸ ρῆμα τῆς κυρίας προτάσεως κατ' ἀνάγκην διὰ τῶν ρημάτων *to inquire* ἢ *to ask*:

Dir. Coming up, he said, "what *is* the way to Athens?"

Ind. Coming up, he inquired what *was* the

Goming up, he inquired *of* me what *was* the.

Dir. He asked (me) "did you *go* yesterday?"

Ind. He asked (me) *whether* I *went* the *day before*.

He asked (me) *if* I *went* the

d) Ὅσακις ὁ εὐθὺς λόγος ἐκφέρεται ἐπιφωνηματικῶς καὶ πρέπει νὰ τραπῆ εἰς πλάγιον. Τότε προσέχομεν

1) νὰ μὴ συγχέωμεν αὐτὸν μὲ τὸν ἐρωτηματικόν, καὶ συνεπῶς τὸ ὑποκείμενον πρέπει νὰ προηγηθῆται :

"How beautiful *the day is!*," καὶ οὐχί:

how beautiful *is the day* (ἐρωτηματικῶς).

2) νὰ ἀντικαθιστῶμεν τὸ ρῆμα τῆς κυρίας προτάσεως, ἐὰν θέλωμεν, μὲ ἄλλο τι ἀνάλογον πρὸς τὴν ἐκφραζομένην ἔννοιαν.

Dir. He said "how beautiful *the day is!*!"

Ind. He said how beautiful the day was.

He remarked how beautiful the day was } (indirect).

Εἰδικὰ παρατηρήσεις.

Ἐπὶ τινῶν συνδέσμων ἀπλῶν ἢ συνθέτων ἢ κατὰ ζεύγη ἐφιστῶμεν εἰδικῶς τὴν προσοχὴν ὡς πρὸς τὴν θέσιν καὶ τὴν σημασίαν αὐτῶν:

a) Ἄπλοῦς: For, therefore, so, or.

1) Τὸ μὲν *therefore* ἐκφράζει τὸ συμπέρασμα, ὅτε ἡ αἰτιολογία ὑπάρχει εἰς τὴν προηγουμένην πρότασιν. Τὸ δὲ *so* ἐκφράζει τὸ συμπέρασμα ἀσθενέστερον καὶ οὐχὶ τόσοσ ζωηρῶς ὡς τὸ *therefore*.

2) Τὸ *for*, ἕλως ἀντιθέτως, ἐκφράζει τὸν λόγον ἢ τὴν αἰτιολο-

γίαν, ὅτε τὸ συμπέρασμα ὑπάρχει εἰς τὴν προηγουμένην πρότασιν :

Every Greek should admire Homer; *for* he is the greatest of Greek epic poets.

Homer is the greatest of Greek poets, (and) *therefore* every Greek should admire him.

Homer is the greatest epic poet, (and) *so* every learned man should admire him.

3) *To or.* Ἐάν μετὰ τὸ οὐ ἀκολουθῆ ὄνομα ἀντιτιθέμενον πρὸς ἄλλο ὄνομα προηγηθέν, θέτομεν ἄρθρον ἢ πρόθεσιν πρὸ τοῦ δευτέρου ὀνόματος :

Has he gained a prize or a scholarship?

Tell me whether he influenced you with promises or with threats.

b) Συνθετοὶ καὶ κατὰ ζεύγη :

1) *Both ... and.* Ἐάν μετὰ τὸ both ἀκολουθῆ πρόθεσις, αὕτη ἐπαναλαμβάνεται καὶ μετὰ τὸ and. Ἄλλως τίθεται ἅπαξ μόνον πρὸ τοῦ both :

Excess of any kind is bad both *for* mind *and* *for* body.]

Excess of any kind is bad *for* both mind and body.

2) *Whether... or.* Ἐάν δι' αὐτῶν συνδέωνται δύο διανοήματα ἐναντίως ἀντίθετα, ἐπαναλαμβάνεται τὸ whether μετὰ τὸ or :

I beg to ask whether he has protested against, or *whether* he has in any way recognised, their claims.

3) *Not only... but (also).* Ἐκαστον μέρος τοῦ ζεύγους τοῦτου τίθεται πρὸ λέξεως τοῦ αὐτοῦ ἢ παρομοίου μέρους τοῦ λόγου :

He built not only a house, but also a stable.

He was not only *degraded* to a lower class, but also (was) *expelled* from school.

All the great and noble men of the city were not only *obliged* to learn, but *ambitious* everywhere to speak the Greek language.

Ὡς πρὸς τὴν σημασίαν δέ, ἢ μετὰ τὸ but τελευταία ἔννοια

ἢ πρότασις ἐκφράζει ἔμφρασιν: (but a stable, expelled, ambition).

4) As well as. Τὸ as well as τίθεται μεταξὺ τῶν λέξεων τὰς ὁποίας συνάπτει, διότι ἄλλως ἀλλοιοῦται ἢ ἔννοια:

The troopers as well as the horses needed food, ἦτοι οὐ μόνον οἱ ἵπποι ἀλλὰ καὶ οἱ ἵππεις ἐχρειάζοντο τροφήν.

Ἐὰν ὅμως συνδέσωμεν τὸ food καὶ τὸ horses, τότε ἀλλοιοῦται σημαντικῶς τὸ διανόημα: *the troopers needed food as well as horses*, ἦτοι οἱ ἵππεις ἐχρειάζοντο τροφήν καὶ ἵππους.

Ὡς πρὸς τὴν σημασίαν δέ, διὰ τοῦ as well as δίδομεν ἔμφρασιν εἰς τὴν πρώτην ἔννοιαν ἢ πρότασιν:

England as well as France are rich countries.

He was *expelled* as well as degraded.

The troopers as well as the horses needed food.

5) On the one hand... on the other = ἀφ' ἑνὸς ἀφ' ἑτέρου.

Partly..... partly = ἐν μέρει μὲν... ἐν μέρει δέ.

Firstly..... secondly = πρῶτον μὲν.... δεύτερον δέ. etc.

Exercise.

Ὁ μαθητὴς ἐκ καταλλήλου σελίδος τοῦ Ἀγγλικοῦ κειμένου

1) νὰ διακρίνη τὰ ἐπιρρήματα καὶ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν θέσιν αὐτῶν.

2) νὰ διακρίνη τοὺς συνδέσμους καὶ νὰ εἴρῃ ἐὰν οὗτοι συνδέσωσι ἔννοιαις ἢ διανοήματα.

3) νὰ διακρίνη τὸ εἶδος τῆς κατὰ παράταξιν ἢ καθ' ὑπόταξιν συνδέσεως τῶν προτάσεων καὶ νὰ γράψῃ κατ' ὄλκον τρία παραδείγματα ἐξ ἑκάστου εἴδους ἀπαντιῶντος ἐν τῇ σελίδι ἐκείνῃ.

4) νὰ διακρίνη τὸ εἶδος τῶν ὑποθετικῶν λόγων καὶ νὰ γράψῃ κατ' ὄλκον τρία παραδείγματα ἐξ ἑκάστου εἴδους ἀπαντιῶντος ἐν τῇ σελίδι ἐκείνῃ.

5) νὰ διακρίνη καὶ νὰ μετατρέψῃ τοὺς πλαγίους λόγους εἰς εὐθεῖς καὶ τάνάπαλιν δικαιολογῶν οἰανδήποτε μεταβολὴν εἰς τε τὸν χρόνον καὶ τὸ ἐπιρρημα τῆς δευτερευούσης εἰδικῆς προτάσεως.

6) νὰ διακρίνη τὰ διὰ καταλήξεων παράγωγα καὶ νὰ δηλώσῃ ποῦ τίθεται ἑκάστη κατάληξις, τί σχηματίζει αὕτη καὶ τί σημαίνει τὸ παράγωγον.

III. ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ

Καί ἐν τῇ Ἀγγλικῇ αἱ λέξεις⁽¹⁾ εἶνε πρωτότυποι ἢ παράγωγοι.

Αἱ παράγωγοι σχηματίζονται μὲν καὶ διὰ τροπῆς τινος ἐν τῇ ρίζῃ τῆς λέξεως, ἀλλ' ἢ ἐξέτασις αὐτῶν ἐξέρχεται τῶν ὀρίων τῆς παρούσης γραμματικῆς:

the grass ἐξ οὗ τὸ ρῆμα to graze,
to dig ἐξ οὗ τὸ ὄνομα the ditch,
the grief ἐξ οὗ τὸ ρῆμα to grieve.

Κυρίως ὅμως αἱ παράγωγοι σχηματίζονται:

Διὰ συνθέσεως μετὰ προθεμάτων: Ταῦτα προτάσσονται τῆς λέξεως καὶ ἀλλοιοῦσι τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς ἔννοιαν:

to come	ἔρχεσθαι
to become	γίνεσθαι
to overcome	κατανικᾶν, ὑπερπιθᾶν.

Διὰ καταλήξεων. Ταῦτα ἀλλοιοῦσι γραμματικῶς τὴν λέξιν, ἥτοι ὀρίζουσι τὸ μέρος τοῦ λόγου γίνεται ἢ λέξις:

dark, dark-en, dark-ness, dark-ly.

Σημ. Πολλάκις καὶ διὰ τῶν δύο (ἥτοι προθεμάτων καὶ καταλήξεων ὁμοῦ), ὁπότε καὶ ἡ ἔννοια τῆς λέξεως ἀλλοιοῦται καὶ γραμματικῶς ἢ λέξις ὀρίζεται:

form,	in-form,	in-form-er,	in-form-ation
in-form-ant,	in-form-ative ⁽²⁾		

Α'. ΠΡΟΘΕΜΑΤΑ (prefixes).

a) Τευτονικὰ (old English prefixes).

Τὰ κυριώτερα ἐξ αὐτῶν εἶνε:

1) A. (=in, on, to, at): afoot, asleep, ashore, abed.

(1) Περί συνθέτων (προβλ. καὶ προηγούμενα σελ. 50, 51, 54).

(2) Προσεχῶς ἐκδίβω περίπου ἑκατὸ ρίζας λαμβανούσας καὶ προθέματα καὶ καταλήξεις. Πιστεύω δὲ ὅτι ὁ μαθητὴς θὰ ἀποφύγῃ τὴν σύγχυσιν τῶν παραγῶγων καὶ θὰ ἀπομνημονεύῃ εὐκολώτερον αὐτὰ διὰ τῆς συσχετίσεως.

- 2) Be (=ouer, befote, by): *becalm, bespeak, beside befall, beset.*
- 3) En, in, em, im, (on, in): *enshrine, inlay, embody, impose.*
- 4) For (στειρητικόν): *forget, forsake, forbid.*
- 5) Fore (before): *foresee, foreman.*
- 6) Mis (wrongly): *mislead, misplace, mistake.*
- 7) N. ἀρνητικόν: *none, nor, neither.*
- 8) Out, ut, (beyond): *outside, utmost, outshrink, outrun.*
- 9) Over (above, πέραν τινός): *overcoat, overcharge.*
- 10) Un (not, back): *unwise, untie, unworthy, unlock.*
- 11) Under (below): *under-secretary, undermine.*
- 12) Up (κίνησις πρὸς τὰ ἄνω): *uphold, upstairs.*
- 13) With (back, against): *withhold, withstand.*

b) Λατινικά (Latin prefixes).

Τὰ κυριώτερα ἐξ αὐτῶν εἶνε:

- 1) A, ab, abs (from): *avert, abduce, abstract.*
- 2) Ad, ac, af, ag, al, an, ap, ar, as, at (=to): *adhere, ac-cept, af-firm, ag-gregate, al-low, an-nex, ap-pear, ar-rive, as-sert, at-tend,*
- 3) Ante, anti (before): *antecedent, anticipate.*
- 4) Bi, bis, bin, (two): *biped, bisect, biscuit, binocular.*
- 5) Circum, circu (round): *circumstance, circulate.*
- 6) Cis (ἐντεθθεν): *cisalpine: ἡ ἐντεθθεν τῶν Ἀλπεων.*
- 7) Com, co, con, col, cor, cog, coun (with:) *commerce. coexist, contend, collect, correct, cognate, counsel.*
- 8) Contra, counter (against): *contradict, counteract.*
- 9) De (down, reversal, astray, intensive): *descend, detach, deviate, declare.*
- 10) Dis, di, dif, (away, asunder, not): *dislike, diverse, differ.*

- 11) Ex., e, ef, (out of, from): *exclude, examine, exalt, elect, effort.*
- 12) Extra (beyond): *extraordinary, extrawork,*
- 13) In, ig, il, ins, ir, μετ' ἐπιθέτων. (nat):
infirm, ignoble, illegal, impious, irrational.
- 14) In, im, πρὸ ρημάτων (in): *insert, impose.*
- 15) Inter (betwen): *intermix, interpose.*
- 16) Intro, enter (within): *introduce, entertain.*
- 17) Ob, o, oc, of, op, (in the way of, against):
object, omit, occupy, offer, oppose.
- 18) Per, pel (through): *perforce, pel-lucid.*
Ἐνίστα ἰσοδυναμεί πρὸς τὸ Τευτονικὸν for: pervert.
- 19) Post (after): *postscript, postdate, postpone.*
- 20) Pre (before): *predict, preoccupy.*
- 21) Prefer (beyond): *preternatural.*
- 22) Pro (for, forth, forward): *project, promise, pronoun.*
- 23) Re (back, again): *retain, reform, (re-form =
form a fresh).*
- 24) Retrο (backwards): *retrograde, retrospect.*
- 25) Se (aside, apart): *select, seclude, sicure.*
- 26) Sine, sin, sim (without): *sinecure, sincare, simple*
- 27) Sub, suc, suf, sup, sus (under, after):
subject, success suffer, support, sustain.
- 18) Subter (beneath): *subterfuge = φυγή κάτωθεν, διαφυγή.*
- 29) Super, sur (over, beyond, above):
superficial, surface, survive, summit.
- 30) Trans, tra, tran, tres, (over, beyond):
*Transatlantic, transgress, trans lale,
tradition, trespass.*
- 31) Ultra (beyond): *ultraliberal, ultramarine,*
- 32) Vice, vis, (instead of):
viceregent, viceroy, viscount.

ς) Ἑλληνικά (greek prefixes).

- 1) A., an (without): apathy, anarchy, anonymous.
- 2) Amphi (both, round): amphibious, amphitheatre.
- 3) Ana (through, up to): analysis, analogy.
- 4) Anti, ant (opposite to, against) antipodes, antagonism.
- 5) Apo, aph. (from, away): apostle, aphorism.
- 6) Cata (down, against): cataract, catastrophe.
- 7) Dia (through) diagram, dialogue, diadem.
- 8) En, em (in, on): enthusiasm, emphasis.
- 9) Epi, eph, ep (upon): epilogue, ephemeral, epoch.
- 10) Hyper (above, over) hyperbole, hypercritical.
- 11) Hypo (under): hypocrite, hypothesis.
- 12) Meta, meth, met (change): metaphor, method, metonymy.
- 13) Para, par (beside, contrary to): parasite, paradox.
- 14) Peri (round about): periphrasis, peripatetic.
- 15) Pro (before): prologue, programme.
- 16) Syn, sy, syl, sym (together, with):
syntax, system, syllable, sympathy (1).

Β'. ΚΑΤΑΛΗΞΕΙΣ (Affixes).

Δι' αὐτῶν σχηματίζονται ὀνόματα, Ἐπίθετα, Ρήματα καὶ Ἐπιρροήματα.

1) Ὀυσιαστικά (ἐξ οὐσιαστικῶν, ρημάτων ἢ ἐπιθέτων).

Ταῦτα σχηματίζονται ἐξ οὐσιαστικῶν, ρημάτων καὶ ἐπιθέτων, διὰ τῆς προσθήκης τῶν ἑξῆς καταλήξεων:

α) Αἱ καταλήξεις -ει, -οι, -αι, σχηματίζουν τὸν ποιῶντα τι ἢ σχετιζόμενον πρὸς τι:

(1) Διὰ τοῦς Ἑλ. γηρόπαιδας εἶνε εὐνόητον ὅτι αἱ ἀνωτέρω λέξεις δὲν εἶνε συνθετιμένα: ἐξ ἑλληνικῶν προθεμάτων μόνον, διότι εἶνε ἐξ ὀλοκλήρου ἑλληνικά. Ταῦτα: δὲ ἀπαντῶσιν ἐν τῇ Ἀγγλικῇ περὶ τὰς 2.000.

to speak	the speaker.
to sail	the sailor.
to beg	the beggar.
the mill	the miller.
the garden	the gardener.

b) Ἡ κατάληξις -ing σημαίνει ὅτι καὶ τὰ ἐκ ρημάτων ἀφρη-
ρημένα οὐσιαστικὰ τῆς Ἑλληνικῆς (βλ. π. σελ. 10 καὶ 31).

to sing	the singing.
to walk	the walking.
to write	the writing.

c) Ἡ κατάληξις -ess, σημαίνει τὸ θηλυκὸν γένος οὐσιαστικοῦ :

the heir	the heiress.
the lion	the lioness.
the tiger	the tigress.

d) Ἡ κατάληξις -ful, σημαίνει τὸ περιεχόμενον καὶ τίθεται
εἰς οὐσιαστικόν :

mouth	a mouthful.
hand	a handful.
plate	a plateful.

e) Αἱ κατάληξεις -hood, -ship σημαίνουσαι κατάστασιν, ἢ
κατάληξις -craft σημαίνουσα ἰκανότητα, ἢ κατάληξις -dom ση-
μαίνουσα ἐξουσίαν, ἢ κατάληξις -kind σημαίνουσα γένος, τίθενται
εἰς οὐσιαστικὰ ἢ ἐπίθετα πρὸς σχηματισμὸν ἀφρηρημένων ἢ περι-
εκτικῶν :

man	manhood.
false	falsehood.
friend	friendship.
hard	hardship.
handicraft,	kingcraft.
king	kingdom.
wise	wisdom.
man	man-kind.

f) Αί κατάλήξεις -kin, -ling, -let, -ock, -en, -ie τίθενται πρὸς σχηματισμὸν ὑποκοριστικῶν :

lamb-kin.	nap-kin.	
fonp-ling.	year-ling.	kird -ie
hamlet	rivulet	aunt -ie
bullock	hillock	
chicken	kitten.	

Αί κατάλήξεις g-ness, καὶ -th τίθενται μόνον εἰς ἐπίθετα καὶ σχηματίζουσι τὸ ἀφηρημένον.

good	goodness
polite	politeness
long	length
strong	strength
true	truth

2) Ἐπίθετα. Ταῦτα σχηματίζονται ἐξ οὐσιαστικῶν, ἐπιθέτων καὶ ρημάτων διὰ τῆς προσθήκης τῶν ἐξῆς κατάλήξεων :

a) Αί κατάλήξεις -like, -ly, -y, -ful, -less, τίθενται εἰς οὐσιαστικά :

war	warlike.
man	manly.
earth	earthly.
sun	sun-n-y.
flesh	flesh-y.
faith	faithful.
care	careless.

b) Ἡ κατάληξις -en τίθεται εἰς ὀνόματα ὕλης :

wood	wooden.
gold	golden.

c) Ἡ κατάληξις -ish σχηματίζει τὰ ὑποκοριστικά τῶν ἐπιθέτων :

sweet	sweetish.
fool	foolish.
red	red-d-ish

- d) Ἡ κατάληξις -ed, τίθεται εἰς ὀνόματα ἐν συνθέσει:
a block-headed man.
a short-legged bird.
a one-armed boy.

e) Ἡ κατάληξις -some τίθεται εἰς ῥήματα, ὀνόματα καὶ ἐπιθέτα:

to trouble	troublesome.
to tire	tiresome.
hand	handsome.
toil	toilsome.
dark	darksome.
lone	lonesome.

3) Ῥήματα. Ταῦτα σχηματίζονται ἐξ ἐπιθέτων καὶ ὀνομάτων καὶ σημαίνουν τὸ ποιεῖν τι. Λαμβάνουσι δὲ τὰς ἐξῆς καταλήξεις:

a) Αἱ καταλήξεις -ate, -en, -fy, -ish, τίθενται μᾶλλον εἰς ἐπιθέτα:

captive	to captivate.
short	to shorten.
black	to blacken.
just	to justify.
public	to publish.

b) Αἱ καταλήξεις -ize, -ise, τίθενται μᾶλλον εἰς ὀνόματα:

apology	to apologize.
critic	to criticise.

4) Ἐπιϑρήματα. Ταῦτα σχηματίζονται (βλ. π. σελίς 120) διὰ τῆς καταλήξεως -ly, ἢ διὰ τῶν wise, way(s), καὶ ward(s):

great-ly	smiling-ly	unexpected-ly.
like-wise	always	forward(s).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Α'. ΣΧΗΜΑΤΑ (Figures of Speech).

Καὶ ἐν τῇ Ἀγγλικῇ μεταχειρίζομεθα πολλάκις λέξεις, παρὰ τὴν συνήθη αὐτῶν χρῆσιν, ἵνα προξενήσωμεν περισσοτέραν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἄλλους. Τὸ τοιοῦτον συντακτικὸν φαινόμενον καλεῖται Σχήμα.

Τὰ κυριώτερα σχήματα ἐν τῇ Ἀγγλικῇ εἶνε τὰ ἑξῆς:

a) **Σχήματα στηριζόμενα ἐπὶ τῆς ὁμοιότητος δύο ἐννοιῶν, οἷα εἶνε:**

1) Ἡ Παρομοίωσις (Simile). Αὕτη γίνεται διὰ τῆς χρήσεως δύο διαφόρου εἶδους ἐννοιῶν, αἱ ὁποῖαι εἰς τι σημεῖον ὁμοιάζουσιν, ἐνῶ διαφέρουσιν εἰς πολλὰ ἄλλα:

The camel is the ship of the desert.

Ἡ Μεταφορὰ (Metaphor). Αὕτη ἐκφράζει τὴν μίαν ὄψιν τῆς συγκρίσεως τῶν δύο ἐννοιῶν (ἐνῶ ἡ παρομοίωσις ἐκφράζει καὶ τὰς δύο ὄψεις):

He curbs his passion = δαμάζει: ἢ χαλιναγωγεῖ τὸ πάθος του, ὡς ὁ ἵππευς τὸν ἵππον.

Εἰς τὴν μεταφορὰν ἀνάγονται: ἐπίσης ἢ Ἀλληγορία (Allegory), ὁ Μῦθος (Fable), καὶ ἡ Παράβολη (Parable).

b) **Σχήματα στηριζόμενα ἐπὶ τῆς διαφορᾶς ἢ ἀντιθέσεως δύο ἐννοιῶν, οἷα εἶνε:**

Ἡ Ἀντίθεσις (Antithesis). Αὕτη γίνεται διὰ τῆς χρήσεως δύο ἀντιθέτων ἐννοιῶν, ὅτε ἡ μία δίδει ἔμφασιν εἰς τὴν ἄλλην:

He can buy, but he can not gain.

A friend exaggerates a man's virtues, an enemy his crimes.

γ) Σχήματα στηριζόμενα ἐπὶ τῆς συσχετίσεως δύο ἐννοιῶν, οἷα εἶνε :

α) Ἡ Μετωνυμία (Metonymy). Αὕτη γίνεται διὰ τῆς χρήσεως, ἀντὶ τῆς κυριαλεξίας, ἄλλης λέξεως ἐκφραζούσης παρυστατικώτερον τὴν αὐτὴν ἐννοιαν :

From the cradle to the grave = ἀπὸ τοῦ λίκνου — τοῦ τάφου.

I am not fond of Euclid (= ἡ Γεωμετρία)

The sigh of her secret soul (= τὸ πρόσωπον διὰ τὸ ὅποιον...)

β) Ἡ Συνεκδοχή (Synecdoche). Αὕτη γίνεται διὰ τῆς χρήσεως λέξεως οὐχὶ ὅλως ξένης πρὸς τὴν κυριαλεξίαν, ἀλλὰ μάλ-
λον συγγενοῦς καὶ συστοίχου πρὸς αὐτήν :

A Daniel come to judgement.

There is a mixture of the tiger and the ape in the character of a Frenchman.

The authorities put an end to the tumult.

A man of seventy winters (εἰς τὴν Ἑλληνικὴν λέγομεν Μαῖους).

Εἶδη σχημάτων, ὡς παρέκκλισις ἀπὸ τῆς συνήθους χρήσεως τῶν λέξεων, εἶνε καὶ τὰ ἑξῆς :

Ἡ Εἰρωνεία (Irony).

Ἡ Προσωποποιήσις (Personification).

Ἡ Ἀποστροφὴ (Apostrophe).

Ἡ Κλίμαξ ἢ κλιμακωτὸν (Climax).

Ἡ Ὑπερβολὴ (Hyperbole).

Ἡ Λιτότης (Litotes).

Ἡ Εὐφημισμὸς (Euphemism).

Ἡ Παράρρησις (Alliteration).

Ἡ Ὀνοματοποιΐα (Onomatopœia).

Β'. ΠΡΟΣΩΔΙΑ (Prosody).

Καὶ ἐν τῇ Ἀγγλικῇ, ὡς καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ, ἔχομεν στίχους ὁμοιοκαταλήκτους (Rhyme) καὶ ἀνομοιοκαταλήκτους (Blank verse).

Τὸ μέτρον ὅμως ἐν τῇ Ἀγγλικῇ δὲν εἶνε προσωδιακόν, ὡς τὸ τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς ἀλλὰ τονικόν, ὡς καὶ ἐν τῇ Νεοελληνικῇ. (Κατὰ τὸ τονικὸν μέτρον, τονιζόμεναι συλλαβαὶ εἶνε αἱ μακρὰί τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς, μὴ τονιζόμεναι δὲ συλλαβαὶ εἶνε αἱ βραχεῖαι τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς).

Ὁ ἀριθμὸς λοιπὸν τῶν τονιζομένων συλλαβῶν στίχου τινὸς ἀποτελεῖ τὸν ἀριθμὸν τῶν ποδῶν τοῦς ὁποίους οὗτος ἔχει.

Ἐπομένως μετροῦμεν (we scan a line) ἓνα στίχον, ὅταν λέγωμεν πόσους πόδας ἔχει, ἦτοι ἐκ πόσων τονιζομένων συλλαβῶν ἀποτελεῖται. Οἱ μᾶλλον εὐχρηστοὶ πόδες ἐν τῇ Ἀγγλικῇ στίχῳ εἶνε κυρίως μὲν ὁ Ἰαμβος (Iambus), ἔπειτα δὲ ὁ Τροχαῖος (Trochee) καὶ ὁ Ἀνάπαιστος (Anapaest). Ἀναλόγως δὲ τῶν ποδῶν, διακρίνεται καὶ ὁ στίχος εἰς Ἰαμβικὸν στίχον, ὅστις εἶνε καὶ ὁ μᾶλλον συνήθης εἰς σοβαρὰ ἔργα, εἰς Τροχαϊκὸν στίχον καὶ εἰς Ἀναπαιστικὸν στίχον.

a) Ἰαμβικὸς στίχος (Iambic Verse).

Οὗτος ἀποτελεῖται ἐξ ἑνός, δύο, τριῶν, τεσσάρων, πέντε, ἕξ ποδῶν μόνων ἢ καὶ μετὰ τινος ἐπὶ πλεόν συλλαβῆς μὴ τονιζομένης (εἰς δὲ τοὺς ψαλμοὺς καὶ ἐξ ἑπτὰ ποδῶν ἰάμβων)¹:

- 1) — — | ῥ̣ | + —
- 2) — — | — — | ῥ̣ | + —
- 3) — — | — — | — — | ῥ̣ | + —⁽²⁾
- 4) — — | — — | — — | — — | ῥ̣ | + —
- 5) — — | — — | — — | — — | — —⁽³⁾ | ῥ̣ | + —
- 6) — — | — — | — — | — — | — — | — — | ῥ̣ | + —
- 7) — — | — — | — — | — — | — — | — — | — — | — — | = ψαλμικόν.

(1) Ἰαμβος = μία μὴ τονιζομένη καὶ μία τονιζομένη.

(2) Οὗτος καλεῖται καὶ Ἀνακρεόντειος (Anacreontic Verse).

(3) Τὸ μέτρον τοῦτο καλεῖται Ἡρωϊκὸν ἢ Τραγικόν (Heroic ἢ Tragic).

b) **Τροχαϊκὸς στίχος** (Trochaic Verse).

Οὗτος ἀποτελεῖται ἐξ ἑνός, δύο, τριῶν, τεσσάρων ποδῶν *μόνων* ἤ καὶ μετὰ τινος ἐπὶ πλεόν συλλαβῆς μὴ τονιζομένης (ἐνίοτε δὲ καὶ πέντε ἢ ἑξ ποδῶν τροχαίων) ⁽⁴⁾:

- 1) — — | ῥ̣ | + —
- 2) — — | — — | ῥ̣ | + —
- 3) — — | — — | — — | ῥ̣ | + —
- 4) — — | — — | — — | — — | ῥ̣ | + —
- 5) — — | — — | — — | — — | — — |
- 6) — — | — — | — — | — — | — — | — — |

c) **Ἀναπαιστικὸς στίχος** (Anapaestic Verse).

Οὗτος ἀποτελεῖται ἐξ ἑνός, δύο, τριῶν ἢ καὶ τεσσάρων ποδῶν ἀναπαιστων ⁽⁵⁾.

- 1) — — — |
- 2) — — — | — — — |
- 3) — — — | — — — | — — — |
- 4) — — — | — — — | — — — | — — — |

Σημείωσις. Χάριν τῆς ποικιλίας τοῦ μέτρου χρησιμοποιοῦνται ἐνίοτε καὶ οἱ ἐξῆς δευτερεύοντες πόδες (Secondary feet):

- 1) Ἐκ τῶν δισυλλάβων μὲν,
Ὁ Σπονδειὸς (Spondee = — —): A-men.
- 2) Ἐκ τῶν τρισυλλάβων δέ,
ὁ Δάκτυλος (Dactyle = — — —): Har-pi-ly, mer-ri-ly.
Ὁ Ἀμφίβραχος Amphibrach = — — —): De-light-ful.
ὁ Τρίβραχος (Tribrach = — — —): Min-is-ter.

⁽⁴⁾ Τροχαῖος = μία τονιζομένη καὶ μία μὴ τονιζομένη.

⁽⁵⁾ Ἀνάπαιστος = δύο μὴ τονιζόμενα καὶ μία τονιζομένη.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

ΣΕΛΙΣ	ΣΤΙΧΟΣ	ΓΡΑΦΕ	ΣΕΛΙΣ	ΣΤΙΧΟΣ	ΓΡΑΦΕ
1	15	careful	64	32	$\frac{3}{5}$
14	3	Europe	66	3	fifth
	28	προσφωνήσεως	69	8	her (ἀντί him)
	30	φιλοφρονητικήν	74	13	ἀμετάβλητοι
18	31	honourable	88	3	perfect
20	17	money	92	10	participle
21	2	guide		17	ἐν
23	10	form	93	11	ὀρθογραφικάς
24	21	δύο	98	12	preparing
29	16	constant		24	— of —
30	12	though		30	street
31	10	Proper Nouns	109	4	allowed
35	14	ἦ	130	25	that (ἀντί thaty)
43	4	Irregular	133	31	so long
52	23	— in — law	135	18	thirsty
56	31	latter		22	bade (ἀντί forbade)
60	18	and (ἀντί καί)	140	14	with - hold
	20	martial	144	4	fondling, birdie!
63	21	a trillion		8	-ness (ἀντί g-ness)
				9	ἀφηρημένον

Νὰ διαγραφῶσιν αἱ λέξεις: suit, knew σελίς 23 στίχ. 6
question > 72 > 18

ΕΚΔΟΣΙΣ Ι. Ν. ΣΙΔΕΡΗ - ΑΘΗΝΑΙ

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

P. DECHARME

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Ἔργον βραβευμένον ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας
καὶ ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν Ἑλληνικῶν σπουδῶν.
Κατὰ μετάφρασιν τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ΑΔ. ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ
ἐκ τῆς βελτιωμένης νεωτάτης ἐκδόσεως.

Τὸ ἔργον ἀποτελεῖται ἐξ 800 περίπου σελίδων εἰς σχῆμα μέγα ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, κοσμεῖται διὰ πλουσιωτάτης εἰκονογραφήσεως καὶ πολλῶν καλλιτεχνικῶν ὀλοσελίδων καὶ ἐγχρωμῶν εἰκόνων, θὰ εἶναι δὲ κόσμημα διὰ πᾶσαν Βιβλιοθήκην, βιβλίον χρησιμώτατον διὰ τοὺς καθηγητὰς καὶ διὰ τὰς σχολικὰς βιβλιοθήκας. Τὸ ἐκδοτικὸν ἡμῶν κατὰ-σθημα ἤρχισεν ἤδη τὴν κατὰ τεύχη καλλιτεχνικὴν καὶ μὲ πλουσίαν εἰκονογράφησιν ἔκδοσιν τοῦ περιφήμου τούτου βιβλίου τῆς Γαλλικῆς ἐπιστήμης, τὸ ὅποιον ἀφῆκεν ἐποχὴν κατὰ τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ.

Ἦδη ἐξεδόθησαν τὰ 1ον καὶ 2ον τεύχη καὶ ἐκτυπώνεται δραστη-
ρίως ἡ συνέχεια, ὥστε ταχέως θὰ εἶναι ἔτοιμον τὸ ὅλον ἔργον εἰς ἓνα ὀγκώδη καὶ πολυτελέστατον τόμον.

Τιμὴ ὀλοκλήρου τοῦ ἔργου δρ. 160
Τιμὴ ἐκάστου τεύχους » 20

Διὰ τὰς ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΘΗΓΗΤΑΣ ΔΡ. 150

Πληρωτέαι εἰς 4 μηνιαίας δόσεις

Διὰ τοὺς προπληρώνοντας ἔκπτωσις 10⁰/₀ ἐπὶ τῶν ἄνω τιμῶν

ΕΘΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ

ΕΙΣ 4 ΤΟΜΟΥΣ
ΕΚ 400 ΣΕΛΙΔΩΝ ΕΚΑΣΤΟΣ
ΚΑΤ' ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΝ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΛΟΝΔΙΝΟΥ 1861

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ
ΠΛΟΥΤΙΣΜΕΝΗ ΔΙΑ
ΠΑΙΘΟΥΣ ΕΙΚΟΝΩΝ
ΚΑΙ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΥ
ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΜΕΤΑ ΠΡΟΛΟΓΟΥ
Κ. ΠΑΛΑΜΑ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

ΜΕΤ' ΕΠΙΛΟΓΟΥ
Ε. Σ. ΛΥΚΟΥΔΗ

ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΙΣ
ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΑΤΩΝ ΣΥΜΒΑΝΤΩΝ

ΕΡΓΑ ΤΕΧΝΗΣ ΕΜΠΝΕΥΣΘΕΝ-
ΤΑ ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΤΟΠΩΝ

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑΙ

ΘΑΛΑΣΣΟΓΡΑΦΙΑΙ

ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙ-
ΦΑΝΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΤΟΥ
ΑΓΩΝΟΣ

ΑΥΤΟΓΡΑΦΑ

ΠΑΝΟΜΟΙΟΥΤΥΠΑ

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ—ΟΠΛΑ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ—ΚΕΙΜΗΛΙΑ

Νομίζω πὸς τὴν βλέπω ἔμπρὸς μου τὴν μεγάλην ὀλοστρόγγυλην κεφαλὴν, τὴν στρογγύλη καὶ θάλλουσα μορφήν τοῦ πρεσβύτου, μετὸν λεπτῶς ψαλιδισμένον λευκάζοντα μύστακα καὶ τὸ πολὺν προέχον ἐκφραστικὸν χεῖλος, εἰκόνα ἐξευρωπαϊσμένου ἀνθρώπου φέροντος τὴν μαύρην ρεδιγκόταν.

Νομίζω πὸς τὸν ἔχω ἔμπρὸς μου τὸν ποιητὴν καὶ τὸν ῥήτορα, τὸν πολιτικὸν καὶ τὸν διπλωμάτην τῆς Ἐπαναστάσεως.

Τὸν ἀγαθὸν καὶ τὸν μλίσουτον ἄνδρα, τὸν **Σπυρίδωνα Τρι-
κούπη**, τὸν πατέρα τοῦ ἄλλου Τριζούλη.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

Ὁλόκληρον τὸ ἔργον τι-
μᾶται Δρ. 400

Διὰ τὰς ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΑΘΗΓΗΤΑΣ Δρ. 320

Πληρωτέαι εἰς 8 μηνιαίας δόσεις

Διὰ τοὺς προπληρώνοντας ἔκπτωσης 10⁰/₀ ἐπὶ τῶν ἄνω τιμῶν.

